

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ
 === ΡΕΠΟΡΤΑΖ ===
 ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΩ ΣΕΙΡΑΝ (ΔΟΙΣΤΕΡΑ): ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗΤΗΝ ΛΙΜΝΗΝ ΤΟΥ ΜΑΪΝΑΙ, ΤΑ ΨΑΡΙΑ ΕΧΟΥΝ ΣΥΝΗΘΙΑΣΙ ΤΟΣΟ ΣΤΙΣ ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΠΑΤΗΤΩΝ, ΩΣΤΕ ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΠΑΙΡΝΟΥΝ ΤΡΟΦΗ ΑΠΟ ΤΩ ΧΕΡΙ ΤΩΝ. ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ: ΔΥΟ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΕΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΔΕΣ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΟΥΝ ΜΕ ΤΟ ΝΑ ΤΑΪΖΟΥΝ ΔΥΟ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΙΣ ΚΥΠΡΙΝΟΥΣ. ΔΕΞΙΑ: ΜΙΑ ΓΡΑΦΙΚΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΛΑ ΒΑΛΕΤ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΛΤΑΝ, ΟΠΟΥ ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΥΝ ΤΕΡΑΣΤΙΑΣ ΕΚΤΑΣΕΩΣ ΟΧΥΡΩΜΑΤΙΚΑ ΕΡΓΑ. ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝ: ΜΙΑ ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΚΗ ΕΙΚΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΕΛΑΣΙΝ ΠΟΥ ΨΕΓΑΝΩΘΗ ΕΙΣ ΤΟ ΜΟΝΑΧΟΝ ΠΡΟΣ ΕΟΡΤΑΣΜΟΝ ΤΩΝ ΓΕΝΕΘΛΙΩΝ ΤΟΥ ΑΔΟΛΦΟΥ ΧΙΤΛΕΡ. ΕΙΣ ΑΨΟΓΟΝ ΠΑΡΑΤΑΞΙΝ ΟΙ ΣΤΡΑΤΩΤΑΙ ΑΚΟΥΟΥΝ ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ ΠΟΥ ΕΞΕΦΩ-

ΝΗΣΑΝ Ο ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΣ ΜΗΛΟΥΜΠΕΡΓΚ. ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΤΩ ΣΕΙΡΑΝ (ΔΟΙΣΤΕΡΑ): ΑΙ ΕΠΙΔΕΞΙΩΤΕΡΑΙ ΚΕΝΤΡΙΣΤΡΙΑΙ, ΔΙΟΡΘΩΝΟΥΝ ΤΩΝ ΠΟΡΦΥΡΟΥΩΝ ΜΑΝΘΥΑΝ, ΠΟΥ ΕΦΩΡΣΕ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΤΕΦΗΝ ΤΟΥ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ο ΣΤ' ΔΕΞΙΑ: ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΡΗΜΟΝ ΤΗΣ ΛΙΘΥΣ ΕΤΕΛΕΣΘΗΣΑΝ ΠΡΟΣ ΗΜΕΡΩΝ ΕΚΤΑΚΤΩΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΤΟΥ ΙΤΑΛΙΚΟΥ ΑΠΟΙΚΙΑΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ, ΕΙΣ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΕΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΗΣΑΝ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΜΗΧΑΝΙΚΑ ΜΕΣΑ. ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΝ: ΤΟ ΙΝ- ΠΙΚΩΝ ΤΩΝ ΙΘΑΓΕΝΩΝ ΕΙΣ ΜΙΑΝ ΤΟΥ ΕΞΟΡΜΗΣΑΙΝ ΠΡΟΣ ΠΛΕΥΡΟΚΟΠΗΣΑΙ ΤΟΥ ΥΠΟ- ΘΕΤΙΚΟΥ ΕΧΘΡΟΥ.

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

ΜΟΗΝΑΙ
 15
 ΜΑΪΟΥ
 1937

Τιμή δραχ. 2
 Αριθ. φύλ. 34

Αθηναϊκή Ζωή

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

ΜΟΥΣΙΚΗ
ΚΑΙ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Η εβδομαδιαία κίνηση

Εξαιρετικόν μουσικόν γεγονός θά αποτελέσῃ ἡ μεγάλη Συμφωνικὴ Συναυλία τοῦ Ἐθνικοῦ Ὁδείου με ἔργα τοῦ διαπρεποῦς συνθέτου καὶ διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Ὁδείου κ. Μανώλη Καλομοίρη καὶ με τὴν εὐγενὴ σύμπραξιν τῆς κυρίας Μαρίας Κοτοπούλη καὶ τῶν κυριῶν Νουν. Φραγκιά Σπυλιούλου, Κρινῆς Ζώρα Καλομοίρη, τῆς διδ. Κλάρας Στάμου καὶ τοῦ κ. Φρίζου Θεολογίδη.

Ἡ συναυλία θά δοθῇ τὴν 24ην τρέχοντος εἰς τὸ Ὀλύμπιον, θά μετὰ δὲ κορυφαία 100 προσώπων καὶ ἡ συμφωνία ὁρχήστρα εἰς 85 ἀνδράνων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐκλεκτοῦ μαέστρου κ. Α. Ζώρα.

Ἡ πρώτη ἐπιδείξει τὴν τελευταίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Ὁδείου στὰ Ὀλύμπια τοῦ ἐδῶδε χρόνου, ἐπεμύεισε θριαμβευτικὴν ἐπιτυχίαν. Ἐλαβον μέρος αἱ διδ. Γεωργιάδου, Παπαγεωργίου, Ἠλιοπούλου, Λεονταρίου, Κλάρα Στάμου, Στυλιανίδου, Γεωργιάδου, Χαρολάη, Κρινῆ-Καλομοίρη Ζώρα, Χατζηγιάννου, Νικολαΐδου καὶ οἱ κ. Φρ. Θεολογίδης.

Μεθούριον Δευτέραν 17ην τρέχοντος στὸ «Κεντρικόν» δίδεται ἡ συναυλία τραγουδιοῦ τοῦ ἐκλεκτοῦ βαδυσφώνου τοῦ Ἐθνικοῦ Μελοδραμάτος κ. Τάτη Σεφεινίδη, με ὑμῶσιν τῆς διδ. Κλάρας Στάμου ὑψιφώνου τῆς κορυφαίας τοῦ Ἐθνικοῦ Ὁδείου.

Προσέξω ἐδῶδε ἐνδιαφέρουσα συναυλία τῆς κυρίας Ἄννας Βαρθάρας Σπένκερ τῆς συμπαρέας τῆς ἐκλεκτῆς ὑψιφώνου Ἰωάννας Φαίμπιου πρὸς θέλῳ τοῦ ταμεῖου ὑποτροφίαν τοῦ Κολλεγίου Ἀθηνῶν.

Ἀποψὲ δίδεται εἰς τὸ Ὀλύμπιον παρὰστάσις τῆς «Μπαρεφάδου» με τὴν κυρίαν Μαίρην Ταμπάση. Συμμετέχουν οἱ κ. κ. Α. Δελένδρας, Α. Παπακωνσταντίνου, ἡ κ. Τ. Λώρη καὶ οἱ κ. Κ. Τσομπιρῆ καὶ Σινίδης. Συμπράττει ἐπίσης ἡ κορυφαία τοῦ κ. Μ. Βούρτζου.

Τὴν Τρίτην δίδεται τὸ «Μπαλλο ἰν μάσκερ» τοῦ Βέρνι με πρώτῃν ἐμφανίαν τῆς κοντραλτὰς Ζαμπέλλου καὶ τοῦ βαρυτόνου κ. Μαγκλιανόου. Συμμετέχουν οἱ καλλιτέχναι Α. Ἀναστασίου, Ζωὴ Βλαχοπούλου, Α. Δελένδρας καὶ Βικ. Βλαχοπούλου.

Χθὲς ἐδῶδε μὲ ἐπιτυχίαν συναυλία τῆς σχολῆς τραγουδιοῦ τοῦ κ. Κίμωνος Τριανταφύλλου με πρόγραμμα πλουσιώτατον.

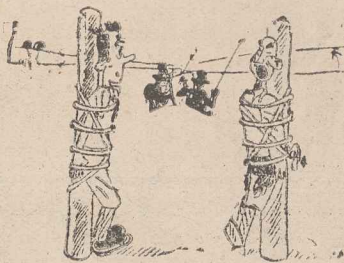
Ἐδῶδε μὲ ἐπιτυχίαν ἡ ἐποχὴ ἐπιδείξε τῶν μαθητῶν τῆς σχολῆς χοροῦ τῆς καθηγητρίας τῆς κ. Ραυμῆ. Τὸ πρόγραμμα περιλάμβανε ἐπιδείξεις μουσικῆς καὶ μουσεικῆς συνοδείας μουσικῆς με ἔργα Σοπὲν, Μέντελσον, Ρουμπινστάιν κλπ.

Συνεχίζεται εἰς τὸ φρονιμὲ τῶν «Ὀλυμπίων» ἡ ἐκδοσις θεατρῶν τῆς Νέας Δραματικῆς Σχολῆς. Περιλαμβάνει βιβλία, σκηνοθεσίας, σκεδία σκηνικῆς δράσεως, μακέττες κλπ.

Τὴν 18ην τρέχοντος θά γίνωσι εἰς Θεσσαλονίκην τὰ ἐγκαίνια τῆς καλλιτεχνικῆς ἐκδόσεως τῆς ὁμάδος «Τέχνη» γνωστῆς ἀπὸ τέσσαρας προηγουμένων ἐκδόσεων τῆς αἰθρίας. Ἡ ἐκδοσις αὕτη ὁργανοῦται τῇ συνεργασίᾳ τῆς νεοσυσταθείσης ἑταιρείας φιλοτέχνων Θεσσαλονικῆς.

Εἰς τὸ Ἀσουλόν Τέχνης ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τῆς Α' ἐκδόσεως σχολικοῦ σκεδίου.

Ἐπιπλήξεις

—Ἐοὐ πάντα ἴσθον κακοσυνεθέσθαι. Δὲν ἔξεστιν εἰς πρὸς τὴν ἐξέλιξιν καὶ τὴν ἀντιπρὸς τὸ σῶμα ἔσθαι χαμοῦρηται.

Ἡ θεατρικὴ ζωὴ

Ἡ σαιζὼν τοῦ «Βασιλικοῦ»

«Υπηρετὴς δύο κυρίων»

Καμιάς ἰσως προηγουμένης θεατρικῆς σαιζὼν ὁ ἀπολογισμὸς δὲν ἴταν τὸσον πενιχρός, ὅσον τῆς ἐφετεινῆς χειμερινῆς περιόδου. Φτώχεια καλλιτεχνικὴ καὶ οὐκίη. Μέσα εἰς τὴν γενικὴν αὐτὴν κρίσιν τὸ Βασιλικὸν θεάτρον ἀπέτελεσε τὴν μοναδικὴν σχεδὸν ἐξαιρέσιν. Δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ πῇ, ὅτι τὸ «Βασιλικόν» δὲν ἐδούλεψε ἐφέτος. Ἐδούλεψεν ἀρκετὰ καλὰ καὶ παρουσίασε πρῶτον μὴ γόνημ καλλιτεχνικὴ ἐργασία. Ἡ διδασκαλία ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ πολλῶν ἐργῶν, πού μπαίνουν στὴν πρώτη σειρά τοῦ παγκοσμίου δραματολογίου, ἀπέτελεσε μεγάλῃν συμβολὴν εἰς τὴν πνευματικὴν ζωὴν τοῦ τόπου. Γενικῶς τὸ «Βασιλικόν» θεάτρον κατέστη τὸ ἐπικεντρικὸν τῆς θεατρικῆς κινήσεως. Οἱ πρεμιέρες τοῦ καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα, ὅπως καὶ κατὰ τὰ προηγουμένα χρόνια, συνεκέντρυναν ὅτι εἶχε νὰ ἐπιδείξῃ εἰς διανοήσαν καὶ

Ἡ κ. Μιράντα Μυράτ με βενετσιάνικο κοστούμι.

πνευματικῇ πολιτισμῶν ἡ ἑλληνικὴ πρωτεύουσα...

Ἀλλὰ τὸ ἔργον τοῦ «Βασιλικοῦ» δὲν περιορίζεται εἰς τὸν κύκλον τῆς ἐκλεκτικότητος καὶ τῆς ἀντιθέρας πνευματικῆς κινήσεως. Ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὸ εὐρὸ κοινόν. Ἡ θεατρικὴ διαπαιδαγγωγή τοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος κατακάλει τοὺς ἐξώτατος τοῦ θεάτρον ἀπόμενους καὶ βράδυ, εἶνε ἐνὶ ἐπίσει σπουδαίος ῥόλος καὶ μὴ μὲν ἀπὸ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐθνικῆς ζωῆς ἀποκλινῇ. Αὐτὴν τὴν ἀποστολὴν τὴν ἐξελιχθῆσαν κ' ἐφέτος με τὸ πᾶσα πᾶν τὸ «Βασιλικόν». Χιλιάδες λαοὶ παρήλασαν ἀπὸ τὴν πλατεία, τὰ θεωρεῖα καὶ τοὺς ἐξώτατος τοῦ καὶ εἶδαν ἐνα θέαμα ὅριον ἀπὸ κάθε πλευρᾶς, εἶδαν μ' ἐνα λόγῳ θεάτρον τῆς προκοπῆς. Νὰ γὰρ ποῖο λόγῳ τὸ «Βασιλικόν» θεάτρον ἐκεῖ ἀποκτίζει πλέον ἀκεραίων τὴν ἐπιστοσύνην τοῦ κοινῶ καὶ ἀπὸ τὴν ἐφετεινὴν θεατρικὴν κρίσιν μονάχα αὐτὸ ἐδῆκε ἀλώθητον. Καὶ μέχρις ὅτου κλεισθῇ τὰς πύλας τοῦ τῶ «Βασιλικόν»—μέχρι τέλους Μαΐου—θὰ συγκεντρώνῃ μεγάλῃν κοσμοσυρροήν.

Εἰς τοῦτο θὰ συντελέσῃ καὶ τὸ νέον ἔργον ποῦ ἀνεβιβάσθῃ τὴν Τρίτην τὸν βράδυ, μὴ καμῶν τὸν Γκολντνὸν «Υπηρετὴς δύο κυρίων». Εἶνε ἕνα ἔργον γεμῆτον κέρι καὶ πνευματικῆς δροσῆς. Χαρίζεται μετὰ τὴν φαρσοειδῆ πλοκὴν τοῦ τὸ ἀφθονο γέλοιο ποῦ χαρίζεται μὴ φάρσα, ἀλλὰ συνάμα παρέχει καὶ τὴν πνευματικὴν ικανοποίησιν τῆς ἀντιθέρας κωμωδίας. Ὁ Γκολντνὸν, θέλει νὰ διακωμῶδῃ καὶ νὰ οὐστρίῃ ἐν τῇ μέτρῃ τὴν πανουργίαν τῶν ὑπερπῶν. Καὶ μ' ἐνα σὺρὸ κωμικῶν εὐρήματα, πού μαρτυροῦν τὸν βαθὺν γνώστην καὶ ἀριστοτέχνην τῆς σκηνῆς, ἐπιτυχάνει τοῦ σκοποῦ τοῦ μετὰ πᾶσα πᾶν. Ἐτοίμ τὸ ἔργον τοῦ ἀποκτὰ καὶ ἐνα πῆκον περιεχόμενον. Ἀλλὰ ὑπερῶν ὅλων αὐτῶν τὸ «Υπηρετὴς δύο κυρίων» εἶνε ἔργον γεμῆτον ζωῆν, ποῦ προκαλεῖ

τὸ ἀβυσσὸν γέλοιο, καὶ ποῦ τὰ διακόσια χρόνια, πού πέρασαν ἀπὸ τῆς συγγραφῆς τοῦ δὲν ἴσθον νὰ τοῦ μαρῶνουν τὴν δροσίναν.

Πρέπει ὅμως νὰ τονίσωμεν καὶ κατὰ ἄλλο: «Ὅτι εἰς τὴν φρεσκάδα αὐτὴν τοῦ ἔργου συνετέλεσε κατὰ πολὺ καὶ ἡ ἐξαιρετικὴ μεταφράσις τοῦ κ. Κόκκαλη. Ὁ κ. Κόκκαλης μᾶς ἀπέδειξε ὅτι ἕνας καλὸς μεταφραστὴς μπορεῖ νὰ ἐγγίῃ τὰ ὅρια τοῦ δημιουργοῦ. Δὲν θὰ εἶνε ὑπερβολὴ ἂν εἰπῇ κανεὶς ὅτι ἡ μετάφρασις τοῦ «Υπηρετῆς δύο κυρίων» εἶνε μὴ δὲ δημιουργία. Ὁ μεταφραστὴς μέσῳ σὺν διακοσίων χρόνων αὐτὸ ἔργο ἐνεφύσησε μὴ καὶ ἀναιδέως ζῶν. Χωρὶς νὰ θίγῃ τίποτε ἀπὸ τὴν βενετσιάνικη λεπτότητα καὶ τὸν πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πρὸς τὴν ἀπελευθέρωσιν ἀκεραίων—τοῦ ἔδωκε τὴν ἐνέργειαν καὶ τὴν ζωντανίαν τοῦ συγχρόνου. Τὸ ἔκαμε νὰ φαίνεται ὅτι ὁ Γκολντνὸν τὸ ἐγράψεν χθὲς. Αὐτὸ πλεον εἶνε κατὰ φύσιν καλλιτεχνικῆς δημιουργίας. Ἀφίνωμεν τὰ ἄλλα προτερήματα τῆς μετάφρασεως: Τὸ ρεῖν τῆς γλώσσας, τὴν φυσικότητα τῶν διαλογῶν καὶ λοιπὰ.

Καὶ ἐνα ἄλλο ἀκόρη πρέπει νὰ σημειώθῃ ἐδῶ: Ὁ κ. Κόκκαλης ἴταν εὐρηματὴς τῆς μετάφρασιν τοῦ ἔργου αὐτοῦ. Δι-

Ὁ κ. Μαρμάς, εἰς τὸν ρόλον τοῦ ὑπηρέτου. (Σκίτσα τοῦ κ. Γαλλᾶ)

ὅτι τὸ «Υπηρετὴς δύο κυρίων» ὅπως καὶ τὰ πλείστα ἔργα τοῦ Γκολντνὸν εἶνε γραμμένα εἰς τὴν τοπικὴν βενετσιάνικην διάλεκτον τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τὴν ὁποῖαν κανεὶς ἀφωλύει ἄλλος λόγιος, ἐκ τῶς τοῦ κ. Κόκκαλη, δὲν τὴν γνωρίζει τὸσον καλὰ. Μετὰ τὸν κ. Κόκκαλη λοιπὸν δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ γνωρίσωμεν καὶ ἄλλα ἔργα ἀπὸ τὴν πλουσίαν παραγωγήν τοῦ Γκολντνὸν, ὁ ὁποῖος εἶνε ἀπὸ τοὺς λίγους ἀγαπητοὺς εἰς τὸ ἑλληνικόν κοινόν συγγραφῆς.

Ὁς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν δὲν ἔχει νὰ γράψῃ κανεὶς παρὰ ἐπαινετικά λόγια διὰ τὸν πρωταγωνιστήσαντα κ. Μαρμά, τὸν κ. Ἰακωβίδην, τέλειον βενετσιάνον, τὴν κ. Μιράντα Μυράτ καὶ τὴν κ. Μαρίαν Ἀλκαίου, ἡ ὁποία ἐδημιούργησεν ἕνα θαυμάσιον ρόλον, τὸν κ. Δενδρομῆν τὸν κ. Λεπενιδῆν καὶ τὸν κ. Μαλλιαγρὸν. Ὁς πρὸς τὰ σκηνικά, ἠκούσθησαν πολλὰ μουρμουρητὰ ἀντιρρήσεων. Πολλοὶ παρεπονέθησαν, ὅτι ἡ σκηνὴ δὲν ἐθούμιζε καθόλου βενετιαν. Ἐμεῖς αὐτοὶ δὲν τὸ θεωροῦμε ὅτι ἐζημίωσε τὸ ἔργον. Διότι δὲν παρίσταται καμμία ἀνάγκη νὰ υπογραμμισθῇ ἐντονα τὸ μέρος, ὅπου ἐκτυλίσσεται τὸ ἔργον. Καθ' ὅσον δὲν πρόκειται περὶ ἡθογραφικῆς κωμωδίας, ἀλλὰ περὶ κωμωδίας χαρακτικῆς, ἡ ὁποία μπορεῖ νὰ ἐκτυλίσσεται οὐδὲν ὀλίγον καὶ ἡ ὁποία, ἴσως-ἴσως, δὲν ἔπρεπε νὰ καταπνιγῇ ὑπὸ τὸν ἡθογραφικὸν στοιχείου τῆς σκηνῆς, μέσῳ σὺν κανάλια δηλαδὴ καὶ βενετσιάνικας φαντασμαγορίας.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΣ

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΘΕΑΤΡΟΝ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Ρεπορτάζ ἀπὸ παντοῦ

Τὰ θεατρικὰ πράγματα τοῦ καλοκαίριου βαίνουν πρὸς ἐκκαθάρισιν. Οἱ θεᾶσοι ὁ ἕνας μετὰ τὸν ἄλλον ἀρχίζουν νὰ παίρνουν τὴν ὀριστικὴν τὴν συνθεσιν, καίτοι δὲν ἀποκλείονται αἱ μεταβολαὶ καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῶν θερινῶν θεατρῶν. θὰ ἐπιχειρηθῶμεν ἐδῶ μίαν γενικὴν ἀνασκόπισιν τῶν μέχρι τοῦδε θεατρικῶν ζητήσεων, διὰ νὰ ἴδωμεν πῶς διαγράφεται ἡ κίνησις τοῦ καλοκαίριου.

—Ὅτῳ ὁ θίασος Μακεδῶν θὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὸ «Ἀθηναῖον». Τοῦ θίασου θὰ ἡγηθῶν αἱ ἀδελφαὶ Καλούτα. Ὁ θίασος θὰ παίζῃ ἐπιθεωροῦσι καὶ ὀπερέττες.

—Εἰς τὸ νέον θεάτρον «Μικρόν» ἐπὶ τῆς οδῷ Θεμιστοκλέους ἐγκαταστάθῃ ὁ θίασος τοῦ κ. Κόκκαλη. Ὁ θίασος Κόκκαλη—Μαυρέα, ὁ ὁποῖος ὅ' ὅριον τὰς παραστάσεις τοῦ μετὰ ἐπιθεωροῦν τὸν κ. κ. Α. σηματοποιεῖ καὶ Ρηγοπούλου, ἡ ὁποία κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ φέρῃ τὸν τίτλον «Σταυρολέων». Ὁ θίασος οὗτος θὰ γίνῃ ἐφέτος φωτῶν, νέων γαλάντων τοῦ μουσικοῦ θεάτρον. θὰ ἀναδείξῃ δηλαδὴ νέους ἀστέρας, ἰδίως τοῦ γυναικείου φύλου.

—Εἰς τοῦ «Λαοῦ» ἐγκατεστάθῃ ὁ θίασος Ἀυλωνίτη, εἰς τὸν ὁποῖον μετέχουν πολλὰ καλὰ στελέχη τῆς ἐλαφρῆς μουσικῆς σκηνῆς, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ ἡ κ. Μαντινέου. Ὁ θίασος οὗτος ἐτοιμάζει ἐπιθεωροῦν τὸν κ. κ. Πέτρου καὶ Κιούση.

—Εἰς τὸ «Περροκὲ» ἐγκατεστάθῃ ὁ θίασος, εἰς τὸν ὁποῖον συμμέτεχον ἡ κ. Ζαζὰ Μπριλλάντη, Νίνα Ἀφεντάκη καὶ ἄλλοι. Τὸν θίασον λέγεται ὅτι τὸν χρηματοδοτεῖ ἕνας νέος χρηματοδότης, ὁ ὁποῖος εἶνε διατεθειμένος νὰ μὴ φοβῇ χρημάτων, διὰ νὰ τὸν παρουσιάσῃ ὅσον τὸ δυνατόν ὅριον. Ἐλέχθη ὅτι τὸ «Περροκὲ» ὅ' ὅριον μετὰ ὀπερέτταν τοῦ κ. Ντ' Ἀντζελί, ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶνε βέβαιον.

—Αὐτὰ εἶνε τὰ θεάτρα, τῶν ὁποίων ἡ λειτουργία εἶνε βεβαία διὰ τὸ καλοκαίρι. Δὲν ἀποκλείεται ὅμως νὰ λειτουργήσωσιν καὶ ἄλλα. Καὶ ἀσφαλὲς κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς θερινῆς σαιζὼν τοὺλάχιστον θὰ ἀνοίξουν περισσότερα τῶν ὅσων ἀνεφάρμαξε ἀνωτέρω θεάτρα. Ἄλλο ζήτημα τὸ πόσα θὰ κρατήσωσιν καὶ ἐπὶ πόσον διάστημα.

—Πάντως οἱ θεατρικοὶ ἐπιχειρηματίαι εἶνε πολὺ διατακτικοί. Ἡ θεατρικὴ κρίσις τοῦ χειμῶνος τοὺς εἶχε ἐμπνεύσει τὸν τρόμον. Συνέπεια τοῦτο ἴσως νὰ μὴ κλείσωσιν βαρεῖα συμβόλαια με τοὺς ἡθοποιούς, τῶν ὁποίων ἡ ἀμοιβὴ ἐφέτος εἶνε πολλὰ κατώτερη ἀπὸ ἄλλα χρόνια.

—Εἰς συμπληρώσιν τῆς θεατρικῆς κινήσεως δεόν ν' ἀναφέρωμεν, ὅτι ὁ Φίλιππος προορίζεται διὰ τὴν Αἰγύπτον καὶ ὁ Παρσκειὺς Οἰκονόμου διὰ τὴν Θεσσαλονίκην. Ὁ Ἀττικὸς πᾶσαν πιθανότητα θὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τοὺς «Δελφούς».

—Παραλλήλως μετὰ τὰ θεάτρα ἐτοιμάζονται πυρετωδῶς καὶ οἱ θερινοὶ κινηματογράφοι. Τῶν χειμερινῶν κινηματογράφων ἡ πελατεια ἤρκει νὰ ἀραιώνεται.

—Εἰς τὸ «Πάλλας» δὲ δοθοῦν τὰ τέλη τῆς σαιζὼν μελοδραματικὰ παραστάσεις.

Ἐκδίκους

—Τὸν ἔξεστιν αὐτὸν ποῦ πρόκειται νὰ ληστέψωμεν; —Ναί, τί ἔκανε; —Μοῦλεψε ἕνα εἰκόσφι.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΙΩΑΝ. Δ. ΠΑΣΣΑΣ

Γραφεῖα Σταδίου 23
Τυπογραφ. Ρ. Παλαιδίου 2
ΤΗΛΕΦ.) Γραφεῖον 31909
Τυπογραφ. 28632

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

Ἡ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΩΣ ΛΥΣΙΣ

ΤΟΥ Κ. Π. ΝΙΡΒΑΝΑ

Μία γεροντίσσα ζητιάνη ἦλθε κοντά μου.

—Τί ἀγαπᾷς, κυρά μου; ῥώπια.

—Ὅ, τί σὲ φωτῇ ὁ Θεός, παιδί μου. Γρῆν γυναικα εἶμαι, χωρὶς προστάτη. Κ' ἔχω καὶ τὸν ἄντρα μου παθισμένο, ἐρωστίαρ καὶ κάθηται περιμένοντας ἀπὸ τῆς ζητιανίας μου νὰ ζήσῃ.

Κοντοστάθηκε λιγάκι κ' ὕστερα θεώρησε πρὸς νὰ μοῦ ἐκμυστηρευθῇ τὰς ἐνδομυχοῦς σκέψεις τῆς.

—Τί τὰ θέλεις, παιδί μου, καλύτερα νὰ τὸν ἀναπαύῃ ὁ Θεός κ' αὐτόν. Γιατί νὰ πεθάνῃ, τίς προάλλες, ἡ νύφη μου, νέα γυναικα; Ἀλλὰ βλέπεις, παιδί μου, ὁ Θεός παίρνει τοὺς χρισμούς ἀνθρώπων κ' ἀφίνει τοὺς ἀχρεῖστους. Τί νὰ πῇ κανένας;

Ἡ γεροντίσσα ἄφηνε νὰ ἐννοηθῇ, ὅτι, ἂν ἴτο σπὴν θεοῖν τοῦ Θεοῦ, θὰ ἐπαίρνε τὸν ἄνδρα τῆς τὸν ἀχρεῖστον, ποῦ ἔτρωγε ἀπὸ τὰ ἔτοιμα, καὶ θὰ φέινε τὴν νύφη τῆς, ποῦ ἴτο δουλεύουσα γυναικα κ' ἐδῶζε τῇ λάτῃ τοῦ σπιτοῦ.

—Ὁ υἱός σου εἶνε πεθαμένος;

—Ἐδῶκε, ὁ Θεός, παιδί μου καὶ πέθανε κ' αὐτός. Ἐξ ἡμῶν εἶχε πεθαμμένος. Δόξα σοι ὁ Θεός! Τί νὰ τὴν κᾶν τέτοια ζῶη, ὅπως εἶχε καταντήσει. Ὅλα τὰ λεφτὰ τὸν κραοὶ πηγαίνανε. Μήπως εἶδες ποτὲ πεντάρα τὸ σπὶν τοῦ; Τὴ λάτῃ τοῦ μονάχα ποῦ εἶχε ἡ κακομοῖρα ἡ γυναικα καὶ. Νὰ τὸν πλένῃ καὶ νὰ τὸν μπαλῶν. Τὸν ἀνάψῃ ὁ Θεός καὶ πούκαε.

Ὁ θάνατος αὐτὸς ἴτο τῆς τελείας τῆς ἐγκρίσεως, ἀντιθέτως πρὸς τὸν θάνατον τῆς νύμφης τῆς, ἀντὶ τοῦ ὁποῖου ἡ γεροντίσσα θὰ προέκρινε τὸν θάνατον τοῦ γέροντος τῆς.

—Ἄφηνε παιδιὰ ἡ νύφη σου, κυρούλα;

—Δυὸ δίδυμα ἄφηνε, παιδί μου. Ἀπ' αὐτὰ τὸν γέννα τῆς πέθανε ἡ κακομοῖρα. Μὰ ἐδῶκε ὁ Θεός καὶ πεθάνανε κ' ἐδῶζε ἀπάντι σὸν μῆνα.

Ὁ Θεός εἶχε δώσει πάλιν νὰ πεθάνουν καὶ τὰ δίδυμα. Καὶ ὁ θάνατος τῶν ἴτο ἐπίσης τῆς τελείας τῆς ἐγκρίσεως.

—Καὶ τί νὰ κάνω, παιδί μου, νὰ ζήσω, ἔρημα καὶ ὀρφανὰ; Ποῖος νὰ τὰ λάτῃ, ποῖος νὰ τ' ἀναστήσῃ, χωρὶς μὴ ποῦ ἀπομείνανε; Σ' ἔμεναν νὰ πέσωσιν ὅλα τὰ βάρητα, γρῆν γυναικα; Δὲ μοῦ φταίνει ὁ μελάς τοῦ γέροντος, ποῦ ζητιανεύω γιὰ νὰ τὸν ζήσω;

Καὶ, ἀφοῦ ἐπεδοκίμασε καὶ τὸν θάνατον τῶν δίδυμων, ἡ γεροντίσσα ὑψώθη εἰς γενικὴν φιλοσοφικὴν ἐπισκόπισιν τῶν ζητημάτων τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου:

—Καλὰ κάνουν ὅσοι πεθαίνουν. Τί νὰ τὴν κᾶνς τῇ ζῳῇ, παιδί μου, σὰ δὲν ἔχεις τὸ μέσο νὰ ζήσης; Βάσανα καὶ μελάς εἶνε. Παρὰ νὰ εἶσαι βάρος τοῦ κόπου, καλύτερα νὰ πεθάνῃς νὰ ησυχάσῃς.

Τὸ συμπέρασμα τῆς φιλοσοφίας τῆς γεροντίσσας, ἐφημοσμένης εἰς τὰς καθ' ἑαυτὴν, ἴτο μὲ δύο λόγια, ὅτι ἀπὸ τοὺς θανάτους, ποῦ ἐπαίναν τὴν οἰκονομίαν τοῦ θανάτου, τοῦ παιδιοῦ τῆς ἴτο τελείως δικαιολογημένοι, ὅπως καὶ ὁ θάνατος τῶν μικρῶν τῆς ἐγγόνων. Ἀδικοιολογητὸς δὲ ὁ θάνατος τῆς νύμφης τῆς, ὅπως, ἐπίσης τὸν ἀδικιολογητὸν ἡ ζῶη τοῦ γέροντος τῆς. Γιὰ νὰ γίνωσι τὰ πράγματα, ἐν τῷδε θὰ ἐπρεπε νὰ ἔχουν ἀποθάνει κατὰ σειρᾶν, πρῶτον ὁ γέροντος τῆς, ὁ ἀχρεῖστος, δεύτερον ὁ μεθύσιος ὁ υἱός τῆς καὶ τρίτον τὰ δίδυμα, ποῦ ἴταν δὲ νύμφη τῆς. Καὶ νὰ μείνῃ σπὴν ζῶη ἡ νύφη τῆς, ποῦ ἴτο δουλεύουσα γυναικα, καὶ... ἡ ἴδια ὀψωδωμένη, ἀφοῦ τὰ πράγματα πῆραν ἐτὶ ἀνάποδα, ἡ μονὴ διορθώσις θὰ ἴτο νὰ πεθάνῃ καὶ ὁ γέροντος τῆς καὶ ν' ἀπαλλάγῃ ἡ γεροντίσσα ἀπὸ τὸ βάρος τοῦ, γιὰ νὰ ζήσῃ, ἐν ησυχίᾳ, τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς τῆς.

Δὲν μπορεῖ ν' ἀρνηθῇ κανεὶς ὅτι ἡ γεροντίσσα εἶχε μίαν προσωπικὴν κοσμοθεωρίαν. Ὁ θάνατος ἴτο, γι' αὐτήν, ἡ μεγάλη λύσις ὅλων τῶν δυσκόλων προβλημάτων τῆς ζωῆς. Ὑπὸ τὸν ὄρον, ὅμως, νὰ ἴσῃς μελάς. Καὶ νὰ μείνῃ σπὴν ζῶη ἡ νύφη τῆς, ποῦ ἴτο δουλεύουσα γυναικα, καὶ... ἡ ἴδια ὀψωδωμένη, ἀφοῦ τὰ πράγματα πῆραν ἐτὶ ἀνάποδα, ἡ μονὴ διορθώσις θὰ ἴτο νὰ πεθάνῃ καὶ ὁ γέροντος τῆς καὶ ν' ἀπαλλάγῃ ἡ γεροντίσσα ἀπὸ τὸ βάρος τοῦ, γιὰ νὰ ζήσῃ, ἐν ησυχίᾳ, τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς τῆς.

ΟΙ ΓΟΗΣΣΕΣ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦ

ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΤΑ ΠΑΡΑΛΟΪΑ

ΕΝΑ ΦΟΒΕΡΟΝ ΔΡΑΜΑ

Πρό τινων ημερών ενώ εις ονομαζόμενος Μετσανότος έπνευσε εις μιν παρόντων της Ποιήσεως, έκλινθη εξω υπό της αυγούτου του φανταζόμενος, 27 ετών, η οποία κυρίως να του ειπή μίαν λέξιν, επιπροβόλησεν έναντιον του τετράκις και τον έφριψε νεκρόν. Η συζυγιστίνος παρεδόθη άμέσως εις την άστυνομιαν. Δικαιοδοσάσα την πράξιν της, ειπεν, ότι ο συζυγός της άφού εδωπάνησεν όλην την προίκα της, ουδέποτε έργασθεις, έφερετο τελευταίως προς αυτήν βαναύσως, δέρνυν άνιψάκας και τα πέντε τέκνα των εις τα όποια έστέροις και την τροφήν άκομη. Η άνάκρισις έγκρίθωσεν ότι όσα κατέθεσεν ήσαν αληθή. Τα τέκνα της, των όποιων το μεγαλύτερον εινε 8 ετών, και το μικρότερον ένός έτους, παρεδόθησαν εις το βασιλν των άνιψικών.

Η κηδεία του βασιλέως των Αθηνών.

Εις Σαίν Ποέλεν της Αυστρίας κληδεύθη μεγαλοπρεπέστατα ένας, όνοματι Πέτρος Βάντος, βασιλεύς των Αθηνών, άνεγνωρισμένος ως τοιούτος από όλων των φυλών των Αθηνών της Κάτω Αστρίας και της Πολωνίας. Το φέρετρον έτοιμασθη έντός ύλοφοράκου τοιούτου και επί νεκροφόρου έπίσης ύλοφοράκου, ούτως ώστε έκκριετο έντός αυτού ο νεκρός. Επειδή οι Αθηνάιοι δεν έχουν κομιάν κοινήν θρησκείαν, έλειπεν από την κηδείαν οιαδήποτε θρησκευτική έκδήλωση. Την νεκροφόρον η κολούσθον χιλιάδες Αθηνάων, πολλοί των όποιων είχαν έλθει και έκ της Πολωνίας, διά να κηδεύσουν τον βασιλέα των. Έντός του φερέτρου είχε τοποθετηθή, κατά τα έθιμα των Αθηνών, ένα ψωμί, ένα κομμάτι κρέατος, μία φίλην κραι και ένα μαστίνιον, εις ένδειξιν του επαγγελίματος πού μετρήσκει ο βασιλεύς. Ο Βάντος ήτο ίπποτρόφος και έμπορος ίππων.

Το μυστούνι εξαφανίζεται

Εις την Άγγλιαν έπρόκειτοσαν αίσθησιν το κλείσιμον των διεθνούς ήπλης εργοστασίων (Έρρίκος Χόουελ και Σίωλ. Το εργοστάσιον αυτό παρήγεν από 104 ετών μυστούνια. Έπρωμήθευε μυστούνια εις όλον τον κόσμον, μέχρι του θιβέτ και έως την Ιαπωνίαν. Ο Έρρίκος Χόουελ, ο ιδρυτής του εργοστασίου, ειχεν ειπή πρό 100 ετών τα προσηκτά τα λόγια: "Η έπιχειρήσις μας θα ακμάζη, εφ' όσον εις κάθε πέντε κυρίους, ο ένας θα κρατά μυστούνια...". Το εργοστάσιον πού το 1919 άκόμη έκρημοποιούσε χιλίους έργατας, ηναγκάσθη να προβή εις επανέλημμένας άπολύσεις, διότι μετά τον πόλεμον έμεινώντο διαρκώς ο άριθμός των χρησιμοποιοούντων το μυστούνιον του Χόουελ. Τον άριθμόν εργοστασίου ειχε μόνον 250 εργάτας, έως ότου πρό ήμερών το διοικητικόν συμβούλιον προήκθη εις την άπόφασιν να τό κλείσθ. Με την διάδοσιν του άθλητισμού μετά τον πόλεμον, πληθύνονται όλονέν οι ευθυμνεϊς άνθρωποι, πού δεν έχουν ανάγκην βοσκρίας διά να βοδίζουν. Εινε αλήθεια πως το μυστούνιον εις μίαν ώριμώμενην έποχην έδωρεϊτο διακοσμητικόν είδος απαραίτητον εις τα κέρια κάθε δανδή. Σήμερα όμως η νεολαία εινε άθλητική, εις πολλὰς δε χώρας και πολεμοχαρής, και προτίμη τα όπλα. Σημειωτέον ότι άλλοτε το μυστούνιον ειχεν αντίκαταστήσει γιά πολλούς άνδρας το σπαθί! Το άποτέλεσμα εινε ότι στους 50 κυρίους μίας ο ένας κρατεί σήμερα μυστούνιον. Η βιομηχανία του μυστούνιού έκέρχεται μεγάλην κρίσιν, με άλλα λόγια τα εύρε... μυστούνια!

Διά την διατήρησιν των τροφίμων.

Ο καθηγητής Τσαντέκ, διευθυντής του Ίνστιτούτου της Βιέννης επί του έλέγχου των τροφίμων, άνεκοίνωσεν ότι άνεκάλυψε μίαν μέθοδον κατασκευής χάρτου προς διατήρησιν των τροφίμων. Οιονδήποτε τρόφιμον, από του κρέατος μέχρι των λαχανικών και φρούτων, περιτυλιχόμενον διά του χάρτου τούτου, διατηρεί την δροσερότητα του επί 24 ώρας. Η κατασκευή του χάρτου Τσαντέκ ήσυχασεν, αλλά το μυστικόν της συνθεσεως του παραμένει άγνωστον. Ο έφευρέτης έλπιζε να τελειοποιήσθι τόνον την έφευρέσιν του, ώστε να έξασφαλισθί η διατήρησις των τροφίμων με την αρχικήν των δροσερότητα τούλκιον επί μίαν εβδομάδα, όποτε ο χάρτης του θα αντίκαταστήσθι τα ψυγεία.

Μία έπιστημονική άποκάλυψις

ΤΟ ΠΕΡΙΕΡΓΟ ΦΥΤΟ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΣΩΣΤΟ... ΑΣΤΕΡΟΣΚΟΠΕΙΟ!

Το «άμπρους», το μαγικό θότανο της Κούβας, πού προλέγει καλύτερα και από το άκριβέστερο βαρόμετρο τον καιρό.

Τα πειράματα ενός καθηγητού

Δε θα τό πιστέψετε ίσως κι' όμως εινε αλήθεια. Στον πλανήτη μας αυτόν, πού όλο εινε ψεύτικα, υπάρχει ένα θαυμάσιο, πού αν και δεν έχει μυσλό για να σκεφθί, έν τούτοις προλέγει τα μέλλοντα!

Μάλιστα. Δεν πρόκειται περί φαντασιών κανενός Αμερικανού—όπως συμβαίνει τα τελευταία χρόνια — αλλά περί ενός πραγματικά έπιστημονικού θαύματος, πού όφειλεται στον Βιεννέζο καθηγητή Νόβακ.

Στα ένδοτερα της Κούβας και των Ίνδιαν φυλάει ένας θαμνος πού όνομαζεται έπιστημονικά «άμπρους πρεκατόριους». Το «άμπρους πρεκατόριους» εινε μικροσκοπικό, τα φύλλα του κόπας στρογγυλά και καταλήγουν σε μικρές βελόνες. Έκτός όμως αυτών, το φυτό αυτό έχει την εξαιρετική ιδιότητα να εινε πολύ ευαίσθητος στις εξωτερικές επιδράσεις της ατμοσφαιρας και στον μαγνητισμό, πού γενικά έχει ο πλανήτης μας.

Από τί στιγμή λοιπόν οι ηλεκτρικές ή μαγνητικές επιδράσεις της γης τίθενται έν δράσει, το «άμπρους» ύψισταται διάφορες επιδράσεις, τόσο ύψηλές και τόσο καταφάνεις, πού τις άντιλαμβάνεται πολύ εύκολα έκείνος πού θέλει να κάνει έπιστημονικές παρατηρήσεις.

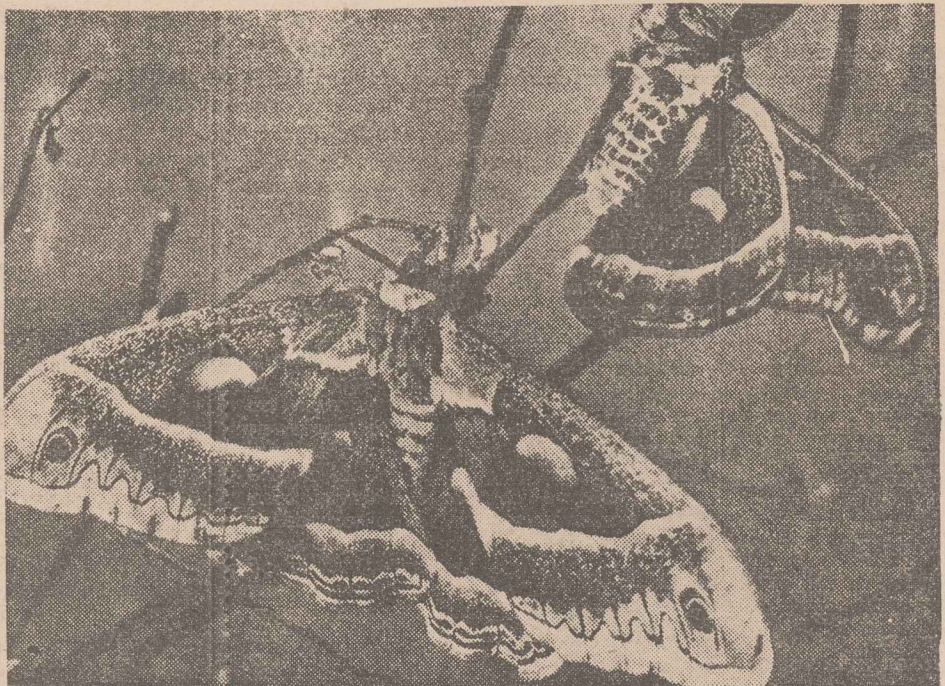
Ο καθηγητής Νόβακ άνεκάλυψε το φυτό απ' το 1918, όταν ήσαν στην Κούβα για να κάνει διάφορες βοτανολογικές μελέτες.

Έκεί είδε πως το «άμπρους» όταν π. x. έπρόκειτο να κάνει την έπομένη καλοκαίρια, τα κλώνια του ήσαν ζωηρά και τα φύλλα του γενικά όρθια. Όταν έπρόκειτο να φυσήξη δυνατός άέρας, τα φύλλα ήσαν όριζόντια. Όταν έπρόκειτο να βρέξη έγενοναν προς τα κάτω. Κι' όταν έπρόκειτο νάρθη καμμία καταιγίδα ή θύελλα δυνατό, τα φύλλα ήσαν άτακτα κι' άνώμαλα, άλλα προς τα πάνω, άλλα προς τα κάτω κι' όριζόντια.

Δεν υπήρχε λοιπόν άμφιβολία ότι ο ηλεκτρισμός της ατμοσφαιρας κι' ο μαγνητισμός της γης επιδράσαν στο «άμπρους» όπως απαράλλακτα στο βαρόμετρο!

Τότε ο Νόβακ έκάθισε με ύπομονή μεγάλη και επί πολλά χρόνια κάνοντας παρατηρήσεις, συνέταξε έναν πίνακα, ο οποίος δείκνει τις καιρικές μεταβολές από

Οί μεγαλύτερες πεταλούδες του κόσμου

Η άποστολή Γκρένερ πού έπεστρεψε από την εξερευνησιν της εις τον άνω Αμαζόνιον, έφερε μαζί της αυτές τις γιγαντιαίες πεταλούδες πού κατοικούν στα άιμαλωτία. Η μεγάλη έχει μικρό πτερών ένός περίπου μέτρου, ή δε όμορφή των χρωματισμών της εινε απαράμιλλη. Εινε έν τούτοις άβέβαιον διά τα θαυμάσια αυτά δημιουργήματα της φύσεως θα διατηρηθούν εις την ζωήν, μολοντί έλήθησαν όλα τα μέτρα προς τούτο υπό της διευθύνσεως του Έντομολογικού Ίνστιτούτου της Ουασιγκτόνας.

ΠΙΘΗΚΩΝ ΕΓΚΩΜΙΟΝ

Ένας Άγγλος εξερευνητής, ο σερ Γκίλμπερτ Σέττον, ο όποιος επί 26 όλόκληρα έτη έζησε εις τα παρθένα άδάσι και τις ζούγκλες της Κεντρικής Αφρικής, επέστρεψεν εις την Άγγλιαν συνοδευόμενος από τους συντρόφους της μακροχρονίου μοναχίας του, δώδεκα, έξημερωμένους και θαυμασίως έκφυμασμένους πιθήκους.

—Ο πιθήκος, έδήλωσεν ο σερ Γκίλμπερτ, όταν έξημερωθή και εκφυμασθί καταλλήλως, εινε ο πιστότερος και αγαθώτερος των φίλων.

Οι περισσότεροι από τους πιθήκους του σερ Γκίλμπερτ γνωρίζουν πρόσβαιν, πολλαπλασιασμόν και άφαιρσιν, μαγειρεύουν, πλένουν πιάτα, ράβουν κουμπιά και... καπνίζουν.

Πρωτότυπον πανόραμα εις Κονενχάιν.

Η άστυνομία της Κονενχάινς άνεκάλυψε το περιεργόσταν πανόραμα εξ όσων λειτουργούσαν εις την γην. Η έισοδος εις το πανόραμα αυτό επετρέπητο μόνον εις τους μεθυσμένους! Υπάλληλοι του πανοράματος, όταν νύκτινες, γύριζαν εις τους δρόμους και προσελκουν παραπαιόντας εκ της μέθης διαβάτας. Οι μεθυσμένοι ώδηγούντο εις το πανόραμα πού χάριν μεγαλύτερης ασφαλείας ήσαν έγκατεστημένοι εις ένα ύψος. Το μόνον πού έδλεπεν ο μεθυσμένος ήταν ένας ζώλινος τοίκος με μεγάλας όπας. Τού έλυναν να περάσθι το κεφάλι του από μίαν εξ αυτών των όπων. Περισσότερο το κεφάλι, άλλα δεν έδλεπε τίποτε. Αξφωνα ένα είδος λαμπτόμου κατέβαινε στο κεφάλι του και τον κατεβόκεν εις πλήρη άκίνησιν. Της άκίνησας αυτής έπωφελούντο οι υπάλληλοι του «πανοράματος» και του άφαιρούσαν επ' πολυτίμου και όσα χρήματα ειχεν επάνω του!

Υστερα τον έβγαζαν έξω εις τον δρόμον και τον άφιναν να φύγν. Λόγω της μέθης, τα θύματα δεν έθυμούντο πλέον τον δρόμον και έτσι δεν ήμπορούσαν να ύποδειξουν εις την άστυνομίαν πού εύρισκετο το άντρον της κλοπής. Ένας όμως μεθυσμένος κατήρθηκε να προσανατολισθί, υπέδειξεν εις την άστυνομίαν πού ήδρευαν οι θρασείς κλέπται και η άστυνομία τους συνέλαβε.

—Οχι, εύχαριστώ πολύ. Άλλως τε δεν μου μένει καιρός καθόλου, γιατί έχω τις υπαθήρις γιορτές, άπάντησεν ο Νόβακ, γιατί αύριο το βράδυ αν οι συνδημότες μου εινη έξω στους δρόμους, θα νύουν μουσκεμα από μία ζαωνική νεροπονή, πού θα ζεσπάρη με άστραπές, βροντές και κεραυνούς!

Ο δήμαρχος γέλασε μ' όλη του την καρδιά και δεν δέχθηκε τις γιορτές. Ποιά ήταν όμως η κατάπληξις του, όταν την έπομένην το βράδυ εξέστρεψε πράγματι ζαωνική ή νεροπονή κι' έκανε όλους τους Βιεννέζους μουσκεμα ως το κοκκαλό!

Αργότερο ο Νόβακ πληροφορήθηκε, πως «άμπους» υπάρχουν και στις Ίνδιες. Έκεί μέσα ο σοφός καθηγητής κλεισμένος μέσα και νύκτα κάνει όλα τον καιρό παρατηρήσεις, μελετάει, όπου να καταλήξθι σε ώριμένα συμπεράσματα για το μυστηριώδες φυτό, τις όποιες θα άνακονώσθι έπισήμως.

Ο πυρετός των έφευρέσεων

Την ήδονην της άποδοκιμασίας, πού έστερηθήσαν εις τον τόπον μας τούλάκι στον οι θεαταί του θεάτρου θα την έχουν εις το μέλλον οι εύτυχεις κάτοχοι ραδιοφώνων. Η μεγάλη παρισινή έφημερίς «Παρί Σούαρ», μάς πληροφορεί ότι οι κάτοχοι ραδιοφώνων θα μπορούσιν εις το μέλλον να... σφιρίζουν ή να χειροκροτούν το πρόγραμμα, ανάλόγως των καλλιτεχνικών προτιμήσεών των. Το θαύμα αυτό θα έπιτυχνάναται, βεβαιώνει η ίδια έφημερίς, με το ούδιον ή με το άναμν μίας λάμπας, ή όποια έτοιποσθηθή από τον έφευρέτην της εις μίαν θέσιν ώστε να έπιτρέπη την μετάδοσιν της έπιδόκιμασίας ή άποδοκιμασίας του άκροατού. Θα είσθε τώρα περιεργοί να μάθετε εις ποίον όφειλεται η πρωτότυπος αυτή έφευρέσις. Εις τον Γάλλον μηχανικόν Μαρσέν Πύ. Σημειωτέον ότι το άναμν ή το σβύσιμο της λάμπας, ή όποια θα εκφράζη την καλλιτεχνικήν προτίμησιν του άκροατού του ραδιοφώνων, θα διατιοηται επί 30-40 δευτερόλεπτα.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ	
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ :	
Έτησια	Δρχ. 200
Έξάμηνος	» 100
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ :	
Έτησια	Λίρ. 2
Έξάμηνος	» 1

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ

Έξαιρετικώς εύμενη έντύπωσιν ένεποίησε και έντός και έκτός της Έλλάδος ο διά πρώτην φοράν έφέτος έθνικός τόνος, εν προσέλασεν ο πανηγυρισμός της έργατικής Πρωτομαγιάς, όστις έγένετο την παραλυσάσαν Κυριακήν την Μαΐου λόγω των παρεμβληθεισών έορτών του Πάσχα. Η πρόθυμος προσέλευσις έργατών και έργατριών, ή παραβειγματική τάξις ήτις παντού εκυρίρχησεν, αϊ ασθόρητοι και ένθουσιώδεις έκδηλώσεις του έργατικού λαού υπέρ της Α. Μ. του Βασιλέως και του Προέδρου της Κυβερνήσεως κ. Γω. Μεταξά και άλλων παντοειδής άλλαι έργατικές διαδηλώσεις και συγκεντρώσεις αΐτινες έλαβον χώραν διά να έκρασθώσθι ή ικανοποίησις των έργατών εκ των υπέρ αυτών και των οικογενειών των έφαρμοσθέντων και έφαρμοζομένων ευεργετικών κυβερνητικών μέτρων, προσέδωκαν εις την πανελληνιον έργατικήν αυτήν συγκέντρωσιν της παρελθούσης Κυριακής, έκτός του έθνικού τόνου, και την μορφήν πανεργατικού δημοφιλησματος έπιδόκιμασίας του κυβερνητικού έργου.

Πράγματι όχι μόνον έν Αθήναις, Πειραιά και Θεσσαλονίκη, άλλ εις όλας άνεφερέτως τα έργατικά κέντρα της χώρας ή αυτή επεκράτησε τάξις και ο αύτός εκυρίασθη έθνικός τόνος εις τόν πανηγυρισμόν της έργατικής Πρωτομαγιάς.

Αξιοσημείωτον επίσης και έθνικώτατα ικανοποιητικόν γεγονός των ήμερών τούτων εινε ή ασθόρησις έκτασις, ήν, και μεταξά των πενήτερον έκόντων έξων, προσέλασεν ο έργατος υπέρ της πολεμικής μας Αεροπορίας. Ο Πρωτοπουργός κ. Γω. Μεταξάς, προς τόν άποιν προσωπικώς διαβιβάσεται το μέγιστον μέρος των λαϊκών εισοδημών, έξέφρασε την θαυμάτην συγκίνησιν του διά τα πατριωτικά αίσθηματα του λαού και διεδήλωσε την πεποίθησιν του ότι με την καταβεβλημένην συστηματικήν προσπάθειαν υπό της Κυβερνήσεως και την πατριωτικήν συμβόλην του Έλληνικού λαού θα συντελεσθί κατ' εύχην ή συμπεληρωσις και όργανώσις της έθνικής άμύνης της χώρας, ώστε αυτή άποθνήσκουσα αυτοδυνάμως άσφαλής να έπίδοσθι άνευ περισσομνών εις το ήμιουργικόν ειρηνικόν αΐτήρι έργον.

Η Α. Μ. ο Βασιλέως παρέσθη, κατά την παρελθούσαν Πέμπτην, άποπρωτοσύνης εις την μεγάλην του θεμελίωσιν έσθου της άνοικοδομήσεως της Ιστορικής μονής του Μ. Σπηλαίου.

Η Α. Β. Υ. ο Διάδοχος Παύλος έλαβε θέσιν, κατά την μεγαλειώδη τελετήν της στέψεως του Βασιλέως της Άγγλιας, μεταξού των βασιλικών συγγενών.

ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Η συγκέντρωσις εις Λονδίον διά τας έορτάς της στέψεως πολλών άρχηγών Κρατών και άλλων πολιτικών, στρατιωτικών και διπλωματικών προσωπικοτήτων, παρέσχε την άναμενόμενην εύκαιρίαν άνταλλαγής γνωμών και συνεννοήσεων επί των μεγάλων ευρωπαϊκών προβλημάτων. Λεπιτομέρεια διά τας κρατησάσας άντιλήψεις δεν υπάρχουν ακόμη, φαίνεται, έν τούτοις, πιθανόν ότι, αϊ διπλωματικά αΐται συνουμία κατέτειναν κυρίως προς νέους πολιτικούς προσανατολισμούς της Αυστρίας και της Ούγγαρίας επί της βάσει συνθέσεως των παραδουνασείων χωρών της συγκαταθέσει της Άγγλιας και Γαλλίας. Σχετική προς τούτο δε εινε άναμφιβόλως και ή μετέβασις του ύπουργού των Έσωτερικών της Αυστρίας κ. Σμίτ εις Παρίσιους.

Όπως ιδιαιτέρων έντύπωσιν και ζωηρότατα σχόλια προκαλεί ή εκ Βιέννης προελθούσα και μη θεσθαυθεσία ακόμη έπισήμως πληροφορία, καθ' ήν την προσεχή δευτέραν, θα μετεβή εις Βενετίαν ίνα συναντηθί εκεί μετά του κ. Μουσσολίνι, ο άρχηγός του Γερμανικού Κράτους κ. Χίτλερ. Αϊ φήμαι φέρουν ως έπικειμένη την συνάντη, κατόπιν της συναντήσεως της Βενετίας, στρατιωτικής συμμάχιας Γερμανίας και Ιταλίας.

Εις την Βουλγαρίαν ο άνασχηματισμός της Κυβερνήσεως, θεωρηθείς άναγκαίος μετά την παραίτησιν του ύπουργού του Έμπορίου κ. Βάλεφ, γίνεται επί της βάσει του ούδετέρου χαρακτήρος, άν έχει ή Κυβέρνησις του κ. Κισιέζαωφ, μη προσλαμβάνομένου εις αυτήν ούδενος προσώπου εκ των παλαιών κομμάτων.

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Τραπεζών και κινηματογράφων κατά στίχον Δραχ. 15
Έμπορικά άγγελια Δρ. 12

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ ΠΟΛΕΜΟΥ ΤΑ ΤΡΩΤΑ ΤΩΝ ΑΡΜΑΤΩΝ ΜΑΧΗΣ

Χαρακτηριστικά πορίσματα των έμπειρογνωμόνων

Ο συνεχιζόμενος εις την Ίσπανίαν έμφυλιος σπαράγμος απέδειξε μεταξύ των άλλων, ότι τα άρματα μάχης, τα περίφημα τάνκς, εινε πολύ περισσότερον τρωτά από όσον φαντάζεται κανείς.

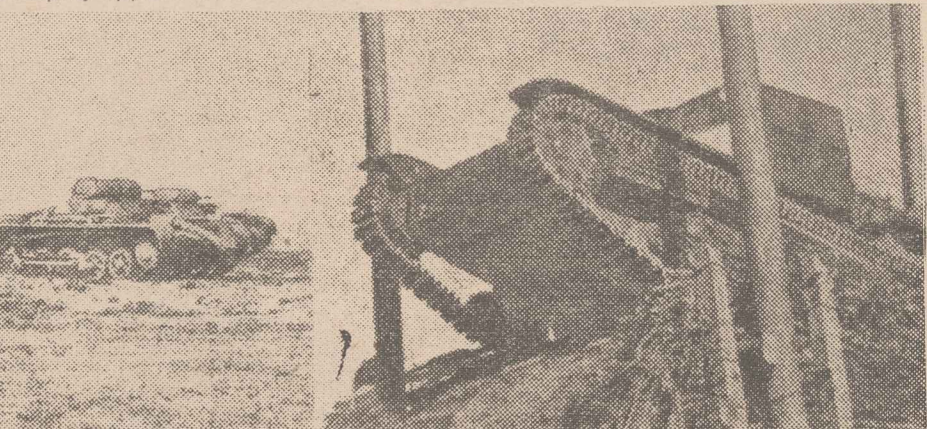
Τα έλαφρά λεγόμενα άρματα, πού δεν παρουσιάζουν μεγάλον στόχον, μέχρις ενός σημείου εϊμπορούν να διαφύγουν των θλημάτων του θαρέως πυροβολικού. Όχι όμως πάντοτε, διότι έχουν θώρακα όχι πολύ χονδρούς και μόλις θληθούν πρέπει να θεωρηθούν ως χαμένα. Τα έλαφρά όμως άρματα πού εινε καλά θωρα-

εϊμπορούν να κρίνουν την τύχην μιάς μάχης.

Ας ίδουμν τώρα ποιά όπλα διαθέτει ο άντίπαλος του τάνκς.

Αϊ σφαίραι των όπλων και των μυδραλίοδών δεν εινε ποτέ δυνατόν να διατρήσουν τον θώρακα. Ένας καταγιμένος ένας σημείου εϊμπορούν να διαφύγουν των θλημάτων του θαρέως πυροβολικού. Όχι όμως πάντοτε, διότι έχουν θώρακα όχι πολύ χονδρούς και μόλις θληθούν πρέπει να θεωρηθούν ως χαμένα. Τα έλαφρά όμως άρματα πού εινε καλά θωρα-

εϊμπορούν να κρίνουν την τύχην μιάς μάχης.

Άγγλικά τάνκς κατά τα τελευταία συνδυασμένα έρεττανικά γυμνάσια

κιόμενα, εϊμπορούν να περιφονήσουν τας σφαίρας, τας χειροβομβίδας και τα μικρά πτελέδλα χαρακωμάτων. Επειδή όμως κινείται άργά άποτελεί πρώτης τάξεως στόχον διά το βαρύ πυροβολικόν.

Ας προστεθί ακόμη ότι τα άρματα μάχης πού χρησιμοποιοούνται δι' επιθέσεις δεν έχουν μεγάλην άκτίνα δράστος, αϊ έπιβαίνοντες αυτών δεν έδλεπουν παρά όλιγα μέτρα έμπρός των. Διότι αϊ όπαι από τας όποιας βλεπουν εινε πολύ μικρά διά να μίν άποτελέσουν στόχον εις τον έκθρον. Επίσης δεν άποκλείεται τα άρματα, θαρέα ή έλαφρα, να πάθουν καθ' όδον μίαν ολιγόπλητη θλάσιν, όπως συμβαίνει με τα άυκίντητα. Τότε το έκθρονον πυρ τό καταστρέφει τελείως.

Παρ' όλα τούτα, αϊ θωρακισμένα αΐται έπιθετικά δύναμεις έχουν άρκετήν άσθενά άρματα μάχης με καλύτερον θώρακα. Επίσης αϊ νάρκαι, όπως εινε τελειοποιημένα σήμερον και ήμπορούν να διασπαρύν εις την ζωήν από την όποιαν πρόκειται να περάσουν τα τάνκς, καθίσταν την προελσιν των προβλημάτων. Και αν εις το μέρος έκείνον εύρίσκειται και ένα πτελέδλον, τότε το πέ-

μετρήματος εινε εις θέσιν να διατρήσουν ένα θώρακα μέσον πάκους εξ άποστασεως 500 μέτρων και ή ταχύτης της όολης των εινε τοιαύτη, ώστε εϊμπορούν να ριφούνολοις όδιδας εις διάστημα ενός λεπτού. Και επειδή ή ταχύτης των άρμάτων μάχης επί ύψαλου έδάφους δεν υπερβαίνει τα 20 χιλιόμετρα την ώραν, και τα μικρά αΐτα πτελέδλα θάλλουν πολύ ταχέως, άρκούν μερικά άμβρονηται εξ αυτών διά να θεσουν εκτός μάχης άρκετά τάνκς προτού άκόμη προρρήσθωσαν να κάμουν χρίσιν των όπλων των.

Τα πτελέδλα μεγαλύτερου διαμετρήματος ήμπορούν εύκολότερα να καταβάλουν άρματα μάχης με καλύτερον θώρακα. Επίσης αϊ νάρκαι, όπως εινε τελειοποιημένα σήμερον και ήμπορούν να διασπαρύν εις την ζωήν από την όποιαν πρόκειται να περάσουν τα τάνκς, καθίσταν την προελσιν των προβλημάτων. Και αν εις το μέρος έκείνον εύρίσκειται και ένα πτελέδλον, τότε το πέ-

Η τρομερά καταστροφή του «Χίντεμπουργκ»

Μία μοναδική φωτογραφία του γιγαντιαίου ηπιδολιουμένου «Χίντεμπουργκ», το όποιον καταστράφη εξ αναφλέξεως ενώ προσεγγένοτο εις τον ιστόν του άεροδρομίου της Νέας Υόρκης. Το άεροπλάνον καίεμας, έπιπνιπε κατά του Ιατού ο οποίος έπρόκειτο να τό σπνρίξ.

ρος έκείνο καθίσταται άπρόσιτον διά τα τάνκς.

Τέλος, τα άρματα μάχης δύνανται να καταπολεμηθούν με άλλα τάνκς. Ένα «οασι» προκείμενον με κάποιαν ταχύτητα, το όποιον να μεταφέρη ένα πτελέδλον των 75 και καλά θωρακισμένον, ήμπορεί έντός όλίγων στιγμών να βρέθι εις φυγήν μίαν άρκετά μεγάλην ομάδα άρμάτων μάχης.

Εάν τα τάνκς ήδύναντο να μετακινηθούν κατά βούλησιν και να χρησιμοποιοούν όλην την ταχύτητα των, τότε θα έκρημοποιούσαν πολύ άποτελεσματικά εις αμυνδιασμούς. Εις τας περισσότερας όμως περιπτώσεις αυτό δεν εινε δυνατόν, διότι παρουσιάζονται καθ' όδον πλείστα όσα έμπόδια. Εις όλα σκεδών τα πεδία των μάχων της Ευρώπης ύπάρχουν πυκνά δάση, έλη, μεγάλα ύψώματα και χωρία πού έμποδίζουν εις τα άρματα μάχης να κινηθούν όπως θέλουν και τα ύποκρέωνται να περιορίσουν την δράσιν των εις ώριωμένες ζώνας, ή να διαδούν από ώριωμένα μέρη.

Δεν λείπουν λοιπόν τα μέσα διά να ύπερασπισθί κανείς από τα άρματα μάχης. Άπομένει μόνον να χρησιμοποιοθούν έν συνδυασμώ με τα άλλα πολεμικά μέσα, ύπολογιζόμενον πάντοτε ότι ένας στρατός πού διαθέτει θωρακισμένα μέσα μεταφοράς διατρέχει θανάσιμον κίνδυνον εάν εύρεθί άντιμέτωπος έπιθεκτών άρμάτων μάχης και πρό πάντος έλαφρών.

Διότι ύπάρχουν άρματα μάχης πού μετακινούνται με 20 χιλιόμετρα την ώραν εις άνωτάτους έδαφους, και ήμπορούν να παραμείνουν έν δράσει εις το πεδίων της μάχης επί πέντε συνεχείς ώρας χωρίς ανάγκην άνεφορσισμού. Διά τον λόγον λοιπόν αυτών εις τας μάχας, δεν εινε καθόλου άπίθανον τα άρματα μάχης να χρησιμοποιοθούν άποτελεσματικώς εύθως εξ άρχης, προτού έλασθί άκόμη άρκίσουν αϊ έκθροπραξίαι.

Εις περίπτωσιν άμύνης ή θέσις των άρμάτων μάχης εινε περισσότερο έννοική. Η δράσις των πρέπει να εινε μεμινωμένη, επί ενός οριζομένου στρατηγικού σημείου, το όποιον να ύπερασπισζνται, προστατευόμενα από άσυνωμικά έργα προρρήσαντα, κατασκευασθέντα όπλαθέν έν καιρ ή ειρήνη. Ημπορεί όμως να παρουσιασθί περίπτωσης συγκρούσεως με μεγάλας μάζας, όποτε τα προελασμένα στρατεύματα πρέπει να εινε έφωδιασμένα με όπλα άντιπένκς.

Διάφορα μέσα κατά των άρμάτων μάχης πρέπει να εδράζονται μάλιστα έγκατεστημένα εις άεροπλάνα όπου πρόκειται να δράσουν, διά να καταστή δύναται ή άμυνα όρασις των. Τα άντιπένκς έκείνα, όπαι θα παίζουν σπουδαιοτάτον ρόλον επί του προκειμένου. Αϊ μάχαι του μέλλοντος πιθανόν να διεξάγνται κατά το πλείστον μεταξύ άρμάτων μάχης. Κατό συνέπειαν, το έδαφος θα άνακτήσθι το δικαίωμα του.

Τώρα, επειδή λόγω της διαμορφώσεως του έδάφους εις τα περισσότερα πεδία των μάχων τα άρματα μάχης θα εινε δύσκολον να περάσουν, άναγκαίως θα έπρεπε να εδράζονται μάλιστα έγκατεστημένα εις άεροπλάνα όπου πρόκειται να δράσουν, διά να καταστή δύναται ή άμυνα όρασις των. Τα άντιπένκς έκείνα, όπαι θα παίζουν σπουδαιοτάτον ρόλον επί του προκειμένου. Αϊ μάχαι του μέλλοντος πιθανόν να διεξάγνται κατά το πλείστον μεταξύ άρμάτων μάχης. Κατό συνέπειαν, το έδαφος θα άνακτήσθι το δικαίωμα του.

ΕΙΣ ΤΟ ΙΣΤΑΝΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Αϊ τελευταία εξ Ίσπανίας πληροφορία έμφανίζουν ως συνεχιζόμενη πάντοτε με άμειλιων σφοδρότητα την προελσιν των έθνικών δυνάμεων του στρατού της Γαλλίας εις την Βισκαίαν. Η μεγάλη μάχη, ήτις έγινε άρκετά άπρόσμενη, έπιδείχθη έδωδατος, διεξάγεται κυρίως εις τα όρεινα συγκροτήματα, άτινα περιβάλλουν το Μπλμπας εις άπόστασιν περίπου είκοσι χιλιομέτρων από της πόλεως.

Εις τα μετώπα της Γουαδοαχάρα και του Τολέδο αϊ μάχαι επεκτείνονται και εξέλισσονται εις επιχειρήσεις γενικότερου πολεμικού ενδιαφέροντος. Κατά την έκτασήν των, έξ Σαλαμάνκας, ο στρατός άρκετά συνεχίζει την άνακνήσιν της νέας επί της άρχηγίαν του όργανώσεως, ή όποια άπετελεσθή από την συνεχέσιν καρπιατών και φαλαγγιτών.

Πώς έστέφθησαν οι "Αγγλοι Βασιλείς Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΖΕΙ...

Αί μεγαλοπρεπείς τελεταί του Λονδίνου, όπου συνέρρευσαν εκατομμύρια ανθρώπων δια να θαυμάσουν τας λαμπράς παρελάσεις

Με μεγαλοπρέπεια, που μόνο ένας λαός τόσο στερεά προσκολλημένος στις παραδόσεις του μπορούσε να επιδείξει, έγινε την περασμένη Τετάρτη εις τὸ Λονδίνον ἡ στέψις τῶν νέων "Αγγλων Βασιλέων.

Οἱ "Αγγλοι εἶνε οἱ μόνοι που γνωρίζουν να δίνουν τυπικές καὶ ἐπίσημες τελετές ἐνα παλαιό καρακτῆρα καὶ νὰ τὴν ἀνανεώνουν καὶ νὰ τὴν προσαρμόζουν στὴν ἐποχὴ, κυρίως ὅμως νὰ θίγουν τίποτε ἀπὸ τὴν αὐστηρὴν παράδοσιν.

Σχεδὸν ποτὲ δὲν εἶδε τὸ Λονδίνο μιὰ τέτοια παλαιὰ κινήσασιν καὶ ποτὲ δὲν συνέρρευσαν σὲ μιὰν πόλιν τόσα πλῆθη ἀπὸ ὅλα τὰ ἄκρα τοῦ κόσμου. Ἐκατοντάδες χιλιάδων ἦλθαν ἀπὸ τὴν ἑπαιχίαν τοῦ "Νιγμένου Βασιλείου καὶ ἄλλες ἐκατοντάδες ἀπὸ τὴν ὑπερπόντιαν κήσιν τῆς μεγαλυτέρας αὐτοκρατορίας ποὺ ἐγγύσισε ποτὲ ἡ ἱστορία τοῦ κόσμου.

Ἐκατομμύρια ἐξεκίνησαν στοὺς δρόμους τῆς ἀγγλικῆς πρωτεύουσας καὶ ἐκατοντάδες χιλιάδων διενυκτέρευσαν εἰς τὸ ὑπαιθρον διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν μίαν θέσιν ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ ἠμποροῦσαν νὰ παρακολουθήσουν τὴν μεγαλοπρεπὴ πομπήν.

Τὴν παραμονὴν θλίψις κατεῖχε τοὺς Λονδρέζους καὶ ὅλους ὁσους εἶχαν αὐτοὺς ἀπὸ τὰ πέρατα τοῦ κόσμου γιὰ νὰ παρακολουθήσουν τὴν μεγαλοπρεπὴ καὶ σπάνια αὐτὴ τελετή. Ὁς ἄργα τὸ ἀπόγευμα τῆς παραμονῆς ἐβρέχε καὶ κατόπιν πυκνὴ ὁμίχλη ἐσκόπασε τὸ Λονδίνο. Ὅσοι ξενοκίτησαν στοὺς δρόμους τὰ ἡμερώματα δὲν ἠμποροῦσαν νὰ διακρίνουν ὁ ἕνας τὸν ἄλλο.

Καὶ ἑσπινά, σὺν κάποια μυστηριώδης καὶ καλοπροαίρετη δύναμις νὰ ἐξοικίσει τὰ πέπλα, ἀνέτειλε μιὰ ἀπὸ τὴν ὡραιότερες μέρες ποὺ εἶδε ποτὲ ἡ ἀγγλικὴ πρωτεύουσα.

Καὶ ἡμεγάλη ἡμέρα ποὺ περίμενε ὁλόκληρη ἡ αὐτοκρατορία μῆνες καὶ μῆνες ἡμέρας λαμπρῆς. Ὅλες οἱ μεγάλες καὶ πολυδάπανες προετοιμασίες ποὺ εἶχαν γίνῃ δὲν θὰ ἦναι ἀκαρπία.

Μόνῃ ἡ διακόσμσις τῶν δρόμων τοῦ Λονδίνου εἶχε οἰκίσει τὰ ἑκατομμύρια δρομῶν. Ἡ διακόσμσις αὐτὴ ἔγινε ἀπὸ τὸν κ. Γκρέυ Γουόνουμ, ἀρχιτέκτονα τῆς πόλεως τοῦ Λονδίνου ποὺ ἐπρεπε νὰ φροντίσῃ νὰ εἶνε ὁσον ποὺ δυνατόν μεγαλοπρεπέστερη, ἅλῃ καὶ νὰ μὴ δοκεῖται καὶ κάποιον τὸν κυκλοφορία.

Εἰδικὰ γιὰ τὴν ἐορτὴν τῆς Στέψεως εἶχε ὁργανωθῇ ἑκατοντάδες ἀστυνωματικὰ ὄμια ἀπὸ πεντακόσια ὄμια, τὸ ὁποῖον ἀνέλαβε ὑπηρεσίαν τὴν 9ην Μαΐου διὰ νὰ διαλυθῇ μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας. Τὸ ὄμ-

ποκρεμμένα νὰ προχωροῦν κατὰ μονάδας, θὰ ἐπιτίθενται πρὸ παντός κατὰ τὴν πλευρὴν τοῦ ἐκθροῦ καὶ ὅχι κατὰ μέτωπον. Καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν δὲν πρέπει νὰ λησμονηθῇ ὁ ρόλος τῶν ὁποῖον ἠμπορεῖ νὰ παῖρῃ ἡ ἀεροπορία.

Ὁ διοικητὴς μιᾶς μονάδος ὅταν εὐρεθῇ ἐνώπιον μιᾶς ἐπιθετικῆς ἀρμάτης μάχης διαθέτει ἐν πρώτῳις τὰ ἀντιπάνκς καὶ ὅλα τὰ ἄλλα μέσα ποὺ εἶχε εἰς τὴν διαθέσιν τοῦ διὰ νὰ ἐκμηδενίσῃ τὴν δράσιν των. Καὶ ἂν τὸ πεζικὸν ἐξακολουθῇ νὰ αἰσθάνεται τὴν πίεσιν τῶν ἐκθροῦν ἀρμάτων μάχης, τότε τίθεται εἰς ἐνέργειαν τὸ πυροβολικόν. Τὰ δὲ πλεόονα θὰ ἔχουν τοποθετηθῇ ἐκ τῶν προτέρων εἰς τὰ ἐπικρατῆς, ὥστε νὰ δύνησιν νὰ βάλλουν εἰς τὰ σημεῖα ἐκείνα ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἶνε ἐνδεχόμενον νὰ διαβούν τὰ ὄργανα μάχης καὶ ν' ἀνακόψουν τὴν προέλασιν των.

Τὰ ὄπλα λοιπὸν τὰ ὁποῖα δύναται ν' ἀντιπάρῃ ἕνας στρατός κατὰ τὴν ἀρμάτην μάχης εἶνε πολλὰ καὶ παύουν οπουδαίωτον ρόλον εἰς μιὰν ἐπιθεσιν ἢ ἀπλὴν προέλασιν. Ὅλα ὅμως τὰ μέσα ποὺ διαθέτει ἕνας στρατός πρέπει νὰ κινήσιν οπουδιστὸν διὰ νὰ σταματήσουν τὴν δράσιν τῶν χαλυδιδίων ἐκείνων τεράτων.

Τὰ ὄργανα μάχης δὲν εἶνε ἄνθρωποι, ὅπως φαντάζονται μερικοὶ, καὶ τὰ ὄπλα ποὺ διαθέτει κάθε στρατός ἠμποροῦν θαυμάσια νὰ τὰ ἐκμηδενίσουν, ἐν χρησιμοποιοῦν μὴ ψυχραιμίας καὶ μεθοδικότητος, τὰ δύο ἐκείνα ἀπαραίτητα στοιχεία διὰ τὴν ὁποίαν ἐξασφαλίζεται ἡ νίκη ἐνός στρατοῦ.

μα αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἡνομάσθη "τμήμα Ο", ἥτο ὑπὸ τὰς ἡγιστάς του σὲρ Φίλιπ Γέμιν καὶ εἶχε προορισμὸν νὰ παρακολουθῇ τοὺς ξένους ποὺ θὰ συνέρρεαν στὸ Λονδίον. Γιὰ καθένας φαντάζεται πῶς ἡ κοσμοσυρροὴ αὐτὴ θὰ ἦταν ὡς ἐπιθυμοῦσαν οἱ διεθνεῖς πορτοφολάδες καὶ δι' ἀρρήκτα.

Ἐπίσης ἐλήφθησαν μέτρα διὰ τὴν ὑγείαν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν παιδιῶν: κανένας παιδί κατὰ τὴν ἐνδεκά εἰς δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ παρακολουθῇ τὴν πομπὴν ἀπὸ φόβο μήπως καταπατῇ ἀπὸ

ὁσους εἶχαν φροντίσει νὰ προμηθευθῶν ζυγνητῆρια.

Καὶ ἡ τελετὴ εἶχε τὴν μεγαλοπρέπεια ποὺ μόνο στὴν καρδίᾳ μιᾶς ἀπεράντου αὐτοκρατορίας, ποὺ περιλαμβάνει ἀντιπροσώπων ὅλων τῶν φυλῶν καὶ ὅλων τῶν χρωμάτων, ἠμποροῦσε ν' ἀποκτήσῃ.

Πλὴν οὗτος χρυσόστολιστος δούκας τῶν παλαιστῶν ἀγγλικῶν οἰκογενειῶν ἦσαν οἱ μελαχροῖνοι μακαραγιᾶδες τῶν Ἰνδιῶν μὲ τὰ ἄφωνα διαμαντὰ των καὶ πῶς ἀπὸ τοὺς μεσαιωνικοὺς σωματοφύ-

οὺς μακαραγιᾶς τοῦ Μπουκόνερ, ὁ μακαραγιᾶς τοῦ Τζαμπούρ, ὁ μακαραγιᾶς τοῦ Βαν-κανέρ, ὁ μακαραγιᾶς τῆς Καπουρτάλας καὶ ἄλλοι, ἐν ὅλῳ 28 Ἰνδοὶ ἡγεμόνες.

Μεταξὺ αὐτῶν ὁ μακαραγιᾶς τοῦ Πατιάλα εἶχε μίαν συλλογὴν μαργαριτῶν ἀξίας 1.600.000 ἀγγλικῶν λιρῶν, ὁ μακαραγιᾶς τοῦ Καχεμῖρ εἶχε ἐπίσης εἰσόδημα ἐνός καὶ ἡμισσοῦς ἐκατομμυρίου λιρῶν καὶ ὁ μακαραγιᾶς τῆς Καπουρτάλας εἶχε κοσμήματα ἀξίας δύο ἐκατομμυρίων λιρῶν.

Ὁ μακαραγιᾶς τῆς Μοσώρας εἶχε μόνον ἀπὸ τὰ χρυσορρυχία του ἐπίσημον κέρδος 3.200.000 λιρῶν καὶ ὁ μακαραγιᾶς τοῦ Νεπάλ εἶχε εἰσοδήματα 1.800.000 λιρῶν πλὴν τῆς γενναίας ἐπιχορηγήσεως ποὺ λαμβάνει ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν.

Ὁ πλουσιώτερος ὅμως εἶνε ὁ Νιζάμης τοῦ Χαύντερανπλάν, τοῦ ὁποῖου ἡ ὁμιλικὴ περιουσία ὑπερβαίνει τὰ πενήντα ἐκατομμύρια λιρῶν καὶ κατέχει δύο ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα διαμάντια τοῦ κόσμου βάρους 277 καὶ 177 καρατῶν. Τὸ ἐπίσημον εἰσοδήμα του ὑπολογίζεται εἰς ἑκατομμύρια λιρῶν, ὅλας τῆς περιουσίας ἐκατοντάδες ὁδοὶ τῆς ἐξομῆς.

Κατὰ τὰς ἐορτάς τῆς στέψεως του αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο πρὸς διετίαν, ὁ Νιζάμης ἐδαπάνησεν ἕνα ἐκατομμύριον λιρῶν, κατὰ τὴν διάρκειαν δὲ τοῦ παγκοσμίου πολέμου, προσέφερεν εἰς τὴν ἀγγλικὴν δημοσίαν εἰκοσι ἐκατομμύρια λιρῶν. Εἶνε ἡ μεγαλυτέρα δωρεὰ ποὺ ἐγένε ποτὲ εἰς τὸν κόσμον.

Ἀλλὰ ἡ τελετὴ τῆς στέψεως ἦεν εἶνε μόνον ἐπίσημος ἐορτὴ καὶ παρὰ οὐδὲν προσωπικότητων. Οἱ Ἀγγλοὶ φροντίζουν νὰ τὴν δύνουν πάντα πολὺ λαϊκὸν περιεχόμενον καὶ εἰς ὅλας τὰς πλείους καὶ κεντρικώτερας σημεία τῆς βρετανικῆς πρωτεύουσας ὡργανώθησαν δημόσιοι χοροὶ εἰς τὸ ὑπαιθρον.

Εἰς παλαιότερας ἐποχὰς ὁ Βασιλεὺς διένειμε εἰς τὸν λαόν του κροαὶ καὶ κατὰ τὴν στέψιν τοῦ νεαροῦ Βασιλέως Ἐδουάρδου βου οἱ περισσότερες βρύσες τοῦ Λονδίνου ἔτρεχαν μαῦρον καὶ ἀσπρο κροαί.

Κατὰ τὴν στέψιν τοῦ μικροῦ αὐτοῦ Βασιλέως, τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἐρρίκου 7ου καὶ τῆς Τζέιν Σέυμور, ὁ ὁποῖος ἦτο μὲλὴς ἐννέα ἐτῶν, οἱ ἐορταὶ εἶχαν ἐξαιρετικὴν λαμπρότητα καὶ συνέδρασαν νόστιμα ἐπεισόδια: Εἰς μιὰν πλατεῖαν ἀκροβάται ἐπεδείκνυν τὴν τέχνην των εἰς τὸν λαόν καὶ ὁ μικρὸς Βασιλεὺς διέκοψε τὴν πομπὴν διὰ νὰ παρακολουθῇ τὴν ἀκροβατικὴν ἐπιδείξιν.

Καὶ ἐφέτος αἱ ἐορταὶ εἶχαν ἐξαιρετικὰ ἐντονον λαϊκὸν χαρακτῆρα καὶ τὰ πλῆθη συνωστίζοντο μέχρι τὴν μεταμεσονύκτιαν ὥρην πρὸ τῶν ἀνακτόρων, ζητωκραυγάζοντα τὸν νέον Βασιλέα ποὺ ἀντλήσεν εἰς τὸν κραταιότερον θρόνον τοῦ κόσμου ὑπὸ τὰς πλέον περιεργούς συνθήκας.

Σοφὰ λόγια

Πολλὲς φορὲς τρομάζομε στὴν θέα ἐνός ἐμποδίου, ποὺ τὸ δημιουργήσαμε ἐμῆς οἱ ἴδιοι.

Τὸ πρῶτο θῆμα πρὸς τὴν καλωσύνη εἶνε νὰ μὴ κινήσῃ τὸ κακὸ.

Τὸ ἑστὸν καὶ ὁ μωσαφίρης θρωμὸν τὴν τρίτῃ μέρᾳ.

Ἐχεὶ τὰ πλοῦτῃ ὅχι ἐκείνους ποὺ τὰ εἶχε, ἀλλὰ ἐκείνους ποὺ τὰ χαιρέτα.

Ἡ φύσις γιαιτρεῖει κ' ὁ γιαιτρός πληρώνεται.

Ἄν ποτὲ καμμιὰ γυναῖκα δὲν εἶπε ἔνα μυστικόν, αὐτὸ θὰ πῇ πῶς δὲν ἤρκε τὴν εὐκαιρίαν νὰ τὸ κἀγῇ.

Οἱ γυναῖκες θέλουν ν' ἀρτίσουν πρῶτα σ' ἐκείνους ποὺ δεικνύονται σ' αὐτὲς διάφοροι κ' ὕστερα σ' αὐτοὺς ποὺ τὴς συμπαθοῦν.

Ἄν προσκαλέσῃς στὸν γάμο σου γάδο, θὰ φέρῃ ἡ νερὸ ἡ εὐλᾶ.

Ὅταν περῶς ἀπὸ τὴν χώρα τῶν μονοφθάλμων, κλείνει τὸ ἕνα σου μάτι. Δὲν ἀρμέγει κανεὶς τὴν ἀγέλεδα τὸν μέσῳ σ' ἕνα ποτήρι.

Καὶ ἀπὸ τ' ἄλλα μέρους τοῦ ποταμοῦ ὑπάρχουν ἄνθρωποι.

Ἄν ἔχῃς τρεῖς ἐγγήρους, συμφιλίωσέ με τοὺς δύο καὶ ἔχε θάρρος. Γιὰ νὰ ζήσης χωρὶς νὰ στερίσῃς τίποτα, παίρνε τὸν κόσμο ὅπως ἐρχεται.

Ἡ γυναῖκα ἡ ἀγαπῇ ἡ μισεῖ. Μέσον ὁρο δὲν ἔχει.

Ἡ ἐπίσημος στιγμή τῆς Στέψεως τοῦ βασιλέως Γεωργίου τοῦ ΣΤ'.

τὸ κινούμενον σωματὶς πλῆθος. Ἀλλὰ καὶ τὰ ἄνω τῶν ἐνδεκά ἐτῶν παιδιὰ εἶπε νὰ ἔχουν ὁδὸν τῶν γονέων των καὶ πιστοποιητικὸν ὑγείας ἀπὸ τῶν σχολικῶν ἱατρῶν καὶ νὰ φέρουν μαζί των ἐπαινώματα ἢ ἀδιστάστον καὶ νὰ φέρουν μπερὲ ἢ κασκέτο. Λεπτομέρειες ποὺ ὅσο καὶ ἂν μᾶς φαίνονται ἀστείες δείκνυναι πῶς οἱ Ἀγγλοὶ δὲν ἐξοικνύν ποτὲ τὴν πρακτικὴν ὅψιν των πραγμάτων.

Μιὰ λεπτομέρεια ποὺ δείκνει τὸ ἐνδιαφέρον τῶν Λονδρέζων διὰ τὴν στέψιν εἶνε τὸ γεγονός ὅτι πολλὰς ἡμέρας πρὶν ἀπὸ τὴν τελετὴν εἶχαν ἐξαφανισθῇ τὰ μπιμπῆρια ἀπὸ τὴν ἀγορὰν: ἀπὸ φόδον μπιμπῆς τὸν διὰ νὰ ἐκμηδενίσῃ τὴν δράσιν των. Καὶ ἂν τὸ πεζικὸν ἐξακολουθῇ νὰ αἰσθάνεται τὴν πίεσιν τῶν ἐκθροῦν ἀρμάτων μάχης, τότε τίθεται εἰς ἐνέργειαν τὸ πυροβολικόν. Τὰ δὲ πλεόονα θὰ ἔχουν τοποθετηθῇ ἐκ τῶν προτέρων εἰς τὰ ἐπικρατῆς, ὥστε νὰ δύνησιν νὰ βάλλουν εἰς τὰ σημεῖα ἐκείνα ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἶνε ἐνδεχόμενον νὰ διαβούν τὰ ὄργανα μάχης καὶ ν' ἀνακόψουν τὴν προέλασιν των.

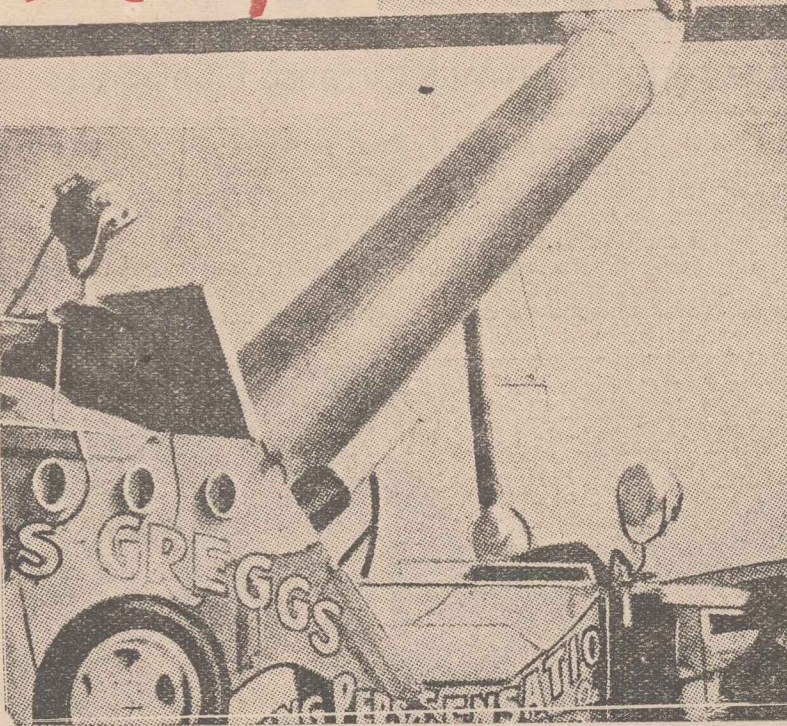
—Μαρίκα, ἀπόψε ἦρθα μόνον καὶ μὴν ποὺ διαθέτεις κάθε στρατός ἠμποροῦν θαυμάσια νὰ τὰ ἐκμηδενίσουν, ἐν χρησιμοποιοῦν μὴ ψυχραιμίας καὶ μεθοδικότητος, τὰ δύο ἐκείνα ἀπαραίτητα στοιχεία διὰ τὴν ὁποίαν ἐξασφαλίζεται ἡ νίκη ἐνός στρατοῦ.

Στὰ νόνατα

—Εἰσθε ἡ νεὰ δακτυλογράφος; Καθὼς ἐστὲ λοιπὸν καὶ ἀκούετε τί θὰ σᾶς πῶ...
—Μὰ δὲν ὑπάρχουν καθίσματα.
—Φανταίνεται ὅτι δὲν ἔχετε ἐργασθῇ σὲ ἄλλο γραφεῖο, δεσποινίς!

Ζῆν ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΩΣ..

Ὁ ἀνθρώπος ποὺ μπαίνει σ' ἕνα κανόνι καὶ ἐκσπενδονίζεται ὡς θολίς. Πρωτότυπος στ' ἀλήθεια τρόπος γιὰ νὰ κερδίξῃ κανεὶς τὴ ζωὴ του...

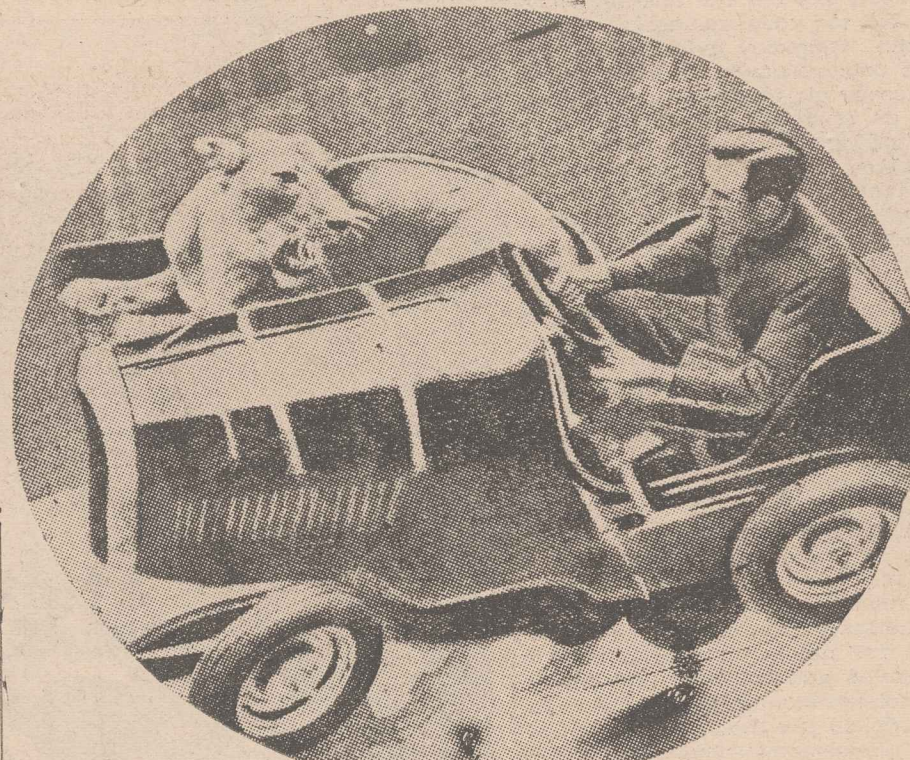
Οἱ ἄνθρωποι ποὺ διακινδυνεύουν τὴν ζωὴν των διὰ νὰ κερδίσουν τὸ ψωμί τους.

ἀπὸ ἴλιγγον καθήμενος εἰς τὴν κορυφὴν ἐνός ἀλεξικεραύνου.

Διπλά εἰς τοὺς ἥρωας αὐτοὺς τῆς ἰσορροπίας ἠμποροῦν νὰ σταθῶν οἱ ἥρωες τῆς θαλάσσης, οἱ θηριοδασαί, ποὺ περιφέρονται καθημερινῶς τὴν ἀγρίαν...

καλοῦ ὁδουὶ λόγῳ ἀκριβῶς τοῦ τόσο ἐπικινδύνου ἐπιβάτου.

Ὁ ἀνθρώπος-ὄδης ἐνεθεωροῦσε πάντοτε τὰ πλῆθη μὲ τὴν ἐπικινδύνου ἀνθρώπου. Ἐφευρέτης τοῦ ἐπικινδύνου αὐτοῦ γυμνασίου ἦτο κάποιος Τζακέτι,

Ὁ Ἀμερικανὸς πυγμὴ "Ἰλντ" συζῇ μὲ μιαν λέοντα, τὴν ὁποῖαν ἐπιδεικνύει εἰς τὰ ἵπποδρόμια. Δυσχερὴς, θέασις, σπονταγία... ἀλλὰ πρέπει κανεὶς νὰ ζῇ...

τα τῶν θηρίων καὶ ἀποδεικνύουν ὅτι ὁ ἀνθρώπος, ἂν καὶ κατώτερος σωματικῶς, ἠμπορεῖ νὰ τὰ κρατῇ εἰς ἀπόστασιν. Σήμερον μάλιστα δὲν πρόκειται μόνον νὰ εἰσέλθῃ κανεὶς εἰς τὸν κλῆδον τῶν λεοντῶν καὶ τῶν τίγρεων καὶ νὰ ὑποκρῶται τὰ θῆρια αὐτὰ νὰ ἐκτελέσουν διαφόρους ἀκούσιους. Προσδοκῶμεν διαρκῶς. Νὰ λοιπὸν ἕνα λεοντάρη ποὺ μεταστέρεται μὲ ἕνα μικρὸν αὐτοκίνητον ποὺ τρέχει ὁλοτακτῶς καὶ εἶχε ἀνάγκην ἀπὸ κάτω.

ποὺ ἐξοκίμασε πρῶτος τὴν συγκίνησιν νὰ ἐξακοντίσῃ σὺν ὁδῇ ἀπὸ τὸ στόμιον ἐνός τηλεβόλου. Εἶνε παιγνίδια ἐπιδεικνύοντα ποὺ δὲν προσφέρουν ἰσὺς καμμιᾶν ὠφελειῶν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, ἀποδεικνύουν ὅμως τὴν ὑπεροχὴν τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς φύσεως.

Ἄλλα τοῖς μάλιστα ἀπαίτουσιν ἄλλου εἶδους πλεονεκτήματα ἐκ μέρους τοῦ ἀνθρώπου. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ ἐργάζονται εἰς τὴν κορυφὴν οὐρανοξύστων καὶ θαυμάζει κανεὶς πῶς δὲν παθαίνουν ἴλιγγον εἰς τὸ ὕψος ἐκεῖνο, ἐνῷ ζυλίζεται κανεὶς νὰ τοὺς ἴδῃ ἀπὸ κάτω.

Εἰς τὴν Ρώμην, ὁ περίφημος ναὸς τοῦ Ἁγίου Πέτρου εἶχε τὸν τροβλὸν γεμάτον ἀπὸ ἡλεκτρικὰς λάμπες ποὺ ἀνάπτουν τὰς ἐπισημοὺς ἡμέρας. Διὰ τὴν συντήρησιν των ὑπάρχουν εἰδικοὶ ἄνθρωποι ποὺ σκαρφαλώνουν ἐπὶ ἐκεῖνα καὶ ἀπεκτιπάζουν ἐκείνην ὀνομασίαν: λέγονται "ἀνοπτερίται".

Ἄλλα πολὺ ἐπικινδύνου ἐπάγγελμα, ἂν καὶ δὲν ἀπαιτῇ ἀκροβατίας, εἶνε ἐκεῖνο ποὺ μαγεύουν δηλητηριώδη φεῖδια.

Ἡ παλαιὰ ἱατρικὴ κατὰ τὴν ὁποῖαν ἐχρησιμοποιοῦτο τὸ δηλητήριον τῶν φειδῶν, ἀπεδείχθη καὶ πάλιν πολὺ ἀποτελεσματικὴ καὶ γίνονται ἐπιτυχὴ περὶ αἰσθησιῶν: τοῦ καρκίνου καὶ τῆς λέπρας. Τὰ φαρμακερὰ φεῖδια λοιπὸν εἶνε περιζήτητα καὶ οἱ κυνηγοὶ των πολλαπλασιάζονται ἀκριβῶς.

Ἡ ἐξαγωγή τοῦ δηλητηρίου γίνεται ὡς ἑξῆς: ἀρπάζουν τὸ φεῖδι ἀπὸ τὸ κεφάλαιον τοῦ ὑποκρῶντος ν' ἀνοίξῃ τὸ στόμα καὶ τοῦ θάξουν μέσα ἕνα μικρὸν δοκίμιον. Τὸ φεῖδι δογκῶναι ἀμέσως τὸ δοκίμιον, ὅπου σπάζει τὸ δηλητήριον, τὸ ὁποῖον συλλέγεται μετὰ ἐπιμελῶς. Ἐννοεῖται ὅτι ἐκεῖνο ποὺ ἀσφαλύνεται μὲ τὴν ἐργασίαν αὐτὴν δὲν εὐρίσκονται ἐκτὸς κινδύνου.

Ζῆν ἐπικινδύνως εἶνε τὰ ἐξόμια καὶ τὸ σὺμβολον τῶν τοιμητῶν καὶ τῶν ἰσχυρῶν. Ἔστω καὶ ἂν ἡ ἐπιστήμη, ἡ ἐπιδείξις καὶ ἡ πείρα κατωρθώσαν νὰ μειώσουν πολὺ τοὺς κινδύνους, ὑπάρχουν ἀκόμη ἀρκετοὶ ὁδοὶ ἡ ἀντιμετώπισις των ν' ἀποτελῇ ἕνα πρῶτον ἀξίον παντός θαυμασμοῦ.

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΣ

Ἡ κοσμητορὶς Μάρθα Ἐγκερ, ποὺ μᾶς ἐπέστη ἀληθινῶς ἀπὸ τὴν Ἐσπέρντα Σουμπερτ ὅπως ἐμφανίζεται εἰς ἕνα νέον-ὄμιλ, εἰς τὸ ὁποῖον ποιηταγώνισται καὶ ὁ συζυγὴς τῆς, ὁ περίφημος τεχνὸς Ζὼν Κεπουρά.

ΨΥΧΟΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ

ΑΠΟΚΤΗΣΑΤΕ ΜΝΗΜΟΝΙΚΟ!

Με δλίνας ασκήσεις ήμπορείτε να δυναμώσετε το μνημονικό σας.

ΜΕΡΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Το να έχη ένας άνθρωπος Ιοχυράν μνήμην είνε συχνά ένα από τα Ιοχυρότερα εφόδια του βίου. Κανείς άνθρωπος δεν μπορεί να εΙπή πως δεν του είνε χρήσιμος ή μνήμη, όχι μόνον διά τήν εκπαίδευσιν και διά τήν επιστήμην, αλλά και διά τας καθημερινάς εκδηλώσεις τής ζωής. Υπάρχουν άνθρωποι οι οποίοι είνε υποχρεωμένοι να καταφεύγουν κάθε λεπτόν εις τού σημειωματάριον των διά να μη ξεχάσουν κάτι οσδάρν ή να μη διαπραξούν μεγάλην γκάφον. Υπάρχουν άλλοι, οι οποίοι εμπιστεύονται εις τήν μνήμην των και μόνον όλα τα περιστατικά τών κοινωνικών των θέσεων, τών πνευματικών άσכולιών των και τών καθημερινών έργων των. Γεννάται λοιπόν τού πρόβλημα : Ή μνήμη είνε ένα δώρον τής φύσεως ή δύναται να αποκτηθ ή από τόν άνθρωπον δι' ώριμής προσπάθειας ; Τήν απάντησιν δίδει εις τού κατωτέρω άρθρον εις διάσημος Γάλλος φυσιολόγος ο Ζαν Πιαρίλ.

«Ή μνήμη είνε βέβαια κάτι άρχον ζήτημα κληρονομικόττος. Έν τούτοις είνε γεγονός ότι τού θεϊον αυτό δώρον αποδίδται ή αυξάνει διά τεχνικών μέσων. Έχουμεν να προτείνωμεν δύο μεθόδους. Ή μία είνε φυσιολογική ή άλλη ψυχολογική.

«Θα τονίζωμεν εις τήν άρχήν ότι ή διαίτα παιζει ένα σημαντικόν ρόλον. Όφείλετε κατ' άρχήν να γνωρίζετε ότι ο καφές και ο καπνός, όταν πρόκειται ή διως περί καταχρήσεως, δεν διευκολύνουν καθόλου τήν μνήμην. Επίσης ώριμναι τροφί περιέχουσαι ώριμμένα όζεία, όπως επί παραδείγματι τού βόειου κρέας (έκτός του βραστόυ), ο ζωμός κρέατος και τού χοιρινού έξασθενούν πολυ τήν μνήμην. Αντίθετως τήν ενίσχυουν ώριμμένα όζεία φρούτων. Παιρνετε επί παραδείγματι τού πρώι πορτοκαλλόδα ή λεμονόδα από φυσικό χυμό. Κατόπιν τρώτε μερικά άμυγδαλά ή καρύδια. Έπειδή θα είνε δύσκολόν να τού κάνετε αυτό τακτικά κανέτω τού τούλχαριστον μερικάς ημέρας τού μηνός.

«Ιδού ένας πρακτικός τρόπος ενίσχυσεως τής μνήμης. Τρώετε τού δέμα τής μνήμης, κεφαλήν κάθε πρωί με τας άκρα των δακτύλων και τών δύο χειρών σας. Κατόπιν τραβάτε έλαφρώς τας τρίκας τής κεφαλής σας εις δύνατον από τας ρίζας. Επαναλαμβάνετε τού δέκα περίπου φορές κάθε ημέραν.

«Άλλη φυσική άσκηση, ή οποία δύναται να γίνεται και κατά τας ώρας τής εργασίας : Κλείσατε τα μάτια και τυπώτε τού μέτωπον σας με κλειστές τής πυγμής σας εις δύο λεπτά συνεχενόμενως τήν προσοχήν σας εις κάποιον ώριμνον θέμα. Τα τυπώματα μπορεί να είνε αρκετά Ιοχυρά αλλά δεν σας λέγω βέβαια να είνε παρόμοια προς εκείνα τών μποξέρ.

«Θάναμον τώρα εις τήν ψυχολογικήν μεθόδον. Έπιβάλλετε εις τόν εαυτόν σας να μανθάνετε καθημερινώς από οτήθους ένα οιονδήποτε κείμενον. Οι οτήθους είνε οιονδήποτε αντικείμενον από τήν μνήμην. Εις τήν άρχήν ή μνήμη σας δεν θα σας βοηθ ή διά να έπαναλάβετε τήν έπομένην παρά δύο ή τρεις γραμμάς. Συνεχίζοντες τήν έπανάληψιν θα εΙσθε βέβαιν να έπαναλάβετε τήν έπομένην τεσσάρων γραμμάς και ούτω καθεξής. Μετά πέντε-έξ ημέρας άφίστατε τού κείμενον αυτό και άρχισατε ένα άλλο, και ούτω καθεξής. Μετά τρεις - τεσσάρων έβδομάδας προσοχήτασ ένα έπαναλάβετε τού πρώτον κείμενον και ούτω καθεξής.

«Μία άλλη άσκηση πού συνίσταται πολυ πρόσ είνε η επανάληψις τής μνήμης είνε να επαναφέρετε εις τήν μνήμην σας κάθε βρώδον πριν κοιμηθ ή πάλιν ότι εΙσθε ή εΙσπατε κατά τού διαστήμα τής ημέρας από τών οσδωτέρων μέχρι των πλέον άσπιδμάντων. Όταν θα εΙσθε Ικανοί να άποληψίστε και τα γεγονότα πού υπέμνησεν εις τήν αντίληψιν σας κατά τήν προηγούμενην ήμεραν, έπειτα εκείνα πού εΙσθε ή εΙσπατε, πρό τριών, τεσσάρων, πέντε ήμερών, τότε ήμπορείτε να πεισθ ή πως έχετε Ιοχυράν μνήμην.

«Ή μνήμη εξαρτάται πολυ από τήν δυναμικήν προσοχήν. Προσοχήτασ να εΙσθε εις όποιονδήποτε πράξιν οσδάρν ή όχι προσοχήν ζωπών και σύντηον. Ή προσοχή, είνε κάποιος σφός, είνε ή

Η ΦΑΝΤΑΣΜΑΓΟΡΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΣΤΙΣ ΟΡΕΙΝΕΣ ΛΙΜΝΕΣ

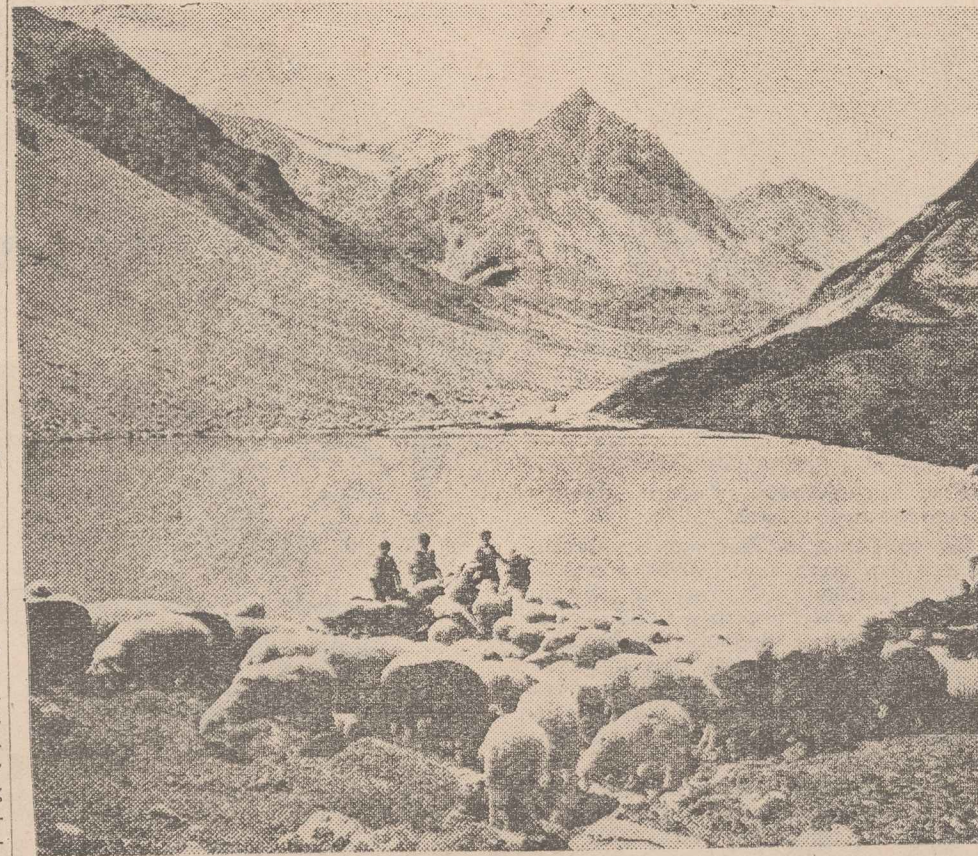
Ή μαγεία τών άνοιξιάτικων τοπειών στην Κεντρική Εύρώπη

Το νερό παρουσιάζεται στα μάτια του ανθρώπου πάντοτε οχεδόν έν κίνησει. Από τις σταγόνες της βροχής που πέφτουν, άλλοτε λεπτές, χωρίς να διακρίνεται και άλλοτε χονδρές και γοργές, και μαζεύνονται έπειτα στις στένες των οπιτιών και στις άκρες των δρόμων σε γρήγορα, μικρά ρεύματα και μικρούς καταρ-

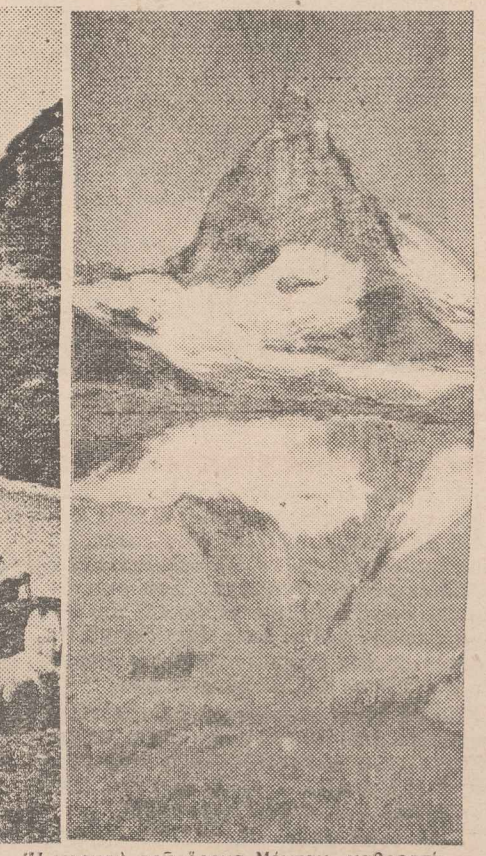
πού άμέσως άρχίζει να κατηφορίζει φέρνοντας τα άμειπτα και πολύτιμα πλούτη της δυναμείας του προς τήν πεδιάδα. Πιο κάτω, καθ' όδόν, θα συναντήση και άλλα ρυάκια, θα ένωθ ή μαζί τους, θα σχηματίση χειμάρρον, ποτάμι κατόπιν, θα ποτίση κόμους και περιόδια, τα κορμια και οι άνθρωποι θαρουν να δρο-

είδους φυτά, ένθ άλλες, όταν είνε ύψι- λότερα, δεν έχουν άλλο πιασίο από τού αούτηρό, σκεπτικό που κάνουν τ' αναρίθμητα, ευθυτενή, μαύρα και ριωπηλά έλατα.

Πιο ύψηλά ακόμη λείπουν και αυτά, λείπουν πιά όλοτελα τού δένδρα και ή ήρεμη γαλανή υδάτινη έκτασις έχει γιά

Πανοραμική άποψις της λίμνης Στουραγκάλεν εις τας αούριακόν Τυρόλων.

Ή κορυφή τού όρους Μέντακ, καθρεφτιζέται στην λίμνη τού Άντμπαρν.

ράκτες, ως τα πάντοτε άνήνοια κύματα τής μεγάλης θάλασσας, περνώντας από τα βιαστικά ρυάκια, τούς όρμητικούς χειμάρρους και τα μεγάλα ποτάμια, τού νερό κινείται ήσυχα ή όρμητικά και πηγαίνει έρκεται συνεχώς.

Μόνον στις λίμνες και ιδίως στις όρεινες λίμνες, στις μικρές, θαθείες λίμνες πού τις περιτοιχίζουν παντού οι πελώριες κορυφές των άλπιων βουνών, τού νερό φαίνεται σαν να ήσυχάζη.

Οι λίμνες αυτές άποτελούν μία από τις γοητείες, μία από τις υπέροχες ώμορφιές των ύψηλων τοπειών έν γεννή και ιδιαίτέρως τού άλπιου κόσμου. Καθώς ο όρεινάτης, ή και ο άπλός οδοπόρος, άνεβαίνει κάποια πλαγιά συνατ ή κρυμμένη και καλά προφυλαγμένη κατά τού πλείστον τήν πηγή τού όρεινου ρυακιού

μόνο στεφάνι τού πράσινο χορτάρι τού λειοδισιού που έλκυει τα πρόβατα των όρεινών ποιμνίων, πάντα πυκνό και δροσερό. Οι ώριότερες από όλες αυτές τις τούσιν ώριες λίμνες είνε εκείνες πού βρίσκονται ψηλά, ψηλά μέσα στους άποκρημνους, άπρόσιτους βόσκους των κορυφών, κοντά στα αιώνια χιόνια και στους παγετώνες πού δεν λιώνουν ποτέ.

Συνκά δέ στις όθες των άπομεινόμενων αυτών άποκοσμών λίμνων είνε κτισμένο ένα μικρό χωριό, λίγα σπία με τήν έκκλησούλα τους μέσα στ' άναβισμένα δένδρα. Έκεί καταφεύγουν οι πολυ κουρασμένοι άνθρωποι των μεγάλων πόλεων γιά να συνέλθουν και να άναλαθούν νέας δυνάμεις και θάρρος γιά τήν συνέχιση τού άγώνος εις τήν πυρετώδη ζωή των μεγάλων πόλεων.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΛΥΕΙ ΤΙΣ ΑΜΦΙΒΟΛΙΕΣ ΣΑΣ

ΓΙΑΤΙ ΤΑ ΦΤΕΡΑ ΤΩΝ ΠΟΥΛΙΩΝ ΕΙΝΕ ΠΟΙΚΙΛΟΧΡΩΜΑ;

Σε πολλά φράσματα βλέπομεν στυπαρισμένα πουλιά με διάφορα χρώματα και πολλές φορές τόσο επιτυχημένα, πού μοιάζουν με τα ζωτικά πουλιά των τροπικών χωρών.

«Ο ήλιος όμως πάντοτε μεταβάλλει τού χρωματισμό τους και τα ζωβωρία. Ποιός θα έπιπτεσε όμως ότι και τα χρώμα των ζωντανών πουλιών έπηρεάζεται από τού φως; Υπάρχουν πουλιά πού τού χρώμα τους μεταβάλλεται με τού φως τού ήλιου σε διάφορους χρωματισμούς. Τό μαύρο χρώμα των φτερών μερικόν πτηνών σιγά σιγά κάνει τού χρώμα του και μεταβάλλεται σε άλλο χρώμα. Στο άσπρο αντικατοπτρίζεται τού φως τού ήλιου και μεταβάλλεται και αυτό σε κόκκινο, μπλε, πράσινο, κίτρινο χρώμα. Με μπλε φτερά είνε ή καλιακούδα. Αυτή γεννιέται άχρωμάτη στη και όσο μεγαλώνει, τού χρώμα της μεταβάλλεται σε μπλε. Έως ότου πετάξη από τή φυλή της, ο χρωματισμός της έχει τελείως μεταβλήθ ή. Άλλα φτερά είνε από τήν μία όψη κίτρινα και από τήν άλλη μαύρα και έτσι φαίνονται πράσινα κυττητά, όταν μόλις είνε βρεμένα. Λάμπουν στον ήλιο και φαίνονται σαν χρυσά. Σχεδόν τα περισσότερα πουλιά έχουν χρωματιστά μάτια, πού λαμποκοπούν σαν υπέροχα πολύτιμα πετράδια. Υπάρχουν όμως και μερικά πουλιά πού τού φως τού ήλιου δεν έπηρεάζει τόν χρωματισμό τους. Δεν μπορεί να αναλύση τα συστατικά τού άχρωμάτιστον πετρώματος τους. Π. χ. ή καρακάζα, πού μένει τού χρώμα της άμεταβλήτο και είνε στακτά. Τα ώριότερα χρώματα από όλα τα πουλιά έχουν ο τσαλαπετεινός και ο φασιανός.

ΓΙΑΤΙ ΦΕΤΟΥΝ ΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΟΡΟ;

Τα δένδρα ή οι θάμνοι τόν χειμώνα, έπειτα από τού πάγμων των νερών πού είνε στή γή, δεν ήμπορούν να απορροφήσουν τα διάφορα συστατικά, όπως λ. χ. τού λεύκιμου, τού ζοκχαρ και διάφορες άλλες πυκνές ουσίες, οι οποίες κατόπιν διατελλονται, σχηματίζοντας ένα είδος χυμού, χωρίς κομμάτι δύναμις. Έτσι χάνουν τήν τροφή τους, καταντών άσθενικά και πέφτουν.

ΓΙΑΤΙ ΦΕΤΟΥΝ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΩΝ ΖΩΩΝ;

Σχεδόν ο έλο τ κατοικίδια ζώα, αλλά και πού περισσότερα από τας άγριους, ή πού βρίσκονται στας άπώτατα δάση, βλέ-

πομε στί σκοτάδι να φεγγοβολούν τα μάτια τους. Αυτό τού φαινόμενο δεν είνε αούθηπαρκο. Κατορθώνεται στί σκοτό, γιατί υπάρχει στί μάτια αυτών των ζώων ένα είδος παραπέτασματος, στί όποιον αντανακλούν άμυδρές, άκτινες φωτός και τας κάνουν να λάμπουν. Άπόδειξις ότι στί άπώλυτον σκοτάδι δεν φέγγουν, στίον άνθρωπο και σε μερικά ζώα αυτό τού παραπέτασμα δεν υπάρχει και γι' αυτό τόν δεν φέγγουν τα μάτια τους στί σκοτάδι. Από τα ζώα πού δεν λαμπουν τα μάτια τους είνε ο χοίρος.

Τό χρώμα αυτών πού έχουν τού εξαιρετικό προνόμιο τής λάμψεως των ματιών στί σκοτάδι, είνε συνήθως καφέ ή πράσινο.

ΓΙΑΤΙ ΠΕΦΤΟΥΝ ΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΟΡΟ;

Τα δένδρα ή οι θάμνοι τόν χειμώνα, έπειτα από τού πάγμων των νερών πού είνε στή γή, δεν ήμπορούν να απορροφήσουν τα διάφορα συστατικά, όπως λ. χ. τού λεύκιμου, τού ζοκχαρ και διάφορες άλλες πυκνές ουσίες, οι οποίες κατόπιν διατελλονται, σχηματίζοντας ένα είδος χυμού, χωρίς κομμάτι δύναμις. Έτσι χάνουν τήν τροφή τους, καταντών άσθενικά και πέφτουν.

Πόστ Ρεστάντ

Μία ματιά στί ταχυδρομείο τού έρωτος

«Ο Δελαπατριής κατά τας περασμένας χρόνιας τής μεγάλης του δράσεως διεκήρυττε, ότι θα ίδρύση Ύπουργείον τού Έρωτος. Και όλοι έγελούσαν με τού έρωτύλον πρόγραμμα τού Άρχηγού των κυανολέκων. Κι' έν τούτοις, όπήρχε και τότε, όπαρχει και σήμερον, κατ' όαν αυτό πού υπέσχετο στί πασούς τού ο Δελαπατριής. Όχι βέβαια Ύπουργείον τού Έρωτος, αλλά μία κρατική υπηρεσία προωρισμένη διά τήν εξυπηρέτησιν τού υιού τής Άφροδίτης: Τού «Πόστ - Ρεστάντ». Τί άλλο είνε τού τμήμα αυτό τού Ταχυδρομείου, παρά μία κρατική υπηρεσία τού Έρωτος...

Έκει συναντώνται οι καύμοι των έρωτευμένων. Έκει διασταυρώνονται οι φλογερές και περιπαθείες φράσεις των. Έκει καταφθάνουν πληγωμένες καρδιές τυλιγμένες μέσα στί έπιστολόχαρτο. Πλην όμως έρχονται πολλές φορές και «κεραυνοί, έντος φακέλλου εώδους κλεισμένοι». Τό καμράκι αυτό τού Ταχυδρομείου τού βλέπω ξεχειλισμένο από άδωρητα δάκρυα έρωτικής συγκινήσεως. Τό βλέπω γεμάτο καρδιές τρυπήμενες πέρα γιά πέρα με τού θέλος τού ζαν-θού θεού. Τό βλέπω τέλους καύμενον από τις φλόγες τών έρωτικών παθών, χωρίς όμως και να καταφλέγεται, όπως ή θάτος τού Μωυσέως. Καλού - κακού όμως δεν νομίζετε, ότι θα έπρεπε να έδρηξη μονίμως δίπλα από τού «Πόστ - Ρεστάντ» μία πυροσβεστική άντλία με τούς πυροσβεστές έτοιμους να κατασέψουν τήν πυρκαϊάν, πού άπειλείται από στιγμής εις στιγμήν να εκπηδήση από τας τας φλογεράς γραμμάς;

Τό «Πόστ - Ρεστάντ» άσφαλώς θα... άγιάση στίον άλλον κόσμον. Έχει καμύ τόσο καλό σε τας έρωτευμένες όπαρχεις! Έχει εξυπηρέτησι τούσιν κοσμάκη! Έχει μπη εις τα κατάσθα τούσιν καρδιών! Πρέπει όμως να τού ευγνωμονούν τού τμήμα αυτό τού Ταχυδρομείου και πολλοί άλλοι: Πρώτα οι μαιευτήρες, εις τούς όποιους στέλνει άρκετήν πελατείαν τού «Πόστ - Ρεστάντ». Άλλά περισσότερο όλων εξυπηρετεί τούς έρωτευμένους, οι όποιοι θά τήν δυσκολεύει άνθρωποι, άν δεν ύπάρχει ή υπηρεσία αυτή. Τα πλείστα κορίτσια έξακολουθούν και εις τήν προδοτική έποχήν μας να φρουρούνται από τούς γονείς ή τούς άδελφούς των άγριώνους, όπως τα μύλη των Έσπεριδων από τόν μυθικόν δράκοντα. Άν αυτά τα πλάσματα έρπευθούν κάποτε, ο έρωσ των είνε δραματική. Διότι πρέπει να κρύβεται από τα μάτια τούσιν άγριών φρουρών. Ή επικοινωνία των έρωτευμένων σε μία τέτοια περίπτωση είνε πούδλημα, τού όποιον θασανίζονται επί ώρας να λύσουν οι ένδιόφερόμενοι.

Άν δεν ήμπορούμεν να συναντηθώμε μεθάρριο, λέγει εκείνος, να σου γράψω ένα γραμματάκι; —Πού; ούταί εκείνη και τινάζεται άπάντα. —Στί στί σου... —Στί στί σου; Τρελλάθηκες; Νά με πιάσουν οι γονείς μου να με σκοτώσουν;

Τα πλείστα κορίτσια έξακολουθούν και εις τήν προδοτική έποχήν μας να φρουρούνται από τούς γονείς ή τούς άδελφούς των άγριώνους, όπως τα μύλη των Έσπεριδων από τόν μυθικόν δράκοντα. Άν αυτά τα πλάσματα έρπευθούν κάποτε, ο έρωσ των είνε δραματική. Διότι πρέπει να κρύβεται από τα μάτια τούσιν άγριών φρουρών. Ή επικοινωνία των έρωτευμένων σε μία τέτοια περίπτωση είνε πούδλημα, τού όποιον θασανίζονται επί ώρας να λύσουν οι ένδιόφερόμενοι.

Άν δεν ήμπορούμεν να συναντηθώμε μεθάρριο, λέγει εκείνος, να σου γράψω ένα γραμματάκι; —Πού; ούταί εκείνη και τινάζεται άπάντα. —Στί στί σου... —Στί στί σου; Τρελλάθηκες; Νά με πιάσουν οι γονείς μου να με σκοτώσουν;

Τα πλείστα κορίτσια έξακολουθούν και εις τήν προδοτική έποχήν μας να φρουρούνται από τούς γονείς ή τούς άδελφούς των άγριώνους, όπως τα μύλη των Έσπεριδων από τόν μυθικόν δράκοντα. Άν αυτά τα πλάσματα έρπευθούν κάποτε, ο έρωσ των είνε δραματική. Διότι πρέπει να κρύβεται από τα μάτια τούσιν άγριών φρουρών. Ή επικοινωνία των έρωτευμένων σε μία τέτοια περίπτωση είνε πούδλημα, τού όποιον θασανίζονται επί ώρας να λύσουν οι ένδιόφερόμενοι.

Άν δεν ήμπορούμεν να συναντηθώμε μεθάρριο, λέγει εκείνος, να σου γράψω ένα γραμματάκι; —Πού; ούταί εκείνη και τινάζεται άπάντα. —Στί στί σου... —Στί στί σου; Τρελλάθηκες; Νά με πιάσουν οι γονείς μου να με σκοτώσουν;

Άν δεν ήμπορούμεν να συναντηθώμε μεθάρριο, λέγει εκείνος, να σου γράψω ένα γραμματάκι; —Πού; ούταί εκείνη και τινάζεται άπάντα. —Στί στί σου... —Στί στί σου; Τρελλάθηκες; Νά με πιάσουν οι γονείς μου να με σκοτώσουν;

Άν δεν ήμπορούμεν να συναντηθώμε μεθάρριο, λέγει εκείνος, να σου γράψω ένα γραμματάκι; —Πού; ούταί εκείνη και τινάζεται άπάντα. —Στί στί σου... —Στί στί σου; Τρελλάθηκες; Νά με πιάσουν οι γονείς μου να με σκοτώσουν;

Άν δεν ήμπορούμεν να συναντηθώμε μεθάρριο, λέγει εκείνος, να σου γράψω ένα γραμματάκι; —Πού; ούταί εκείνη και τινάζεται άπάντα. —Στί στί σου... —Στί στί σου; Τρελλάθηκες; Νά με πιάσουν οι γονείς μου να με σκοτώσουν;

Άν δεν ήμπορούμεν να συναντηθώμε μεθάρριο, λέγει εκείνος, να σου γράψω ένα γραμματάκι; —Πού; ούταί εκείνη και τινάζεται άπάντα. —Στί στί σου... —Στί στί σου; Τρελλάθηκες; Νά με πιάσουν οι γονείς μου να με σκοτώσουν;

Άν δεν ήμπορούμεν να συναντηθώμε μεθάρριο, λέγει εκείνος, να σου γράψω ένα γραμματάκι; —Πού; ούταί εκείνη και τινάζεται άπάντα. —Στί στί σου... —Στί στί σου; Τρελλάθηκες; Νά με πιάσουν οι γονείς μου να με σκοτώσουν;

Άν δεν ήμπορούμεν να συναντηθώμε μεθάρριο, λέγει εκείνος, να σου γράψω ένα γραμματάκι; —Πού; ούταί εκείνη και τινάζεται άπάντα. —Στί στί σου... —Στί στί σου; Τρελλάθηκες; Νά με πιάσουν οι γονείς μου να με σκοτώσουν;

Άν δεν ήμπορούμεν να συναντηθώμε μεθάρριο, λέγει εκείνος, να σου γράψω ένα γραμματάκι; —Πού; ούταί εκείνη και τινάζεται άπάντα. —Στί στί σου... —Στί στί σου; Τρελλάθηκες; Νά με πιάσουν οι γονείς μου να με σκοτώσουν;

Άν δεν ήμπορούμεν να συναντηθώμε μεθάρριο, λέγει εκείνος, να σου γράψω ένα γραμματάκι; —Πού; ούταί εκείνη και τινάζεται άπάντα. —Στί στί σου... —Στί στί σου; Τρελλάθηκες; Νά με πιάσουν οι γονείς μου να με σκοτώσουν;

Άν δεν ήμπορούμεν να συναντηθώμε μεθάρριο, λέγει εκείνος, να σου γράψω ένα γραμματάκι; —Πού; ούταί εκείνη και τινάζεται άπάντα. —Στί στί σου... —Στί στί σου; Τρελλάθηκες; Νά με πιάσουν οι γονείς μου να με σκοτώσουν;

Άν δεν ήμπορούμεν να συναντηθώμε μεθάρριο, λέγει εκείνος, να σου γράψω ένα γραμματάκι; —Πού; ούταί εκείνη και τινάζεται άπάντα. —Στί στί σου... —Στί στί σου; Τρελλάθηκες; Νά με πιάσουν οι γονείς μου να με σκοτώσουν;

Άν δεν ήμπορούμεν να συναντηθώμε μεθάρριο, λέγει εκείνος, να σου γράψω ένα γραμματάκι; —Πού; ούταί εκείνη και τινάζεται άπάντα. —Στί στί σου... —Στί στί σου; Τρελλάθηκες; Νά με πιάσουν οι γονείς μου να με σκοτώσουν;

Άν δεν ήμπορούμεν να συναντηθώμε μεθάρριο, λέγει εκείνος, να σου γράψω ένα γραμματάκι; —Πού; ούταί εκείνη και τινάζεται άπάντα. —Στί στί σου... —Στί στί σου; Τρελλάθηκες; Νά με πιάσουν οι γονείς μου να με σκοτώσουν;

Άν δεν ήμπορούμεν να συναντηθώμε μεθάρριο, λέγει εκείνος, να σου γράψω ένα γραμματάκι; —Πού; ούταί εκείνη και τινάζεται άπάντα. —Στί στί σου... —Στί στί σου; Τρελλάθηκες; Νά με πιάσουν οι γονείς μου να με σκοτώσουν;

Άν δεν ήμπορούμεν να συναντηθώμε μεθάρριο, λέγει εκείνος, να σου γράψω ένα γραμματάκι; —Πού; ούταί εκείνη και τινάζεται άπάντα. —Στί στί σου... —Στί στί σου; Τρελλάθηκες; Νά με πιάσουν οι γονείς μου να με σκοτώσουν;

Άν δεν ήμπορούμεν να συναντηθώμε μεθάρριο, λέγει εκείνος, να σου γράψω ένα γραμματάκι; —Πού; ούταί εκείνη και τινάζεται άπάντα. —Στί στί σου... —Στί στί σου; Τρελλάθηκες; Νά με πιάσουν οι γονείς μου να με σκοτώσουν;

Άν δεν ήμπορούμεν να συναντηθώμε μεθάρριο, λέγει εκείνος, να σου γράψω ένα γραμματάκι; —Πού; ούταί εκείνη και τινάζεται άπάντα. —Στί στί σου... —Στί στί σου; Τρελλάθηκες; Νά με πιάσουν οι γονείς μου να με σκοτώσουν;

Άν δεν ήμπορούμεν να συναντηθώμε μεθάρριο, λέγει εκείνος, να σου γράψω ένα γραμματάκι; —Πού; ούταί εκείνη και τινάζεται άπάντα. —Στί στί σου... —Στί στί σου; Τρελλάθηκες; Νά με πιάσουν οι γονείς μου να με σκοτώσουν;

—Τότε πού μπορώ να σου γράψω; Σε καμμία φιλή σου μήπως; —Και οι φίλες μου έχουν γονείς. Ούτε αυτές ήμπορούν να παίρνουν γραμμάς.

—Τότε πού; τέλος πάντων. —Εκείνη θασανίζει τού μυαλούδάκι της. Άλλ' άδωνάσαν να έξη λύσι.

—Δέν μπορώ να σκεφθώ κανένα μέρος. —Και όμως πρέπει να έξη. Κάπου, τέλος πάντων, πρέπει να μπορώ να σου στέλνω ένα γράμμα σε περίπτωσι ανάγκης.

—Ναι, αλλά πού; —Πρόβλημα, πού θασανίζει φριχτά τούς έρωτευμένους. Αίφνης έρχεται ή σωτήριος έμπνευσις.

—Στί τού Πόστ - Ρεστάντ. —Καλά λές. Στί Πόστ - Ρεστάντ. Πώς δεν τού σκεφθήκαμε τούση ώρα;

Τό πρόβλημα τής επικοινωνίας των έρωτευμένων συνεπώς και τής εύτυχίας των, έλύθη. Πού εξυπηρετικό είνε τού Πόστ - Ρεστάντ γιά τούς έρωτευμένους.

—Τότε πού; τέλος πάντων. —Εκείνη θασανίζει τού μυαλούδάκι της. Άλλ' άδωνάσαν να έξη λύσι.

—Δέν μπορώ να σκεφθώ κανένα μέρος. —Και όμως πρέπει να έξη. Κάπου, τέλος πάντων, πρέπει να μπορώ να σου στέλνω ένα γράμμα σε περίπτωσι ανάγκης.

—Ναι, αλλά πού; —Πρόβλημα, πού θασανίζει φριχτά τούς έρωτευμένους. Αίφνης έρχεται ή σωτήριος έμπνευσις.

—Στί τού Πόστ - Ρεστάντ. —Καλά λές. Στί Πόστ - Ρεστάντ. Πώς δεν τού σκεφθήκαμε τούση ώρα;

Τό πρόβλημα τής επικοινωνίας των έρωτευμένων συνεπώς και τής εύτυχίας των, έλύθη. Πού εξυπηρετικό είνε τού Πόστ - Ρεστάντ γιά τούς έρωτευμένους.

—Τότε πού; τέλος πάντων. —Εκείνη θασανίζει τού μυαλούδάκι της. Άλλ' άδωνάσαν να έξη λύσι.

—Δέν μπορώ να σκεφθώ κανένα μέρος. —Και όμως πρέπει να έξη. Κάπου, τέλος πάντων, πρέπει να μπορώ να σου στέλνω ένα γράμμα σε περίπτωσι ανάγκης.

—Ναι, αλλά πού; —Πρόβλημα, πού θασανίζει φριχτά τούς έρωτευμένους. Αίφνης έρχεται ή σωτήριος έμπνευσις.

—Στί τού Πόστ - Ρεστάντ. —Καλά λές. Στί Πόστ - Ρεστάντ. Πώς δεν τού σκεφθήκαμε τούση ώρα;

Τό πρόβλημα τής επικοινωνίας των έρωτευμένων συνεπώς και τής εύτυχίας των, έλύθη. Πού εξυπηρετικό είνε τού Πόστ - Ρεστάντ γιά τούς έρωτευμένους.

—Τότε πού; τέλος πάντων. —Εκείνη θασανίζει τού μυαλούδάκι της. Άλλ' άδωνάσαν να έξη λύσι.

—Δέν μπορώ να σκεφθώ κανένα μέρος. —Και όμως πρέπει να έξη. Κάπου, τέλος πάντων, πρέπει να μπορώ να σου στέλνω ένα γράμμα σε περίπτωσι ανάγκης.

—Ναι, αλλά πού; —Πρόβλημα, πού θασανίζει φριχτά τούς έρωτευμένους. Αίφνης έρχεται ή σωτήριος έμπνευσις.

—Στί τού Πόστ - Ρεστάντ. —Καλά λές. Στί Πόστ - Ρεστάντ. Πώς δεν τού σκεφθήκαμε τούση ώρα;

Τό πρόβλημα τής επικοινωνίας των έρωτευμένων συνεπώς και τής εύτυχίας των, έλύθη. Πού εξυπηρετικό είνε τού Πόστ - Ρεστάντ γιά τούς έρωτευμένους.

—Τότε πού; τέλος πάντων. —Εκείνη θασανίζει τού μυαλούδάκι της. Άλλ' άδωνάσαν να έξη λύσι.

—Δέν μπορώ να σκεφθώ κανένα μέρος. —Και όμως πρέπει να έξη. Κάπου, τέλος πάντων, πρέπει να μπορώ να σου στέλνω ένα γράμμα σε περίπτωσι ανάγκης.

—Ναι, αλλά πού; —Πρόβλημα, πού θασανίζει φριχτά τούς έρωτευμένους. Αίφνης έρχεται ή σωτήριος έμπνευσις.

—Στί τού Πόστ - Ρεστάντ. —Καλά λές. Στί Πόστ - Ρεστάντ. Πώς δεν τού σκεφθήκαμε τούση ώρα;

Τό πρόβλημα τής επικοινωνίας των έρωτευμένων συνεπώς και τής εύτυχίας των, έλύθη. Πού εξυπηρετικό είνε τού Πόστ - Ρεστάντ γιά τούς έρωτευμένους.

—Τότε πού; τέλος πάντων. —Εκείνη θασανίζει τού μυαλούδάκι της. Άλλ' άδωνάσαν να έξη λύσι.

—Δέν μπορώ να σκεφθώ κανένα μέρος. —Και όμως πρέπει να έξη. Κάπου, τέλος πάντων, πρέπει να μπορώ να σου στέλνω ένα γράμμα σε περίπτωσι ανάγκης.

—Ναι, αλλά πού; —Πρόβλημα, πού θασανίζει φριχτά τούς έρωτευμένους. Αίφνης έρχεται ή σωτήριος έμπνευσις.

—Στί τού Πόστ - Ρεστάντ. —Καλά λές. Στί Πόστ - Ρεστάντ. Πώς δεν τού σκεφθήκαμε τούση ώρα;

Τό πρόβλημα τής επικοινωνίας των έρωτευμένων συνεπώς και τής εύτυχίας των, έλύθη. Πού εξυπηρετικό είνε τού Πόστ - Ρεστάντ γιά τούς έρωτευμένους.

—Τότε πού; τέλος πάντων. —Εκείνη θασανίζει τού μυαλούδάκι της. Άλλ' άδωνάσαν να έξη λύσι.

—Δέν μπορώ να σκεφθώ κανένα μέρος. —Και όμως πρέπει να έξη. Κάπου, τέλος πάντων, πρέπει να μπορώ να σου στέλνω ένα γράμμα σε περίπτωσι ανάγκης.

—Ναι, αλλά πού; —Πρόβλημα, πού θασανίζει φριχτά τούς έρωτευμένους. Αίφνης έρχεται ή σωτήριος έμπνευσις.

—Στί τού Πόστ - Ρεστάντ. —Καλά λές. Στί Πόστ - Ρεστάντ. Πώς δεν τού σκεφθήκαμε τούση ώρα;

Τό πρόβλημα τ

Μιά καταπληκτική εύρωπαϊά φακίρισσα

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΚΟΙΜΑΤΑΙ ΕΠΑΝΩ ΣΕ ΣΠΑΣΜΕΝΑ ΓΥΑΛΙΑ!

Μεταβάλλει με το βλέμμα το χρώμα των ρόδων ύπνωτίζει τα φείδια και μεταμορφώνει διάφορα κατοικίδια ζώα σε τέρατα

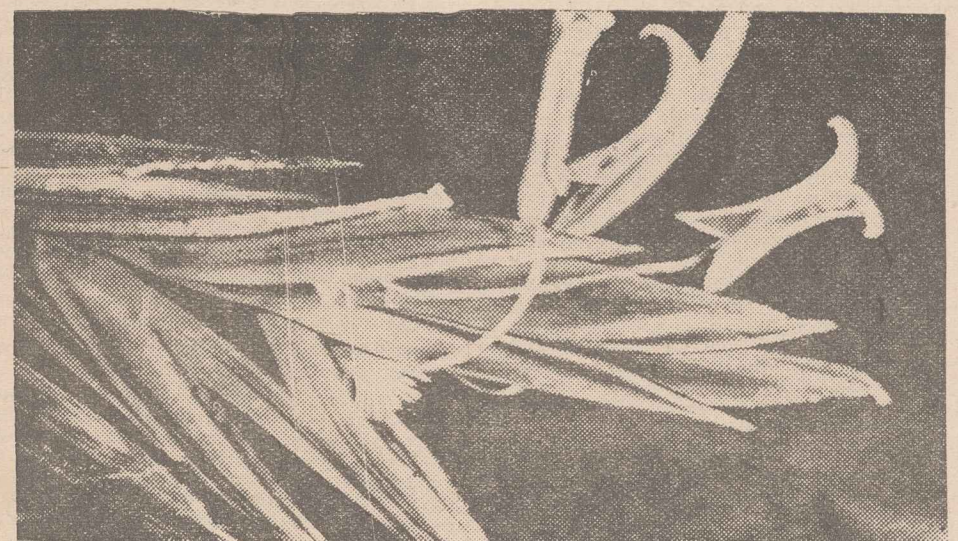
ΠΩΣ ΚΟΒΕΙ ΤΟΝ ΛΑΙΜΟΝ ΤΗΣ ΜΕ ΓΙΑΤΑΓΑΝΙ

Είπε γνωστά εις όλους, κατά το μάλλον και ήττον τα «πραγματικά» κατορθώματα των φακίρων, των «σαντού», όπως λέγονται εις τας 'Ινδίας. Πώς όμως είναι δυνατή η εξάσκηση ταιότητας αυτοκυριαρχίας, ταιότητας αυτοστηρικσίας; Διά να απαντήσει κανείς εις την ερώτησιν αυτήν πρέπει να λάβη υπ όψιν ότι εις την ψυχὴν τοῦ Ἰνδικοῦ λαοῦ ὑπάρχει μία τάσις, ὑπάρχει ἀπὸ χιλιετηρίδων ἕνα ἀληθινὸ πάθος ἀπελευθερώσεως διὰ τοῦ πνεύματος ἀπὸ παντὸς σωματικοῦ δεσμοῦ καὶ διασπάσεως τῶν παρὰ τῆς φύσεως εἰς τὸν ἄνθρωπον τεθέντων περιορισμῶν. Ἡ τάσις αὕτη εἶνε τόσο ἰσχυρὰ ὥστε ὁ «σαντού» νὰ υποβάλλεται εὐχαρίστως εἰς οἰονδήποτε βασανιστήριον, εἰς οἰονδήποτε «τιμωρίαν τῆς σαρκοῦ» διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν θρησκευτικὴν τελειότητα.

Οἰοῦντοτε καὶ ἂν εἴνε ὁ ἐπιδικώμενος σκοπός, εἴτε νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν ἐπιδρασίαν τῶν ἑγκοσμιῶν, εἴτε νὰ ἐνωθῇ μετὰ τὸ θεῖον, ἡ μέθοδος εἶνε ἡ αὕτη. Εἶνε ἡ μέθοδος τῆς στερήσεως καὶ τοῦ ἀσκητισμοῦ, τὴν ὁποίαν καθορίζει καὶ ὁ Βούδδας: «Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον υποτάσσονται αἱ αἰσθήσεις, ἡ καρδιά ἡσυχάζει, οἱ ἔννοιες ὑποχωροῦν καὶ τῶς πρὸς τὴν γνῶσιν πραγματοποιεῖται». Ὑπάρχει ὁλόκληρον σύστημα διαπαιδαγωγώσεως, ὀνομαζόμενον «Λόλα», τὸ ὁποῖον καθορίζει ἐπακριδῶς πῶς νὰ ἀπομωνώνυνται αἱ αἰσθήσεις ἀπὸ τὰς ἐπιδράσεις τοῦ ἐξω κόσμου.

Σωματικαὶ ἀσκήσεις πάσης φύσεως ὑποδοχθεὶς εἰς τὸ νὰ φθάσῃ ὁ ἀσκητὴς ὁλονὲν καὶ εἰς ὑψηλότερα ἐπιπεδὰ γνῶσεως μέχρις οὗ φθάσῃ εἰς τὸ ἀνύστατον σημείον οὗ τοῦ πνεύματος, ἀπολυτῶνται ἀπὸ τὸ σῶμα, ἐνδοῦται μετὰ τὴν ψυχὴν τοῦ σωματικῶς. Τὴν «βραϊκὴν αὐτὴν ὁδὸν», ὅπως ὀνομάζεται τὸ σύστημα τοῦτο δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ τὴν ἀκολουθοῦσαν παρά μόνον ἰδιαιτέρως προικισμένοι ἀσκηταί, ἐνῶ οἱ περισσότεροί τῶν «σαντού» ἀκολουθοῦν μόνον τὰς σωματικὰς ἀσκήσεις χωρὶς νὰ φθάσουν εἰς τὸ πνευματικὸν τῶν περιοχόμενων.

Πῶς τὸ κατορθῶνουν δὲν εἶνε βεβαίως εὐκόλο νὰ ἐξηγηθῇ. Ἡ δύναμις τῆς θελήσεως, καλλιεργημένη ἀπὸ χιλιετηρίδας, ἔχει φθάσῃ εἰς τὸ ἑπάρκον καὶ ἡ ἐπιβολὴ τῆς ψυχῆς ἐπὶ τοῦ σώματος εἶνε μεγίστη. Μήπως—δὲ ἐρωτῆσθαι ὁ ἀναγνώστης—Εὐρωπαϊοὶ δὲν διαθέτει παρομοίαν δύναμιν θελήσεως; Ἀναμφιβόλως, μετὰ τὴν διαφοράν, ὅτι ὁ Εὐρωπαῖος ἐπιδικεῖ τὴν βράσιν ἐνῶ ὁ Ἰνδὸς εἶνε ἐστραμμένος μόνον πρὸς τὸν εὐωτερικὸν κόσμον καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐφάσκει εἰς ἀνάστατον σημείον ἀναστροφῆς εἰς τὸν ἐνδοτικόν τὸν πόσον καὶ, μὴν ὡς ὑποφάνη, ὅτι καὶ ἂν τοῦ ἐπιβλήθῃ χωρὶς νὰ ἐξαναστή κατ' ἐλάχιστον.

Ἡ φακίρισσα ἐνερπὺν γάλλον καυτηγνῶν βοτανολόγῳ, ἔσπειρε σπόρους τοῦ λουλουδιοῦ «νίκαια». Διὰ τοῦ μαγνητισμοῦ — καθὼς τοῦλάχιστον διατείνεται — κατάρθωσε ἐντὸς ἡμέρας ὅραμα, νὰ ἀναστῇ ὁ φυτόν καὶ νὰ κόμῃ τὸ φυτό νὰ ἀνθῇ ὡς φαίνεται ἀνωτέρω!

Ἡ ἀντλήσις αὐτὴ τῆς ζωῆς, ἡ «κοσμοθεωρία» αὕτη εἶνε βεβαίως κάπως δυσεξηγήτος δι' ἡμᾶς, ἀνεύμενη μετὰ τὴν περὶ βάλαν, μετὰ τὴν θρησκείαν καὶ μετὰ θεωρίας καὶ ἀντλήσεις πού διέπουν ἀπὸ χιλιετηρίδας τὴν ζωὴν τῶν Ἰνδῶν. Πράγματι ἡδὴ ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ὅταν πρὸ πλὴν 2000 ἐτῶν ἐφθασε κατὰ τὴν νικηφόρον ἀσιατικὴν ἐκστρατείαν τοῦ μέχρις Ἰνδῶν, ἔμεινε ἐκπληκτὸς πρὸ τῶν κατορθωμάτων τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, τῶν «σαντού», πού εἶνε κοινῶς γνωστοί ὡς φακίροι. Διότι ἡ λέξις «φακίρης» εἶνε ἀραβικὴ καὶ ὑποδεικνύει ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀφιερῶθαι εἰς τὸν Θεόν καὶ ζῇ μακρὰν ἀπὸ τὸν κόσμον, ὅπως π. x. οἱ δικοὶ μας καλόγηροι ἢ ἀναχωρηταί.

Εἰς τὰς Ἰνδίας ὑπάρχουν τοῦλάχιστον 3 ἑκατομμύρια «ἀγίων ἀνθρώπων» τοῦ εἴδους αὐτοῦ. Βεβαίως ὑπάρχουν καὶ οἱ ἀσπετέρες. Βεβαίως ὑπάρχουν καὶ οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι πάντως μετὰ τὴν ἀνθρώπιναν θελήσασιν, αὐτὸ πρῆπτε νὰ τὸ ἀναγνωρίζωμεν — κατορθῶνουν νὰ ἐπηρεάσουν τὸσον πολὺ τὸ κοινὸν διὰ τῆς ὑποβολῆς, ὥστε νὰ βλέπῃ νὰ μεγαλύνουν δένδρα μπροστὰ στὰ μάτια του, ἔκει ὅπου δὲν ὑπάρχει τὸ ἐλάχιστον ἱκνὸς βλαστήσεως ἢ νὰ βλέπουν πράγματι τὸν φακίρην νὰ ἀνεβαίνει σὲ ἕνα σκονιδάκι πού ἔρριξε εἰς τὸν ἀέρα καὶ πού ἔλαβεν ἐκεῖ σκῆμα στερεοῦ ζύλου, ἢ νὰ κόβῃ σὲ κομμάτια ἕνα παιδάκι, τὸ ὁποῖον κατόπιν τὸ ἀνασταίνει πάλιν.

Ὅλα αὐτὰ, ὅπως ἀποδεικνύει κατόπιν ἡ φωτογραφικὴ πλάκα δὲν ἐλαδον οὐδὲν ἄλλως. Ὁ φακίρης δὲν ἐκινήθη ἀπὸ τὴν ψῆφον του, ἀλλὰ ἡ δύναμις τῆς ὑποβολῆς του τὰ ἐδημιούργησε μπρὸς τὰ μάτια τοῦ κοινῶς.

Ὅμως ὑπάρχουν, ὅπως εἴπαμεν ἀνωτέρω, οἱ πραγματικοὶ φακίροι, οἱ πραγματικοὶ «σαντού», οἱ πραγματικοὶ ἄσκηται. Ἐνῶ οἱ ὁποῖοι ὑποβάλλονται εἰς ὀδυνηρὰς δοκιμασίας καὶ ἀσκήσεις διὰ νὰ «κυριαρχήσιν τοῦ σώματος καὶ ἐξαγνίσουν τὸ πνεῦμα του». Οὕτω, κρέμονται μετὰ τὸ πόδι, ἐνῶ τὸ κεφάλι ἐγγίζει τὴν γῆν, ἐπὶ ὥρας ἀπὸ ἕνα δένδρον, μένοντες ὅρθοι, καὶ τὸ ἕνα πόδι ἐπὶ ἡμέρας καὶ ἐβδομάδας, κυττάζον ἀκατάπαυστα τὸν ἥλιον, μέχρις ὅτου χάσουν τὴν ὄρασί τους. Παραμένοντες ἀκίνητοι εἰς τὴν ἰδίαν ὁσίν, εἴτε μέσα εἰς μικροὺς ναίους εἴτε ἐπάνω σὲ μικρὰ καροτσάκια εἴτε στὴς γυνεῖς τῶν δρόμων, ἐπὶ μήνης καὶ ἐπὶ ἔτος ὅπου τὰ πόδια γίνονται τελείως ἀτροφικά καὶ ἀχρηστοτά, κάθονται ἐπὶ ὥρας καὶ μέρες ἐπάνω σὲ στρώμα ἀπὸ μωτὴρ καρφιά ἢ ἀπὸ σπασμένα γυαλιά.

Ἄλλοι κατορθῶνουν καὶ περιέρχονται εἰς κατὰστατον νεκρωσιν εἰς τὴν ἰδίαν καὶ θάπτονται ὑπὸ τὴν γῆν, ὅπου, ὑπὸ αὐστηρὸν ἔλεγχον, κατορθῶνουν νὰ

Διαδοχικὰ ἐνώπιον τῶν καταπληκτικῶν θεατῶν ἡ φακίρισσα μεταβάλλει ὑπὸ τὴν μαγνητικὴν ἐπιδρασίαν τοῦ βλέμματος τῆς τὸ πρῶτον τὴν τριανταφυλλίαν πού κρατεῖ στὰ χεῖρά της.

καὶ εἶνε μόλις εἰκοσι ἐτῶν. Καρφώνει μετὰ καὶ κατὰ ἐγκυρῆσιν εἰς τὸ σῶμα τῆς χωρὶς τὸν παραμικρὸν ὠρμητισμὸν πόνο καὶ χωρὶς νὰ τρεῖθ' οὔτε σταγόναν ὀπίσκει. Πέφτει μετὰ τὸν ὄρατον, ἀναγνῶνται ἐπ' αὐτὴν ὅλα στρώματα ἀπὸ κομμάτια σπασμένα γυαλιά, ἐπάνω ἀπὸ ὁποῖο ἐπιπλύνεται κατόπιν μετὰ τὴν πλάτν ἐνῶ δύο ἄλλα κορίτσια πατοῦν ἐπάνω στὸ σῶμα της. Σηκώνεται χωρὶς τὴν ἐλάχιστη ἀμυχὴ. Κρεμιέται μετὰ τὸν λαίμω ἀπὸ ἕνα σπῆλι πού κόβει σὺν ξυρφεὶ ἀφου γιὰ ν' ἀνέβῃ εἰς τὸ ὕψος οὗτο ὅπου τὸ σπῆλι εἶνε στερεωμένον μέσα σὲ δύο ζύλα πατὰ μετὰ γυνὴν πόδια ἐπάνω σὲ σκαλοπατῖα πού εἶνε κοφτερὰ μαχαίρια, κατόπιν σπρίττει μετὰ τὴν κοιλιά στὸν περιέργον αὐτὸ μονόζυγον πού ἀντὶ γιὰ στρογγυλὴ λαθὴ ἔχει τὸ κοφτερὸ σπῆλι σὲ ὁποῖο πρῶτα ἐσπρίττει σὲ λαίμω της. Κατόπιν ἀναστρεφεται, ἐνῶ τὸ σῶμα της ἔχει γίνῃ ἀκαμπτὸν, εἰς τὸ κενὸν διότι μόνον οἱ ἀσπράγγοι τῶν ποδῶν της καὶ ὁ λαίμω σπρίττονται σὲ δύο κοφτερές σιδερένιες πλάκες πού εἶνε στερεωμένες μετὰ δύο ψάλλα ζύλινα σπρίττοδα. Ἐνῶ δὲ βρῖσκεται σ' αὐτὴν τὴν κατὰστατον, οἱ βροχοὶ τῆς τοποθετοῦν ἐπάνω, εἰς τὴν κοιλιά της ἕνα μεγάλο ἀγκυρινὸν βάρος 50 καὶ πλέον ὀκτώων, τὸ ὁποῖον οἱ βροχοὶ τῆς θρυμματίζουν κυττώντας τὸ μ' ἕνα βαρὺ ἀνεύμενον σφῆρι.

Ἡ δύναμις τῆς δὲν περιορίζεται μόνον σὲ αὐτὰ, ἀλλὰ ὑπνωτίζει μεγάλα φείδια, τὰ ὁποῖα στέκονται μπροστὰ τῆς ἀκαμπτῶν ἐπὶ ἡμέρας—ὁ περίφημος Γιόγι Χάριδας ἔμεινε, ὡς εἶνε γνωστὸν ἀπὸ σκεπτικῶν ἀναφορῶν Ἀγγλῶν ἀξιωματικῶν, 40 ἡμέρας.

Μεταξὺ αὐτῶν τῶν πολλῶν ἐνεφανισθῆναι τελευταίως καὶ μία ὁμορφὴ κοπέλλα ἀπὸ Εὐρωπαϊκὸν πατέρα καὶ Ἰνδὴν μητέρα, ὁποῖα βεβαίως μόνον της, ἡ ὁποῖα κάνει πραγματικὰ θαύματα. Λέγεται Κορίγκα.

Ἡ δύναμις τῆς δὲν περιορίζεται μόνον σὲ αὐτὰ, ἀλλὰ ὑπνωτίζει μεγάλα φείδια, τὰ ὁποῖα στέκονται μπροστὰ τῆς ἀκαμπτῶν ἐπὶ ἡμέρας—ὁ περίφημος Γιόγι Χάριδας ἔμεινε, ὡς εἶνε γνωστὸν ἀπὸ σκεπτικῶν ἀναφορῶν Ἀγγλῶν ἀξιωματικῶν, 40 ἡμέρας.

Μία περίεργη ἔρευνα

Η ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΤΣΕΠΗΣ ΜΑΣ!

Ἀπὸ τὰ ἀντικείμενα πού ἔχει κάθε ἄνθρωπος στὶς τσέπες του, φαίνεται τὸ ἥθος καὶ ἡ ἡλικία του...

Ἡ γλῶσσα τῶν ἀντικειμένων

Ὑπάρχει κομμάτι οὐσίας μεταξὺ τῆς ἡλικίας καὶ τοῦ περιεχομένου τῶν θυλακίων μας! Μπορεῖ ὁπλοσθ' ἕνας ἄνθρωπος, ἐξετάζοντας τί ἔχουμε μέσα στὶς τσέπες μας νὰ μάθῃ ἀκριβῶς πόσον χρονὸν εἴμαστε; Μὴ γέλατε, γιὰ δὲν εἶνε καθόλου ἀστεῖο! Αὐτὴν τὴν ἔρευναν ἔκαμε ἕνας ἔξυμνος δημοσιογράφος καὶ κατὰρθεως νὰ ἐξακριβώσῃ ὅτι κάθε ἄνθρωπος, σὲ μὴν ὁρισμένην ἡλικία τῆς ζωῆς του, κουβιάζει μαζί του, μέσα στὶς τσέπες του, ὁρισμένα ἀντικείμενα, ἀπορίττια γιὰ τὴς ἀπαιτήσεις τῆς καθημερινῆς ζωῆς καὶ τὴν ματαιοδοξία του, εἰς τὰ ἐλαττώματα καὶ τὸ ἐπάγγελμα του.

Τὰ ἀντικείμενα αὐτὰ χαρακτηρίζουν τὸν ἄνθρωπον. Ἡ μάλλον λένε καθαρὰ τὴν ἡλικία του, πολλὰς φορὲς, τὸν χαρακτῆρα του. Μὰ συμβαίνει αὐτὸ πάντα; θὰ ρωτήσετε. Μάλιστα, πάντα καὶ παντοῦ, σὲ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου. Ἰσως μάλιστα νὰ συνέβαινε καὶ σὲ ἄλλες τὶς ἐποχές. Ποῖος ξέρει!

Ἐκτὸς λοιπὸν ἀπὸ τὴν ταυτότητα, τὸ ἀπολυτῆριον τοῦ στρατοῦ καὶ διάφορα ἄλλα καθαρῶς ἀτομικὰ καρτὰ πού κάθε ἐντιμὸς πολίτης ἔχει καθήκον νὰ κουβιάζῃ πάντα μαζί του, σέρνει καὶ διάφορα ἄλλα ἀντικείμενα, διαφορετικὰ σὲ κάθε ἡλικίαν. Καὶ τὰ ἀντικείμενα αὐτὰ μπορούμε νὰ τὰ κατανοήσουμε ὡς ἑξῆς:

Εἰς ἡλικίαν ἐννεά χρονῶν κάθε παιδί ἔχει μαζί του τὰ ἑξῆς ἀντικείμενα: ἕνα σκουπίδι, ἕνα μολύδι, ἕνα μαντῆλι πάντα λερωμένο, κανένα πρόγραμμα λαϊκοῦ κινητισμοῦ, μερικὰ πενήντα καὶ ἄρα, κατὰ ἐκτίμησης, καραμελλῶν, ἀπὸ ἑκείνων πού ἀνταλλάσσονται μετὰ διαφορά δῶρα. Εἰς τὴν ἡλικίαν αὐτὴν ἀρχίζει καὶ ἡ μανία τῆς συλλογῆς μεταχειριζόμενων γραμματοσήμων.

Χρήματα: Καθόλου. Τὸ πολὺ ἕνα, δύο εἰκοσαράκια, γιὰ τὴς δέκαρες δὲν τὶς καταδεχονται τώρα οὔτε τὰ μικρὰ παιδιὰ.

Μετὰ δέκα χρόνια τὸ παιδί (πού δὲν εἶνε πιά παιδί) δὲν ἔχει μαζί του οὔτε ἕνα ἀπὸ τὰ ἀντικείμενα αὐτὰ, τὰ ὁποῖα θὰ ἀντικαταστήσῃ μετὰ ἄλλα. Ὁ ἀριθμὸς ὅμως τῶν νέων ἀντικειμένων πού θὰ φέρῃ μαζί του δὲν πρόκειται νὰ εἶνε μικρότερος.

Πράγματι, εἰς ἡλικίαν δεκαεννέα ἐτῶν, ὁ νέος θὰ ἔχῃ στὶς τσέπες του τὰ ἑξῆς: μὴ μικρὰ πρόστυχη τσαστάρα, δύο ἢ τρία τάληρα τὸ πολὺ, ἕνα μικρὸ πακέτο τσιγάρα, ἕνα κομτὶ σπρίτ, μίαν ἢ περισσότερας φωτογραφίας νεαρῶν γυναικῶν μετὰ βέλτικα κοστούμια ἢ τοῦ μπανιού, ἕνα-δύο γράμματα μετὰ γυναικεῖες ὑπογραφές, μερικὲς διευθύνσεις κατὰ τὸ μάλλον ἢ ἥττον ἀκριβεῖς, ἕνα μαντῆλι μετὰ κεντημένον μονόγραμμα καὶ ἕνα φτηνὸν στυλόγραφον.

Εἰς ἡλικίαν εἰκοσεννέα ἐτῶν τὰ πράγματα ἀλλάζουν πάλι. Τὸ περιεχόμενον τῶν θυλακίων καθερπίζεται τὴν πρόσδον τῆς ἡλικίας.

Ὁ νέος ἔγινε ἄνδρας πιά. Καὶ νὰ τί ἔχει μαζί του: ἕνα ἢ δύο ἑκατοστάκια, μίαν φωτογραφία τῆς γυναικὸς του (ἀφου εἶνε νεῖοι-ἀνδρες) ἰσως τὴν φωτογραφία τῆς μητέρας του (ἀφου δὲν ἐπρόφθασε νὰ τὴν ξεχάσῃ ὁ κόμης), μίαν ἀπόδειξιν τοῦ σπιτονοικοκυρῆ του, ἕναν ἀσμένιον ἀναπτήρα μετὰ σκαλομένα τὰ ἀρχικά του, ἕνα διαρκὲς εἰσπτήριον τράμ ἢ σιδηροδρόμου, ἕνα καλὸ ρολόι, ἕνα στυλὸ καλῆς μάρκας καὶ ἕνα σμειωμάτιο μετὰ τὴς πρώτης σελιδῆς γεματῆς.

Στὰ τριανταεννέα χρόνια, κάθε ἄνδρας πρέπει νὰ ἔχῃ στὶς τσέπες του τὰ ἑξῆς: μερικὰ κλειδιά κρεμασμένα ἀπὸ μίαν ἀλυσίδα, πολλὰ γράμματα οὐκ ἐπὶ τὴν δουλειά του, μίαν συλλογὴ ἐπισκεπτηρίων γνωστῶν καὶ ἀγνώστων, μερικὰ μεγάλα χαρτονομίσματα, τὸ ἀπὸ κομμάτι μίαν ἐφημερίδα πού διαφημίζει κάποιο φάρμακο κατὰ τῆς τριχοπώσεως, ἕνα χρυσὸν ἀναπτήρα, ἕνα δελτίον μετὰ τῆς τελευταίας τιμῆς τοῦ χρηματιστηρίου, τὴν φωτογραφία τοῦ πρώτου παιδιοῦ του, ντυμένον ναυτικὰ, ἕνα ρολόι καλῆς μάρκας, ἀλλὰ ὁχι πολυτελές, ἕνα κομτὶ τσιγάρα καὶ ἕνα διπλωμα σμῆφρ γιὰ νὰ δῶνῃ τὸ αὐτοκίνητό του, ἂν ἔχῃ.

Ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα, φέρουν βέβαια λίγη βλῆψιν στὴν καρδιά. Γιὰ τὴν συλλογὴ αὐτὴ τῶν ἐτεροκλήτων ἀντικειμένων χαρακτηρίζει τὴν κρίσιν ἡλικία, τὰ χρόνια τῆς ἀμφιβολίας, τῶν ἀννουκίων καὶ τῶν πρώτων μεγάλων παραιτήσεων.

Στὰ σαράντα ἐννέα (προσέξτε, σαράντα ἐννέα καὶ ὁχι πενήντα!) κάθε ἄνδρας κουβαλεῖ μαζί του: ἕνα ζευγάρι ματογυῖα μετὰ τὴν δερματίνη θηκη τους, τὸ κλειδί τοῦ οπιποῦ, τὸ κλειδί τῆς κάσας τοῦ ραφείου, τὴν φωτογραφία τοῦ παιδιοῦ του μετὰ στολὴν ἐφεδρῶν ἀνθυπολοχαγῶν, τὴν φωτογραφίαν τῆς κόρης του πού παίζει τένις μετὰ τὸν ἀρραβωνιαστικὸν της, μίαν ἀγαπητικὴν ἀσμένια ἢ χρυσοὶ μετὰ χαρμυγμένης μέσα τῆς ὑπογραφῆς τῶν ὑπαλλήλων του πού τὴν προσέφεραν ὡς δῶρον, ἕνα μάτσο χαρτονομίσματα, λίγες καραμελλῆς γιὰ τὸν βῆχα... Καὶ κομμάτι φορὰ, λοιομνημὸν σὲ βόθος τῆς τσέπης, ἕνα σύντομο γράμμα μετὰ γυναικεῖαν ὑπογραφήν, πού ἰσως ἐλαιομνησθῇ ἐπιπρόσθετος ἐκεῖ. ...

Μετὰ δέκα χρόνια, στὰ πενήντα ἐννέα, τὰ πράγματα ἀλλάζουν πάλι. Ὁ ἄνδρας ἔχει στὶς τσέπες του τὰ ἑξῆς: δύο μαντῆλια, ἕνα ἀπὸ τὰ ὁποῖα πολὺ μεγάλο, δύο ζευγὴ ματογυῖα (ἕνα γιὰ νὰ βλέπῃ ἀπὸ σιὰ καὶ τ' ἄλλο γιὰ μακριὰ), πέντε φωτογραφίες μετὰ τὰ ἐγγονάκια του, δύο κομτὰ μετὰ χάρτιν γιὰ τὸν βῆχα καὶ γιὰ τὸ σκῆτι, δύο ἢ τρία γράμματα τῆς δουλειᾶς του. Καὶ τίποτε ἀναπτήρα. Τὸ πολὺ κανένα κουτάκι μετὰ ποικίλα μετὰ ἕνα κομτὶ σπρίτ.

Πρέπει νὰ συνεχίσουμε τὴν ἔρευναν πού μᾶς ἐδόθηκε τόσο πολὺ σὲ μελαγχολία: Στὰ ἑξήντα χρόνια ἔχει ἀποκτήσει κανεὶς τὰ πλοῦτῃ καὶ τὴν ναυτία του. Ἀλλὰ δὲν ἄρκοῦν... Ἄς ἐξακολουθήσουμε ὅμως γιὰ λίγο ἀκόμα νὰ ψάχνουμε τὶς τσέπες τοῦ πλησίον μας, μετὰ ληποδυτικὴν ἀδιακρίσιν. Γιὰ τὴν «λέσθη» (εἶνε ἡ κυριολογία) ἀπὸ τῆς τσέπης του τὸ μυστικὸ τοῦ πρώτου διαδάτου πού περνᾷ ἀπ' ἐμπρός μας.

Στὰ ἑξήντα ἐννέα γίνεται ἡ τελευταία μεταβολή: ὁ ἄνδρας ἔχει μαζί του τρία μαντῆλια, κανένα δελτίο ταυτότητος γιὰ τὴν πασίγνωστον, πολλὰ κλειδιά καὶ πολλὰς καραμελλῆς γιὰ τὸν βῆχα, πολλὰ χάρτιν γιὰ τὸ σκῆτι, πολλὰ σκαλομένα γιὰ τὸ στομάχι...

Κι' ἐπειτα: Τίποτε ἄλλο! Τίποτε ἄλλο, ἐκτὸς ἀπὸ μίαν μικρὰ φωτογραφία δική του βγαλμένη ἐπὶ καὶ τριάντα χρόνια, μετὰ ὅλα τὰ μολύβια στὸ κεφάλι καὶ ὅλα τὰ δόντια στὸ στομάχι!...

ΕΝΑ ΝΕΟΝ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΝ ΦΙΛΜ

Ἡ συμπάθος καλλιτέχνης Κουτοῖτα Μοντενέγκρο, ὑποδύεται καὶ πάλιν τὸν ρόλον ταιγνάνας εἰς τὴν νέαν ταινίαν πού γυρίζει εἰς τὸ Παρίσι ὁ περίφημος σκηνοθέτης Πάμιστ. Εἰς τὴν εἰκόνα: Ἡ ὥρα ἀναβεντέτα σὲ μίαν σκηνὴ τοῦ ἔργου

Μία νέα ταινία

ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ
ΕΙΣ ΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

Μετὰ τὴν Κόσμοφορδ

Ἀπὸ τὸ Χόλλυγουντ μετὰ ἀναγγέλλονται σπουδαία πράγματα. Γυρίζεται ἐκεῖ μία ταινία μετὰ συγκλονιστικὰ ἑλληνικὰ ὀνόματα καὶ ἡρώων πού φέρουν ἑλληνικὰ ὀνόματα.

Τὸ σενάριο τοῦ φιλμ τοῦ ἐγραψεν ἕνας Ἕλληνας καὶ ἡ πρωταγωνίστρια πού δὲν ἀλλοφύεται ἀπὸ τὴν γέννησιν Ἰζόνα Κράουφορντ, ὀνομάζεται Ἑλικὴ Καλοπολλοῦ! Ἡ ὑπόθεσις ἐκτυλίσσεται εἰς τὰς... Ἀθήνας. Πράγματι καὶ εἰς τὴν ταινίαν θὰ παρεμβληθοῦν τοιαῖα καὶ ἐξωτερικὰ σκηνὰ ἐκ τοῦ φυσικοῦ, πού ἐντυπώσαν χωριστὰ ἀπὸ εἰδικὸν ὁπλοσθ' εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ἐταὶ ἡ ἰλλουστρῶν ἐπὶ τῇ ταίρια ἐντυπώσῃ ἐδῶ, εἶνε πληρῆς. Καθὼς λέγεται, ἡ ταινία, πού δὲν ἐπαυτοῦ ἀκόμη, κολλοκεῖ πολὺ τοὺς Ἕλληνας.

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΚΥΡΙΕΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Βρίσκω στὶς ἐπαρχίες πού τριγυρίζω κάποιες κυρίες θλιμένες καὶ «λαίμες» πού ζοῦν πάντα σ' ἕνα χάος γκριζογεμὰ πλῆλῃ, ἀνὰ καὶ τιμῆς.

Στὰ σκοτεινὰ σαλόνια τους κινεῖται ὁ σὸν τῆς ψυχῆς σὸν ἄδῃ, εἶται ἄδῃ. Ἐρχονται οἱ ζένοι, μάτια συγκινεῖται καὶ προσφέρουν τὸ χεῖρ τους τὸ ἀδῇ.

Πόσα χερὰκια τέτοια ἔχω φιλήσει! Ἦταν κρῖα, παγωμένα, νεκρικά, σάμπως νὰ τάκε ὁ θάνατος ἀγγίζει μάτια κ' αὐτοὶ καὶ δοκιμαστικά.

Στὶς πλῆκτικες ἐκείνες ἀτμοσφαιρὰς, τοῦ κακοῦ οἱ ἐρωτικὸι χτυποῦν παλμοὶ, ζωντανεύουν σὰ φείδια οἱ χρυσοὶ βέρες καὶ πνίγουν τῆς καρδίας τὴν ὁποῖα ὀρμῇ!

Οἱ σὸνται αὐστηρίην εὐπιστία κρατῶν μαζί τους καὶ τὴς ἀπαυτοῦ. Κάπου-κάπου ξεσπᾷ ἡ ἐπιλοχία, μὰ συγκινεῖται αὐτὴς πρῶτες τοὺς ζήτου.

Παιδιά δὲν ἔχουν. Στείρες ἢ εἶχαν ἕνα καὶ πέθανε μικρὸ ἀπὸ τίποτος. Φιλῶν λίγα μαλλὰκια τοῦ κρυμμένου τὰ βλέπουνε καὶ κλαῖν κάθε φορὰ.

Στὴ μουσικὴ ζήτου παραμυθία καὶ σταυθόρμητα δάκρυα πού καὶ πού. «Αἱ γὰρ» πολλὰς ἰδρῶνουν σωματεία ἑρπικετικὸν ἢ κοινωνικὸν σκοπὸν.

Γ. ΑΘΑΝΑΣ

Ερωτικὴ νύχτα

Ἡ ἀπριλιάτικὴ νύχτα εἶχε ἀπομεινῇ σὲ μίαν νύκταν ἀλλοκοτῇ, βαρεῇ. Ὁ γρύλλοι ἐτραγουδοῦσαν μεκρὰ, κ' ἔσπερ μετὰ στὰ φυλλώματα ἡ σελήνη.

Τριγυρῶ μακριὰ, σὲ πλάι μου ἔκειντο ἀναστρα, ἐξαισία νύχτα στὰ μαλλιά, τοῦ φεγγαριοῦ ἡ ἀκτὴν σπῆ ματὰ, καὶ σὲ λεπτὸ λαίμω τῆς οἱ ἀστροὶ κρῖνοι.

Στὰ πόδια μας φρικτοῦσε ἡ νύξ ἡ χλοή, τ' ἀστέρια σελαγιγῶν φιλὰ καὶ ἔφθαναν ὡς ἐμὰς σὰ μαρρολοὶ τὸ πρῆλγμα τῶν γρυλλῶν, πού ἀντιχοῦσε,

παραπνοὴ μικρὸ μετὰ σπῆ γυγνία, γιὰ τὸ χρόνο πού αἰδιάφορα περνοῦσε.

Γ. ΤΣΟΥΚ

Θά Τρωμε...μέ ΜΗΧΑΝΕΙ

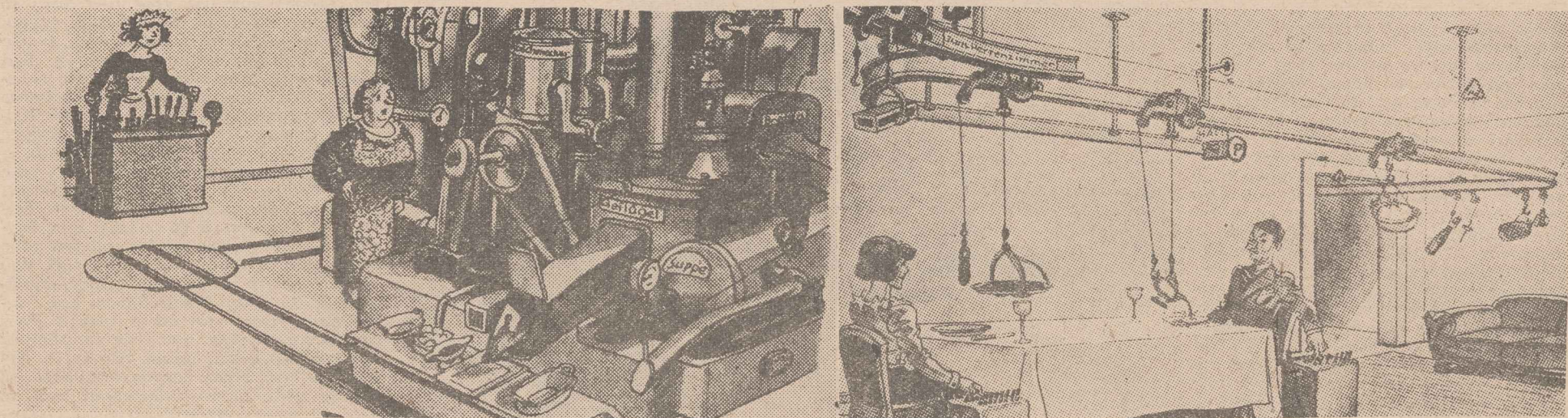
Μαγείρισες μηχανικοί διπλωματούχοι και καλεσμένοι που θα γίνονται ρομπότ !

Τα πράγματα της κοινοτικής χρήσεως μένουν καθυστερημένα. Σκεφθείτε, ότι τρώμε, όπως έτρωγαν πρό δυο χιλιάδων έτών. Καθόμαστε δηλαδή στο τραπέζι και περιμένουμε την υπηρετριά ή την οικοδέσποινα να μάς σερβίρη το φαγί μέσα σε πιάτα, που είναι τα ίδια όπως και τα

στους κρασποπάτερας της μελλοντικής αυτής εποχής... Τα μακαρόνια θα είναι τυλιγμένα σε άδράχτια, όπως ή κλωστή, και θα ζετυλιγώνται και θα πέφτουν στο στόμα του τρώοντα. Τα προβλήματα είναι τσαυτά, θα είναι κομμάτι δύσκολον να εύρεθ

μική ουσία εις τις κότες και θα γεννούν...βαμμένα τα αυγά. Τα φρούτα θα σερβίρονται καθαρισμένα και κομμένα. Θα άρκη ή πατήση κανείς τα ειδικά κουμπιά. Το πορτοκάλι θα έρχεται στο στόμα φέτες-φέτες, από τις οποίες θα έχουν βγη τα κουκούτια. Τα μήλα και τα άλλα

τε καμιά προσπάθεια του τρώοντος. Το φαγιά θα έρχονται έτοιμα, κομμένα και καθαρισμένα. Φαντασθείτε την μακαριότητα των ανθρώπων εκείνων, οι οποίοι θα ζαπλώνονται στην κορέκλια των και δεν θα έχουν, παρά να μασσούν. Όταν θα τελειώνη το φαγί ένας από

Οι μαγείρισες θα έχουν εξελιχθεί εις μηχανικούς. Θα μαγειρεύουν χειριζόμενοι διάφορα λεβία και χειρόφρενα...

Θα τρώμε με μηχανές... θα πατούμε διάφορα κουμπιά και το σερβίρισμα θα γίνεται αυτομάτως.

πιάτα των περασμένων γενεών. Και μόλις τελειώση όλη αυτή ή όκληρή διαδικασία του σερβιρίσματος, αρχίζουμε να τρώμε με τα ίδια αρχέγονα μέσα, με το κουτάλι δηλαδή ή με το μαχαίρι και το πιρούνι. Που βλέπετε εις όλα αυτά την μηχανική πρόοδο της εποχής μας; Πουθενά φυσικά. Διότι δεν υπάρχει καμμία πρόοδος εις το βασικόν αυτό κεφάλαιο του ανθρώπινου βίου. Άλλα δεν πρέπει ν' αμφιβάλλη κανείς, ότι ή μηχανή θα μηη πολύ σύντομα και εις την κουζίνα και την τραπεζαρία. Τα χέρια της υπηρετριάς θ' αντικατασταθούν, όπως άντε κατεστάθην εις όλες τις δουλειές, τα εργατικά χέρια, με μηχανήματα, με ηλεκτρικά κουμπιά, με ρόδες και με λουριά. Και θα είναι και μία υγιεινή πρόοδος, όταν θα απαλλαγ ή ανθρωπότης από τα αμφιόλου καθαριότητα χέρια των υπηρετριών.

μηχανήματα να τα καθαρίζη από τα σόφια και θ' αναγκάζωνται την δουλειά αυτή να την κάνουν οι άνθρωποι. Αλλά μέχρι τότε ίσως έχουν εφευρεθί... κότες να κάνουν αυγά... χωρίς τσόφλια. Το ζήτημα του βαψίματος των αυγών, αν είναι Πάσχα, θα είναι το απλούστερον των πραγμάτων. Δεν θα έχη να κοιπάση το βάλλου ή οικοδέσποινα. Θα δίνουν μία κη-

δια έπίσης. Για τα σταφύλια θα υπάρχει διατίρισμα. Για τα λαδία θα κόβη τις ρογές από τα τσαμπιά και θα μάς τις φέρνη μία-μία στο στόμα. Το πιρούνι θα έρχεται έπίσης κομμένο κατά κομμάτια και έτσι θα άκρποτευθί και το παλαιόν λούγιον, το οποίον λέγει: «Έχεις μαχαίρι, τρώς πεπόνι». Στο τραπέζι του μέλλοντος δεν θα χρειάζεται μαχαίρι ούτε

τους συντρώγοντας θα λαμβάνη τον κόπον να πατή το τελευταίο κουμπί και άμέσως θα φθάνουν τα πούρα των κυριών...άναμμένα και θα τοποθετούνται από μίαν λαβίδα στο στόμα των.

Όλα αυτά τα μηχανήματα θα κινούνται, όπως καταλαβαίνετε, με ηλεκτρισμόν. Και έπειδή το στοιχείον αυτό έχει την ιδιοτροπία να κόβεται από και πού, οι άνθρωποι του μέλλοντος πρέπει να έχουν λαβεί το μέτρο των, για να μη μένουν νηστικοί. Και το καλύτερον που θα έχουν κα κόμουν θα είναι να έχουν ως έφεδρείαν και... μίαν υπηρετριά.

Η μηχανική πρόοδος δεν θα περιορισθί εις την τραπεζαρία. Θα έπεκταθί και εις την κουζίνα. Οι κατασρόλες, τα πτηνία και οι εντζερδέδες θα άκρποστευθούν. Θα έγκατασταθί εις την κουζίνα μία μεγάλη μηχανή μαγειρικής, ή οποία θα έτοιμάζη φαγητόν κατά έντελώς μηχανικόν τρόπον. Η μαγειρίσα ή μάλλον ή μηχανικός της κουζίνας θα κανονίζη τα θερμόμετρα, τα διάφορα άλλα ώραλγία και θα έπιθίλη, όποτε από τους διαφόρους σωλήνες και τα μπουκαλάκια, που θα έχη ή μηχανή, να πέσουν την καθαρισμένην ύδωρ οι καθαρισμένες ποσότητες υλικών, που θα άπαιτεί το έτοιμαζόμενο φαγί. Και έτσι, θα ρίχνη ή μαγειρίσα στο στόμα της μηχανής πατάτες και κημά και έντός ώρισμένης ώρας θα θγαίνη από το κάτω μέρος της μηχανής ένας ευγευστότατος μουςάκας, άο ρίχνη από πάνω μελιντζάνες και κρομμύδια και θα θγαίνη από κάτω ιμάμ μπαλντι. Και ούτω καθ' εξής.

Οι μαγείρισες του μέλλοντος δεν θα είναι άξιοκαταφρόνητα πλάσματα. Θα είναι έπιστόμους, θα έχουν δίπλωμα πολυτεχνείου.

Μπορούμε από τώρα να παρακολουθήσωμε τον διάλογον μεταξύ κυρίας και της νέας μαγείρισας:

—Τι προσόντα έχεις; Θα έρωτά ή κυρία την ύποφληπτην μαγείρισά της.

—Έχω δίπλωμα μηχανικού, θα άπαντή ή μαγείρισσα και έχω καμεί και έξη μήνες ηλεκτρολόγος.

—Έξοχα. Σε προσλαμβάνω.

Η μαγείρισσα δεν θα φορή πλέον την άρχεγονην ποδιά, άλλα θα βάξη μίαν μπλούζα μηχανικού. Και έτσι τα σπίατα του μέλλοντος θα μοιάζουν με μηχανοστάσια. Μίαν άμυδρόν ιδέαν της τραπεζαρίας και της κουζίνας του μέλλοντος άδουν οι παρατιθέμενες εικόνες. Βέβαια ή μηχανική πρόοδος θα έπεκταθί και εις άλλες εκδηλώσεις του οικιακού βίου. Τις σκλάβες άιωννης δεν θα τις άνεδίνομε με τα πόδια, άλλα με ένα...άδοντιτο αυτοκινητάκι. Τα πιάτα άο πλένυνται δι' ειδικού μηχανήματος και έτσι θα γλυτώνουν από τα άπρόσεκτα χέρια της υπηρετριάς. Τα κρεβάτια θα πρώνυνται έπίσης διά μηχανήματος και έτσι οι παντρεμένοι θα γλυτώνουν από την ζλοτυπία της άμωρης κομάρειας. Υπάσχει δε πρόβλεψη ότι και ή συζυγική παντοφύλα θα έκαφρονδίζετα διά μηχανήματα κατά της κεφαλής του έτερου ήμισους...

Καθαρή βάν την άνοιξιάτικη άιμόσφαιρα...

Το έκλεκτοτερο και ακριβότερο μετάξι, οι τελευταίες και λεπτότερες μηχανές του κόσμου και ή σειρά πολλών έτών άπέδωκαν την άσυναίσθητην κάλτσαν εις μίαν κατασκευήν τελείως νέαν. Διά την πολλήν άλωμεταξήν άοχ. 165. Διά το θάυμα εξαιρετικά λεπτή, άο κάλτσα διά μεγάλες άπαιτήσεις άοχ. 190.

Etam

Η ΑΠΟΛΥΤΟΣ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΜΕΤΑΞΩΤΗΣ ΚΑΛΤΣΑΣ

ΒΟΥΛΟΒΡΕΣΙΩΝ 8 - ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΝΣ 21 - ΕΡΜΙΩΝ 30 - ΡΙΟΛΩΝ 8 ΕΤΑΙΩΝ 36 - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Τα περίεργα της φύσεως

ΓΙΑΤΙ ΤΑ ΖΩΑ ΞΕΡΟΥΝ ΚΟΛΥΜΠΙ

Το παράδοξον ένστικτον που καθοδηγεί τα χερσαία ζώα να μπαίνουν αυτομάτως να κολυμπούν.

Ένω ό άνθρωπος πνίγεται...

ζυχνότατα συμβαίνει, όπως γνωρίζομε όλοι, άνθρωποι «μη γνωρίζοντες να κολυμβούν», να εύρισκουν τον θάνατον στη θάλασσα, στις λίμνες και στους ποταμούς. Διά και υποσχετείται πάντοτε από τους διαφόρους ημεσιοπλοήρους και μη συλλόγους ή άναγκη της εκπαίδευσής του κολυμβήματος και εκδίδονται οδηγία και βιβλάρια ενώ τοποθετούνται διαφοροί πινακίδες διά να υποδεικνύουν εις τους μη γνωρίζοντας να κρατήσουν επί της επιφάνειας της θαλάσσης ότι δεν πρέπει να προχωρούν πέραν ώρισμένων σημείων. Και τίθεται φυσικά το έρώτημα: «Γιατί δεν μπορούμε να κολυμπούμε εκ φύσεως»;

Εύρεθεις άπρόσπας στο νερό, ό κόκκορας, κολυμπά μεγαλοπρεπώς.

το ρεύμα, άνέρχονται επί της έτέρας όχθης, ενώ το νερό στάζει βροχή από πάνω τους. Άίθνη άκούεταί φωνή καλούσα εις βοήθειαν. Είς εκ των ίππυνων παρουσιάζεται μαζί με το άλογό του, προσπαθών να έλευθερωθί από τους αναδαστράς και μόλις κατορθώνη να σωθί έπειδή «γνωρίζει να κολυμπά». Τι συνέβη; Μήπως ένα από τα άλογα δεν ήξερε κολυμπά; Όχι. Κάτι άναμφισβότως έπαθε το ζώον και δεν ήδυνήθη να έξασκηση την θαυμασίαν τέχνην του εις το νερό, όπως όλοι οι όμογενείς του. Θα έγέμισαν τα αυτιά του νερό και ζεν θα ήδυνήθη να συνεχίση να κολυμπά. Πρόκειται περί άτυχηματος, ενώ διά τους ανθρώπους τίθεται ζήτημα μεταξύ εκείνων που γνωρίζουν να κολυμπούν και εκείνων που δεν γνωρίζουν και εις την περίπτωση της μεγαλύτερας άνάγκης

Ίσως ή λύσις του προβλήματος είναι εύκολότερα εάν εξετάσωμε και άνακαλύψωμε ότι και μεταξύ των ζώων, ίσως, υπάρχουν μη κολυμβήται. Νομίζεται ότι ή γάτα δεν κατέχει την δυνατότητα να κολυμπά. Άλλα τοούτο άποδεικνύεται λανθασμένον, διότι όταν τυχόν πρόκειται οι άνθρωποι να πνίσουν μίαν γάταν—όπερ άλλοτε τε τώρα πλέον άπαγορεύεται αυστηρώς διά το νόμον περί προστασίας των ζώων—πρέπει να της δειθί μία πέτρα εις τον λαιμόν, άλλως ή γάτα σωζεται πάντοτε. Είς τους ζωολογικούς κήπους υπάρχει ένα περίερον ζώον, το οποίον έχει, ως νηυστόν, βροδυτάς κινήσεις και με το κεφάλι προς τα κάτω, μόλις κινεί το ένα πόδι κατόπιν του άλλου. Έάν το ρίξωμε στο νερό, μόλις φυσική ή ύπόθεσις ότι το βαρύ και τευπέλικό αυτό ζώον θα πνιγί. Έν τούτοις ό «Αμερικανός ζωολόγος Ουίλλιαμ Μήμιν άναφέρει ότι είδε κατ' έπανάληψιν τέτοια ζώα να διασχίζουν ποταμούς πλατύς χιλιόμετρον και πλέον. Διά να διασχίση την άπόστασιν αυτήν, το ζώον κολυμπά δύο ολόκληρον ώρες. Το περίερον δεν είναι ότι εισέρχεται μόνο του εις το νερό χωρίς να φοβήται—λόγω της πυκνότητας και χονδρής γούνας του—ούτε τους αλιγότερας ούτε τα μεγάλα χείλια, ούτε τους φοβερούς ποράκας, τα μικρά εκείνα άποψα φέρια των ποταμών της Νοτίου Αμερικής που καταπνύουν, έντός όλίγων λεπτών, ως το κόκκαλο όποιονδήποτε άλλο ζώο πέσει εις το νερό.

Είς μίαν των ταινιών του πρό όλίγου άποθανόντος εξερευνητού της Άφρικής Τζόνσον φαίνεται ένα κοπάδι πιδίων ποταμών. Διάσχιζει με μεγάλην εύκολιαν έναν πλατύστον ποταμόν. Δεν έχουμε παραμύθιον άπόδειξιν διά τους μεγάλους άνθρωποπιθήκους, οι οποίοι, ίσως, λόγω της μεγαλύτερας πρός τον άνθρωπον όμοιότητός των, να στερούνται κι' αυτοί της εύκολίας να κρατούνται εις την επιφάνειαν έναν πλατύστον ποταμόν ή θάλασσαν. Πράγματι λοιπόν ως φαίνεται τα πλείστα των ζώων κολυμβούν μη εξαιρουμένων και των θηριών, ως ό λέων, ή τίγρις, ή άρκτος και των πτηνών άκόμη, ως φαίνεται από την εικόνα μιας θουασιέας κολυμβάνα πτείνων. Άλλα εις τα ζώα δεν πρόκειται ακριβώς περί κολυμβήματος, άλλα περί συνεχούς του βαδισματος εις το ύδρον στοιχείου. «Πιστόν» νερό δλαδθ. Δεν έχουν ιδιαιτέρας κινήσεις, ιδιαιτέρον σύστημα διά την κινήσιν τους έντός του ύδατος, όπως ό άνθρωπος. Και εκείνα άκόμη τα ζώα, τα οποία εις κατάστον εξημερώσεως, όπως ή άγέλας π. κ. με πολλήν δυσκολίαν μπλίνουν εις το νερό, διασχίζουν, όταν εύρισκονται έλευθερα και εις άγρίαν κατάσταση εύκολώτα τους ποταμούς που συναντούν εις την βρομίαν τους.

ΕΥΘΥΜΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Ήταν κι' αυτός!

—Άκου, γυναίκα... Σου το λέω για τελευταία φορά... Σου άπαγορεύω να κυττάξης κάθε γάδορο, που συναντήσεις στο δρόμο. Τότε έμένα τί μ' έχεις κοντά σου;

Ένας όρισμός

Ρώτησαν κάποτε τον Φοντενέλ, τί γνώμη έχεις για τη γυναίκα. Και ό Γάλλος φιλόσοφος άπήνησε:

—Η όμορφη γυναίκα είναι παράδεισος για τα μάτια, κόλασις για την ψυχή και καθάρτήριον πυρ για την... τσέπη.

Ένδιαφέρον

Η κυρία: Πάρε ένα διάγραμμα, κύρ Γιώργη, για να πής ένα κατοστάρaki κρασί στην υγεία μου...

Ο άμαξάς: Σε βλέπω άδύνατη, κύρα Εύλαμπία. Δεν τά κάνεις δύο;

Μεταξύ ήθοποιών

—Δεν μ' άναιρείς, Πέτρο, είναι έκαστοσάρικη η άπόψη σου.

—Όχι, φίλε μου, γιατί θα κάνης ένα χρόνο να μου το έπιστρέψης...

—Έχεις το λόγο μου ότι θα στο δώσω το θράδυ, στην αρχή της δευτέρας πράξεως.

—Και πού θα το θρής;

—Έγινες ότι στην πρώτη πράξι κληρονομώ ένα έκαστομύριο;

Διαγωγή άριστη

—Ο γυιός μου είναι πολύ καλό παιδί...

—Κί' από πού το κατάλαδες;

—Κάθε φορά που θγαίνει από τη φυλακή, το πιστοποιητικό που του δίνουν γράφει «διαγωγή άριστη»!

Θύμα

—Τόν βλέπεις αυτόν; Είναι θύμα δικαστικής πλάνης...

—Μπα! Πώς;

—Ήταν ταμίας σε μία τράπεζα, έκλεψε ένα έκαστομύριο, δικασθηκε και... άθωώθηκε!

Στην ταβέρνα

—Ο γιαντής μου είπε να πίνω ένα μονάχα ποτηράκι κρασί την ήμερα.

—Καλά, τότε γιατί πίνεις τόσα πολλά;

—Δεν είναι μέρα τόρα... Άν τα πίνω τα πίνω γιατί είναι νύχτα!

Πολύ σωστά

—Ο δάσκαλος πρός τον άμελέτητο μαθητή:—

—Πρώτη σου ή ηλικία σου ό Ουάσιγκτον ήταν έπ'αυτομηής. Και ό μαθητής:

—Ναι, άλλα και στην δική σας ηλικία ήταν πρόδρομος των Ηνωμένων Πολιτειών!

Δεν μεταχειρίζοταν ποτέ

—Ένας μικροπρόληψης άσπονδιν σε μία κυρία που πνίγη:

—Κυρία μου, σάς παρακαλώ άγοράστε κι' από μένα ένα σαπούνι.

—Ευχαριστώ, δεν το έχω ανάγκη.

—Μά ούτε κάθε Κυριακή!

Ο τυπικός κύριος

—Με συγχωρείτε κύριε. Έκάνετε λάθος στη βέση...

ΘΗΡΑΥΡΟΦΥΛΑΚΙΑ ...ΜΕ ΑΚΤΙΝΑΣ Χ.

Μία νέα εφεύρεσις, που καθιστά έντελώς άπρόσιτα τα θησαυροφυλάκια εις κάθε ξένον που θα τολμούσε να τα πηλοιάση.

Τα τελευταία πειράματα

παρχει άόρατο φως; Μπορεί να ύπάρξη αυτή ή φαινομενική άντινομία; Παρ' όλον το έκπληκτικόν του πράγματος, και, ύπάρχει. Τα μάτια μας δεν βλέπουν τις υπεριώδεις και υπερέρυθρες ακτίνες, ενώ οι μέλισσες, οι φύλλοι και τα μερμηγκία τις βλέπουν. Έάν τοποθετήσωμε μία λέκάνη με ζαχαρωμένο νερό σ' ένα «γιά μάς» σκεπτικό δωματίον που «φωτίζεται» με υπεριώδεις ακτίνες και άφήσωμε μέλισσες στην πόρτα του δωματίου, άμέσως, χωρίς διαταγή, θα πετάξουν, κατά τρόπον που δείχνει πως την βλέπουν καθαρά, στην λέκάνη με το ζαχαρωμένο νερό. Όλοι γνωρίζουμε εξ άλλου πως οι γάτες βλέπουν την νύχτα. Δεν είναι κοινό δόγμα ότι οι γάτες βλέπουν τα μάτια τους να βλέπουν και άλλες άγνωστες και άόρατες για το ανθρώπινο μάτι, ακτίνες. Η ιδιότης αυτή του ανθρώπινου ματιού να μη μπορεί να βλέπη τις υπεριώδεις και υπερέρυθρες ακτίνες, άλλα να μπορεί να τις χρησιμοποιή κατά βούλησι, έφευρε φυσικά, την νέα διαφόρου ενοχλήσεως χρησιμοποιήσιν των κατά έκπληκτικόν τρόπον. Με αυτές π. κ. μπορούν να άνακαλύθουν κίβδπλα τραπεζών, μάρμα, παραποιημένα γραμματόσημα και ύπογραφές, πίνες και ζωγραφικίες που κρύβονται κάτω από ένα στρώμα χρώματος. Έπειτα ής με την βοήθεια τους μπορεί να διασώρη κανείς γραμμάτια σε άπό τους φακέλους, χωρίς να τ' άνοίξη κανείς και να τα φωτογραφήση.

Άνω: Άόρατοι ακτίνες φρουρούν πρσ αυτής της εισόδου. Κάτω: Όταν ό φύλαξ πέρσση από τις άόρατες ακτίνες, ή πόρτα άνοίγει αυτομάτως.

Άλλα και ότ' άλλα έκπληκτικά πειράματα, ή μάλλον έκπληκτικές ύπηρεσίες, μπορούν να χρησιμοποιήσιν οι έν λόγω ακτίνες. Σκεπάζουν π. κ. άόρατους φράκτες γύρω από χρηματοκιβώτια ή άλλα πολύτιμα άντικείμενα. Έάν κανείς πέρσση διά μέσου αυτών διακοπεί την συναχή τους και άμέσως τοούτο έπηρεάζει ηλεκτρικόν πρς τον σκοπόν αυτών τοποθετημένων διακοπών και είτε με φωτεινά σήματα, είτε με θορύβους και κωδωνοκρουσίες ειδοποιείται ό φύλακας. Άλλα με τον αυτόν τρόπον μπορεί να κλείσουν πόρτες, ν' άνοίγουν βρόσες, χωρίς να κουνή κανένα ανθρώπινο χέρι. Κατά τον ίδιον τρόπον μπορεί ν' άνατεθί εις τις ακτίνες αυτές ή φυλακής όλοκληρων οικοδομών, τραπεζών, βιβλιοθηκών, μουσείων, άπληρωμένων εν γνησί ζωικών ή κήπων. Μόλις έπικρατήση κανείς να πέρσση δι' αυτών, άμέσως ειδοποιούνται οι φύλακες.

Όμοίως, κατάλληλοι σκεπτικοί εγκαταστάσεις τοκοπιστών σιγαρέττα κατά τρόπον ώστε τα άκρα που είναι γραμμένα ή που έχουν έπιστόμιον να είναι άδια πρς το αυτό μέρος, επιβλέπων την κατ' ίον άναλογίαν άναμίν χημικών χρωστικών υσίων, μετρούν τους έπικρατήσας μίας έκθεσεως, ή τα διερχόμενα από την κινητήν ταινίαν προϊόντα ένός εργοστασίου και μέχρι 3000 κατά λεπτόν. Και έπι πλέον καταπνύουν κατά μέγεθος και όγκον τα γραμμάτια και άναδουν τα άπτα μίας βίρνας π. κ. μόλις ένας διαβάτης άρχίζει να πνίρνά έμπρος της.

Οι ακτίνες αυτές χρησιμοποιούνται άκόμη εις την «λυχνίαν άναλύσεως». Είναι τεχνικός ήλιος με φίλτρο από μαύρο γυαλί που εξουδετερώνει τις κοινές, φάρες ακτίνες. Με τις άόρατες ακτίνες που δεν εξουδετερώνονται γίνονται διάφορα πράγματα. Το χέρι φωτισμένο γίνεται μπλε, σαν φωσφορικό, υπερέρυθρον. Όποια καθάρασις στην επιδερμίδα φαίνεται καθαρότατα και τα νύχια λαμπρούν ιδιαιτέρως. Στο πρόσωπο έμφανίζονται σπυράκια που, άλλως, δεν ύποπτευεταί κανείς ούτε καν την ύπαρξί τους. Τα φυσικά δόντια λαμπρούν καταπνύον ενώ τα ψεύτικα παραμένουν μαύρα εάν να ύπάρχη κοινόν εις την σπείρα των φυσικών, να έλκεται ένα, δύο, όσα δεν είναι φυσικά. Το ρομπινί μοιάζει με ρευστό ήμα και οι υγιείς μεταξοκόλληκες, ξεχωρίζουν άμέσως από εκείνους που είναι άρρωστοι χωρίς να φαίνυνται. Έπίσης οι ακτίνες της υπεριώδους αχτικής και παντοδυνάμου λυχνίας έλέγχουν αλάνθαστα εάν τα λουκάνικα είναι παραγεμμένα με καλό κρέας ή με θάρμικα άπομεινάρια, αν το κοκόσ είναι γνήσιο ή «πλαχτόν», εάν τα ψάρια είναι φρέσκα της ώρας ή μαρινατά, εάν έχη κανείς μπροστά του βούτυρο ή μαργαρίνη. Είς περιπτώσεις δηλητηρίσεως οι υπεριώδεις ακτίνες της θουασιέας λυχνίας φέρουν άνελέγιστο άποτελεσματικό όπως και διά την ένακαλύψιν παραποιημένων εγγυρήσεων, διαβρώσεων συμβολίων, ύπογραφών, έπιγραφών. Διακρίνουν άμέσως το άνεύρετον ήμα από το αίμα των ζώων, τις γνήσιες πολύτιμες πέτρες από τις πλαστές και μόνον άγνωστον διά ποίον λόγον—δεν ξεχωρίζουν τα γνήσια φυσικά μαργαροτέρα από τα τεχνητά.

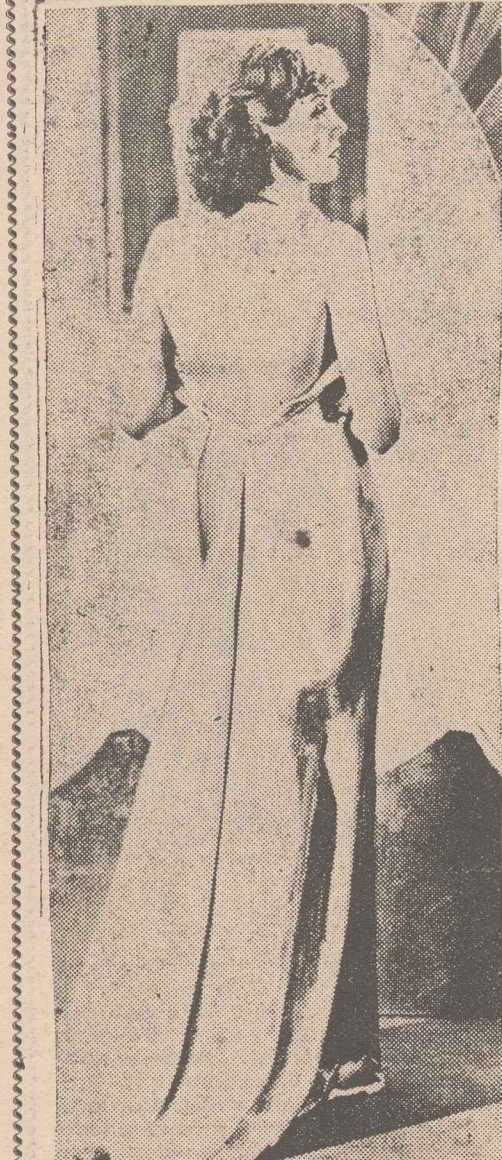
Πρός άποφυγήν διαζυγίων

ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΔΟΚΙΜΑΖΕΤΕ ΕΝΑ ΜΕΛΛΟΝΤΑ ΓΑΜΒΡΟΝ...

Τό κόλλο μιάς έξυπνης Ρουμανίδος, που έκτελεί χρέη ντετέκτιβ και δοκιμάζει τούς φερέλιπιδας άραβωνιστικούς...

Πώς προδίδονται οι «άνήθικοι»...

Είς τόν νούν της ώρας, νέας, μελαχροίνης, έλκυστικής και κομψής δεσποινίδος Εὐγενίας Σολφορέσκου ήλθε μία ιδέα λαμπρά και πρωτότυπη. Η περίπτωσις της είνε επαλήθευσις τού ρητού «ούδεν κακόν άμiges καλού». Με τήν διαφοράν ότι τό κακόν συνέβη όχι είς τήν ίδίαν, αλλά είς δύο φίλας της—δύο επίσης νόστιμες, νεάνιδες τού Βουκουρεστίου.

Προκλητική, πολυτελέστατα ντυμένη, ή ώραία πράκτωρ έλκειν τόν μνηστήρα της πελάτδος της διά να τόν δοκιμάσῃ...

ρεστίου, τήν Φλόρα Άσούγκα και τήν Σόνια Νίρκου. Καί αί δύο έπεσαν είς τό νύχια τού «Ρουμάνου Κυανοπώγωνος», τού Κιανοταντίου Μανένα, ό όποιος εύρίσκει τήν ώρα είς τās φυλακάς.

Ό Μανένα, άφού εοπατάλησε περιουσίαν πενήντα και πλέον εκατομμυρίων λεί, επεδόθη είς τήν έπιχειρήσιον τού γάμου είς εύρειαν κλίμακα και κατάφωρος νά παραπλανήσῃ «ουζύγους» έξ άλλης της Ευρώπης. Λέγεται ότι «ένυμφεσθην ύπέρ τās άγδοφικόντα γυναίκας. Ό σύνδεσμος πολλών έξ αυτών με τόν Μανένα απέληξεν είς τραγυδίαν. Έτσι ή Σόνια Νίρκου, κορεύτρια είς νυκτερινόν κέντρον τού Βουκουρεστίου, απέθανε τραγικά διότι ό Μανένα τήν έγκτελειψεν.

Επίσης ή Φλόρα Άσούγκα έγκατελείφθη υπό τού «ουζύγου» της, τού Μανένα, άφού προηγουμένως ούτος υπέχρησεν άλλην τήν περιουσίαν της. Άλλά αντί να αποθάνη τραγικά ή Φλόρα έξεμυστηρεύθη τό πάθημά της είς τήν φίλην της Εὐγενίαν Σολφορέσκου. Η τελευταία αὐτή διεξήγαγεν έρευνάς, άποτέλεσμα τών όποίων υπήρξεν ή σύλληψις τού πολυγάμου Δόν Ζουάν.

Άλλά ή Εὐγενία δέν ήρκεσθη μόνον είς τήν σύλληψιν τού «Ρουμάνου Κυανοπώγωνος». Έκρινε ότι κάτι έπρεπε να γίνει διά να προστατευθούν τά άλλα κορίτσια άπό τās πανουργίας άσυνειδήτων προκοπών.

Ίδρωσεν ένα «γραφέιον», τό όποιον θα παρέχη είς τās νέας έμπιστευτικές έκ πρώτης πηγής πληροφορίας περί τών χαρακτήρων και τών συνθησών τών άνδρών, τούς όποιους θέλουν να ύπαν-

δρευθούν.

Η ιδρύτρια εξέγησεν ότι δέν έπρόκειτο τό άπλως περί «γραφέιου πληροφοριών» παρέχοντος λεπτομερείς πληροφορίας περί της οικονομικής καταστάσεως τών μνηστήρων, αλλά περί άσυνειδησίας ή άλλων εντέλως ιδιότητων άνανήστων, ή όποια θα «δοκιμάζην» τούς υπόψηφους γαμβρούς και θα πιστοποιή τή είδους σύζυγοι θα γίνουν.

Δέκα κορίτσια άποτελούν τό προσωπικόν τού γραφείου ή μάλλον τά λαγυνικά του. Όλα είνε ώραία, έξυπνα και κομψοτυμμένα. Καί όλα πρέπει να είνε πεπειραμένα είς τήν ήθοποιάν. Διότι ή εργασία των είνε κυρίως να προσποιούνται ότι έρωτεύονται τούς άνδρας που αι πελάτιδες τού γραφείου θέλουν να συζευχθούν—και να προσπαθούν να εξακριβώσουν αυτοπροσώπως τόν ήθικόν χαρακτήρα των, τήν ιδιοσυγκρασίαν, τās συνήθειας των.

Η Εὐγενία Σολφορέσκου διατίθεται ότι τά νόστιμα «λαγυνικά» της είνε άτριτωτά. Έως τώρα, μόνον μία άπό τās νέας που έχρησιμοποίησεν, έπλεξε πραγματικόν ειδύλλιον... έν ώρα υπηρεσίας.

Η Λουκία Τσιτοιν—έτσι άνομιάζεται—είρηκεν ότι ό υποψήφιος συζυγος μίας πελάτιδος, τόν όποιον της είχαν αναθέσει να «δοκιμάσῃ», έν πάσῃ μυστικοτητι βεβαία, δέν ήμυρσεσε να αντίσθ είς τά ίδια της βέλγητρα.

Όταν ένα άπό τά θηλυκά λαγυνικά της Εὐγενίας Σολφορέσκου αναλόγη μίαν ύπόθεσιν, ή πρώτη τού δουλεία είνε να εξακριβώσῃ αν ό έν λόγος είνε άπίστος προικοθήρας ή πράγματι αγαπά.

Έπειτα βάζει όλα της τά δυνάτα διά να εξακριβώσῃ άλλα σημεία ασπιότερα. Γενικώς εκλέγεται μία νέα τού τύπου που άρέσει είς τόν άτυχή, όστις προκειται έν άγνοία του, να δοκιμασθῇ. Αὐτή φροντίζει να γνωρισθῇ με τόν έν λόγος κύριον, ένθαρρύνει τήν άνάπτυξιν τού φλέγρ, προσπαθεί να τόν νοσητεύσῃ.

Αὐτός ίσως σαστίζει και στέκεται έπιφυλακτικός, άμφισβállων αν τό λαγυνικόν λέγη τήν άλήθειαν. Καί τό λαγυνικόν θα άνασέρῃ είς τό γραφείον ότι είνε «άνθρωπος καθώς πρέπει». Άλλος όμως μεριδιά άμέσως, στέκεται, κολακεύεται, δείκνει ότι θέλει να προχωρήσῃ ή ύπόθεσις.

Είς αὐτόν δίδεται «κακός βαθμός»—είνε ό ένδεχόμενος Δόν Ζουάν. Έκείνος που λέγει είς τό λαγυνικόν καθαρά ότι «συνδέεται» ήδη με άλλην νέαν—τήν πελάτιδα—και ότι είνε ύποχρεωμένος να διακόψῃ τās σκέσεις του με τό λαγυνικόν, παίρνει άριστα.

Είς αὐτόν δίδεται «κακός βαθμός»—είνε ό ένδεχόμενος Δόν Ζουάν. Έκείνος που λέγει είς τό λαγυνικόν καθαρά ότι «συνδέεται» ήδη με άλλην νέαν—τήν πελάτιδα—και ότι είνε ύποχρεωμένος να διακόψῃ τās σκέσεις του με τό λαγυνικόν, παίρνει άριστα.

Πώς να ντύνεται τά παιδιά σας

Πολύ χαριτωμένα αὐτά τά παιδικά φορεματάκια. άπλῶ, πρακτικά και κομψά.

ΓΙΑ ΣΑΣ ΚΥΡΙΕΣ ΜΟΥ

Η μόδα Άνοιξιάτικη μόδα

Η μόδα είνε καί' έξοχην μοιρολότριας. Αὐτή κομμενών μας τό άποδεικνύει με τά διάφορα «φρετικ» που λαμβάνει κάθε έποχή.

Η συμπαθεία της προς τό γυναικείο φύλο είνε τόσο, ώστε να θέλη πάντοτε να φορή επάνω της ή γυναίκα κάτι ικανό να τήν προσφύλλῃ άπό κάθε κακή διάθεσι της τύχης.

Τό κάτι αὐτό είνε γιά τήν ώρα τό άστέρια. Η μόδα άπαιτεί να μή τό άποχωρίζομεθα και όρικουμε τρόπο να ύπάρχη πάντοτε επάνω μας ως συμπλήρωμα της τουλάχιστος μιας ένα άστέρ, σαν φυλακτό της υπέρσεως μας.

Έτσι τά κομψία τών κορασών ή της φούσσας μας, οι άγράφες της ζωής μας, οι κοραϊσίδες που συγκρατούν ένα φύλλα ή ένα ντραπάρωμα στο ύψος, τό κάθε τι με τό σκίμα του υπενθυμίζει τό πολυγώνον σχήμα τού άστρου και είνε άλλοτε άπό κρύσταλλο, άλλοτε άπό στράς και τά παρόμοια.

Η νέα ιδιότητα αὐτή της μόδας έπέκεινται ως ήσαν έπαιμένο και στο κτενισμό μας. Για βρούνα κτενίσματα θέλαμε να γαρνιρουν τά μαλλιά ωραιότατα διαδηματά με ποικιλόχρωμα άστρα, τίποτε δέ δέν είνε πραιοτερο, άπό τις άνταυγίες τών στράς κάτω άπό τά ηλεκτρικά φώτα, όταν μάλιστα οι άνταυγίες αὐτές έρχονται να ποικιλούν τα πυροζόνα ή τά έδενινα μαλλιά.

Η μόδα είνε καί' έξοχην μοιρολότριας. Αὐτή κομμενών μας τό άποδεικνύει με τά διάφορα «φρετικ» που λαμβάνει κάθε έποχή.

Η συμπαθεία της προς τό γυναικείο φύλο είνε τόσο, ώστε να θέλη πάντοτε να φορή επάνω της ή γυναίκα κάτι ικανό να τήν προσφύλλῃ άπό κάθε κακή διάθεσι της τύχης.

Τό κάτι αὐτό είνε γιά τήν ώρα τό άστέρια. Η μόδα άπαιτεί να μή τό άποχωρίζομεθα και όρικουμε τρόπο να ύπάρχη πάντοτε επάνω μας ως συμπλήρωμα της τουλάχιστος μιας ένα άστέρ, σαν φυλακτό της υπέρσεως μας.

Έτσι τά κομψία τών κορασών ή της φούσσας μας, οι άγράφες της ζωής μας, οι κοραϊσίδες που συγκρατούν ένα φύλλα ή ένα ντραπάρωμα στο ύψος, τό κάθε τι με τό σκίμα του υπενθυμίζει τό πολυγώνον σχήμα τού άστρου και είνε άλλοτε άπό κρύσταλλο, άλλοτε άπό στράς και τά παρόμοια.

Η νέα ιδιότητα αὐτή της μόδας έπέκεινται ως ήσαν έπαιμένο και στο κτενισμό μας. Για βρούνα κτενίσματα θέλαμε να γαρνιρουν τά μαλλιά ωραιότατα διαδηματά με ποικιλόχρωμα άστρα, τίποτε δέ δέν είνε πραιοτερο, άπό τις άνταυγίες τών στράς κάτω άπό τά ηλεκτρικά φώτα, όταν μάλιστα οι άνταυγίες αὐτές έρχονται να ποικιλούν τα πυροζόνα ή τά έδενινα μαλλιά.

ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΕΣ ΜΠΛΟΥΖΕΣ

Η μπλουζα στην σημερινή μόδα έχει και' αὐτή μεγάλη σημασία.

Δέν είνε πια όπως άλλοτε τό συμπλήρωμα μόνον τού ταγερ, ένα συμπλήρωμα χωρίς άξιώσεις.

Η σημερινή μπλουζα, με μόνη τήν ύπαρξή της μεταβάλλει άμέσως τήν εμφάνισιν τού γυναικείου ταγερ.

Μπορεί να είνε πολύ άπλή και τότε επιτρέπει τού ταγερ να διατηρήσῃ όλη τήν αποσιότη τού έμφανισι, μπορεί όμως να είνε και πολυτελέστατη και τότε τό ταγέρ μεταβάλλεται άμέσως σ' ένα κομψότατο άπογευματινό άναμνη.

Στην περίπτωσι αὐτήν οι μπλουζες σπανίως είνε λευκές. Τουναντίον οικειοποιούνται όλους τούς χρωματισμούς της μόδας, όπως τό πράσινο, τό μπλε, τό κόκκιν και τούς άλλους.

Αὐτό φυσικά εξαρτάται κυρίως και άπό τό χρώμα που ταιριάζει σ' αὐτήν που θα φορεσθῇ ή μπλουζα.

Οι μπλουζες αὐτές είνε συνήθως εφορισσες στη μέση, αλλά αρκετά άμυλ προς τούς ώμους. Πολλά ζαμπώ, πολλές φρον, πιέττες, μανίκια, άλλοτε κοντά και άλλοτε τρουά—κόρ, κλίπ, κομψία και κάθε τι τέλος πάντων, ικανό να προσδώσῃ μεγαλύτερη κομψότητα.

Στην περίπτωσι αὐτήν οι μπλουζες σπανίως είνε λευκές. Τουναντίον οικειοποιούνται όλους τούς χρωματισμούς της μόδας, όπως τό πράσινο, τό μπλε, τό κόκκιν και τούς άλλους.

Αὐτό φυσικά εξαρτάται κυρίως και άπό τό χρώμα που ταιριάζει σ' αὐτήν που θα φορεσθῇ ή μπλουζα.

Οι μπλουζες αὐτές είνε συνήθως εφορισσες στη μέση, αλλά αρκετά άμυλ προς τούς ώμους. Πολλά ζαμπώ, πολλές φρον, πιέττες, μανίκια, άλλοτε κοντά και άλλοτε τρουά—κόρ, κλίπ, κομψία και κάθε τι τέλος πάντων, ικανό να προσδώσῃ μεγαλύτερη κομψότητα.

ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΑ ΑΣΠΡΟΡΡΟΥΧΑ

Τά χρωματιστά άσπρρρρουχα εξακολουθούν να διατηρούν τή εύνοια της μόδας.

Η μόδα αὐτή επεκτείνεται σήμερα και στα ασπρρρουχα και στις μαξιλαροθήκες και έν γενείν και κάθε άσπρρρρουχα οικιακής χρήσεως.

Έτσι και ή όνομασία τους είνε πια κάπως άδοκχη και δέν παραμένει παρά μόνο γιά να μας θυμίζῃ πως ύπήρχε έποχή που τό λευκό έβασίλευε άπ' άκρον είς άκρον.

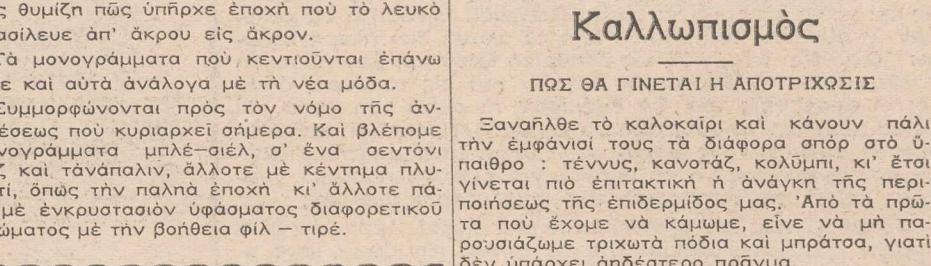
Τά μονογράμματα που κεντιούνται επάνω είνε και αὐτά άνάλογα με τή νέα μόδα.

Συμμορφώνονται προς τόν νόμο της άντιθέσεως που κυριαρχεί σήμερα. Καί βλέπουμε μονογράμματα μπλε—σιελ, σ' ένα ασπρρρρο, ροζ και τάνισιν, άλλά με κέντριμα πλυμετά, όπως τήν παλιά έποχή κι' άλλοτε πάλι με ένκυστασιόν υφάσματος διαφορετικού χρώματος με τήν βοηθεία φιλ—τιρέ.

ΚΑΛΩΠΙΣΜΟΣ

ΠΟΣ ΘΑ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ

καριτωμένο άνοιξιάτικο μοντελλάκι της Μάνκυ Ρούφ, άπό λεπτότατο μαλλομέταξο υφάσμα γκόγκ.

καριτωμένο άνοιξιάτικο μοντελλάκι της Μάνκυ Ρούφ, άπό λεπτότατο μαλλομέταξο υφάσμα γκόγκ.

ΚΑΛΩΠΙΣΜΟΣ

ΠΟΣ ΘΑ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ

Σανσάληε τό καλοκαίρι και κάνουν πάλι τήν εμφάνισιν τους τά διάφορα σπορ στο ύπαιθρο : τένις, κανοτάξ, κολύμπι, κι' έτσι γίνεται πιά έπιτοκτική ή άνάγκη της περιποίησης της έπιδερμίδος μας.

Άπό τά πρώτα που έκομε να κάμωμε, είνε να μή παραισώμεμε τριαντά ποδια και μπράτσα, γιὰ δέν ύπάρχει άπώτερο πράγμα.

Ριζική άποτρίχιση επιτυχάνουμε μόνον με ηλεκτρισμό, αλλά πρέπει να έχωμε μεγάλη προσοχή σ' αὐτόν που θα τήν κάμῃ, γιὰτι έχουν συμβῆ τόσα δυστυχήματα, εξ' αιτίας κακής χρήσεως τού ηλεκτρισμοῦ.

Άλλο μέσον άπλούστερο, που μπορεί όμως να χρησιμοποιηθῇ μόνο στο μπράτσο και στις γάμπες, είνε τό κόψιμο με λιανόκρό. Ουαίκα όπαιτεί κάποιαν προσοχή και έπιτηδείότητα, αλλά έχει τό καλό ότι σὺν τὰ χρόνια εξασθενούν οι τρίχες και βγαίνουν όλο και πιο λεπτές.

Άλλος τρόπος επίσης καλός είνε να κυώσετε σ' «μπάνιο—μαρία» κερλ και με αὐτό όταν λυώσῃ και μισοκρύψῃ αλείφετε τά μέρη που θέλετε ν' άποτρίχωσете. Άφινετε να στεγνώσῃ καλά, να ξεραθῇ και έπειτα κραδάζτε άπότομα αὐτό τό στόμα. Θα ίδιτε τότε, ότι μαζὶ θα ξεριζωθούσῃ κι' όλες οι τρίχες. Μετά κάνετε μία μικρή έντριση με λίγη κολώνια και πούδραρετε.

Ύπαρχει ειδικό κερλ γιά τό είδος αὐτό το άποτρίχωμα, ένα κερλ που δέν περιέχει καμία βλαβερή ουσία. Τό κερλ της κηρίθρας είνε τό καταλληλότερο.

Ένιοτε δέν ξεριζώνονται όλες οι τρίχες με τήν πρώτη φορά και χρειάζεται και δεύτερη, αλλά πρέπει ν' άφινετε να περάσουν τουλάχιστον τρεις εβδομάδες. Έπειτα από ένα μήνα κάνετε μία τρίτη έπαλειψι, άλλη μία και μετά τήν τετάρτη ή πέμπτη φορά, οι τρίχες έχουν εξαφανισθῇ ριζικώς, ή αν εξαφανισθού, θα γίνουν πολύ ασθενικές, σκεδόν άδύρατες.

καριτωμένο άνοιξιάτικο μοντελλάκι της Μάνκυ Ρούφ, άπό λεπτότατο μαλλομέταξο υφάσμα γκόγκ.

ΚΑΛΩΠΙΣΜΟΣ

ΠΟΣ ΘΑ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ

Σανσάληε τό καλοκαίρι και κάνουν πάλι τήν εμφάνισιν τους τά διάφορα σπορ στο ύπαιθρο : τένις, κανοτάξ, κολύμπι, κι' έτσι γίνεται πιά έπιτοκτική ή άνάγκη της περιποίησης της έπιδερμίδος μας.

Άπό τά πρώτα που έκομε να κάμωμε, είνε να μή παραισώμεμε τριαντά ποδια και μπράτσα, γιὰ δέν ύπάρχει άπώτερο πράγμα.

Ριζική άποτρίχιση επιτυχάνουμε μόνον με ηλεκτρισμό, αλλά πρέπει να έχωμε μεγάλη προσοχή σ' αὐτόν που θα τήν κάμῃ, γιὰτι έχουν συμβῆ τόσα δυστυχήματα, εξ' αιτίας κακής χρήσεως τού ηλεκτρισμοῦ.

Άλλο μέσον άπλούστερο, που μπορεί όμως να χρησιμοποιηθῇ μόνο στο μπράτσο και στις γάμπες, είνε τό κόψιμο με λιανόκρό. Ουαίκα όπαιτεί κάποιαν προσοχή και έπιτηδείότητα, αλλά έχει τό καλό ότι σὺν τὰ χρόνια εξασθενούν οι τρίχες και βγαίνουν όλο και πιο λεπτές.

Άλλος τρόπος επίσης καλός είνε να κυώσετε σ' «μπάνιο—μαρία» κερλ και με αὐτό όταν λυώσῃ και μισοκρύψῃ αλείφετε τά μέρη που θέλετε ν' άποτρίχωσете. Άφινετε να στεγνώσῃ καλά, να ξεραθῇ και έπειτα κραδάζτε άπότομα αὐτό τό στόμα. Θα ίδιτε τότε, ότι μαζὶ θα ξεριζωθούσῃ κι' όλες οι τρίχες. Μετά κάνετε μία μικρή έντριση με λίγη κολώνια και πούδραρετε.

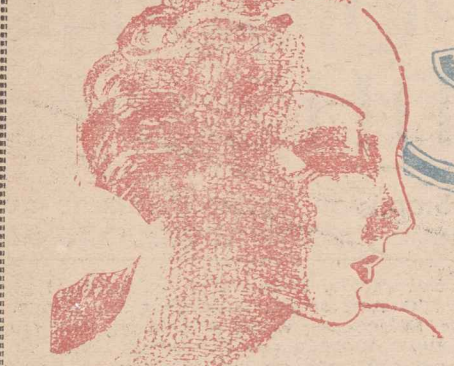
Ύπαρχει ειδικό κερλ γιά τό είδος αὐτό το άποτρίχωμα, ένα κερλ που δέν περιέχει καμία βλαβερή ουσία. Τό κερλ της κηρίθρας είνε τό καταλληλότερο.

Ένιοτε δέν ξεριζώνονται όλες οι τρίχες με τήν πρώτη φορά και χρειάζεται και δεύτερη, αλλά πρέπει ν' άφινετε να περάσουν τουλάχιστον τρεις εβδομάδες. Έπειτα από ένα μήνα κάνετε μία τρίτη έπαλειψι, άλλη μία και μετά τήν τετάρτη ή πέμπτη φορά, οι τρίχες έχουν εξαφανισθῇ ριζικώς, ή αν εξαφανισθού, θα γίνουν πολύ ασθενικές, σκεδόν άδύρατες.

καριτωμένο άνοιξιάτικο μοντελλάκι της Μάνκυ Ρούφ, άπό λεπτότατο μαλλομέταξο υφάσμα γκόγκ.

καριτωμένο άνοιξιάτικο μοντελλάκι της Μάνκυ Ρούφ, άπό λεπτότατο μαλλομέταξο υφάσμα γκόγκ.

Η μόδα

καριτωμένο άνοιξιάτικο μοντελλάκι της Μάνκυ Ρούφ, άπό λεπτότατο μαλλομέταξο υφάσμα γκόγκ.

Οι ρυτίδες

Πολλές γυναίκες, νέες ακόμη, παραπονούνται γιὰτι παρουσιάζονται στο πρόσωπό τους πρόωρες ρυτίδες και άλλα σημάδια, με τά όποια τά δροσερά και λαγυνικά πρόσωπα φαίνονται ύστερα από λίγο καιρόν σαν γερασμένα.

Κορίτσια είκοσι χρονών, άπάνω στο άκρος της ήλικίας των, έχουν τό μέτωπο πιά ρυτιδωμένο άπό άλλες γυναίκες δέκα και δεκαπέντε χρόνια μεγαλύτερες. Τό ρυτιδωμένο μέτωπο εξαρτάται πολλές φορές άπό τήν κακήν συνήθειαν που έχουν μερικες γυναίκες, άπό κορίτσια ακόμη, να συνωφρυνούνται με τό παραμικρό. Είνε μία πολύ κακή συνήθεια άπό τήν όποιαν μπορούν ν' άπαλλαγούσῃ με λίγη προσοχή. Τότε τό πρόσωπο θα ξεαναγίγῃ πάλι λείο, όπως πριν και με τήν βοήθεια λίγου μασσάζ.

Κορίτσια είκοσι χρονών, άπάνω στο άκρος της ήλικίας των, έχουν τό μέτωπο πιά ρυτιδωμένο άπό άλλες γυναίκες δέκα και δεκαπέντε χρόνια μεγαλύτερες. Τό ρυτιδωμένο μέτωπο εξαρτάται πολλές φορές άπό τήν κακήν συνήθειαν που έχουν μερικες γυναίκες, άπό κορίτσια ακόμη, να συνωφρυνούνται με τό παραμικρό. Είνε μία πολύ κακή συνήθεια άπό τήν όποιαν μπορούν ν' άπαλλαγούσῃ με λίγη προσοχή. Τότε τό πρόσωπο θα ξεαναγίγῃ πάλι λείο, όπως πριν και με τήν βοήθεια λίγου μασσάζ.

Πρέπει να είνε κομμένο, αν πρόκεται περί φόρμας, όπλοσθ ό υπέρσπες που μας προσέρει τήν πιεσλή, κοβεί μπροστά μας μία μερίδα γιά να μας διευκολύνῃ.

Γιά να σερίρισθούν οι καλεσμένοι, πρέπει να τούς σερίρισῃ ό υπέρσπες άπό τήν άριστερή πλευρά και αρκετά κομψά γιά να τούς διευκολύνῃ.

Άς μὴν ξεχνάμε ότι δέν θα κόψουμε ποτέ τά μακαρίνια στο πίστο μας με τό μαχαίρι, αν όμως είνε μόνο τούς, τότε μόνον με πηρούνι και βοήθεια ψωμιού. Τό ίδιο και ή σούλα.

Τά αὐτά μάτια δέν τρώγονται επίσης με μαχαίρι, αλλά γιά τό κόψιμο χρησιμοποιούμε τό πηρούνι.

Γιά τά φώρια, αν δέν έχωμε ειδικά μαχαίροπρουνά, χρησιμοποιούμε μόνον πηρούνι.

Μη μένετε ποτέ σάλτοα άπό τό πίστο σας με ψωμί, αλλά με τό μαχαίρι και τήν βοζέττε στην μπουκιά σας, τού κρέατος ή τού φωριού.

Τό τυρί τό κόβουμε με τό μαχαίρι και τό άκουμπουμε στο ψωμί μας. Ποτέ δέν δάσκει τό μαχαίρι στο στόμα. Είνε γνωστό τό πείριονα τού άειμνήστου βασιλέως Γεωργίου :

«Θα κοπῆτε, ύπολοκαγέ !». Καί ή απάντησις τού έντελως άξέστου «Προσέχω, Μεγαλειότατε». Δέν έκταλάσε ό δυστυχής ότι ό Βασιλέας τού υπέδεικνε με ευγενεία πως δέν έπρεπε να τρώγῃ τό τυρί του φέροντας τό μαχαίρι στο στόμα.

Πρέπει να είνε κομμένο, αν πρόκεται περί φόρμας, όπλοσθ ό υπέρσπες που μας προσέρει τήν πιεσλή, κοβεί μπροστά μας μία μερίδα γιά να μας διευκολύνῃ.

Γιά να σερίρισθούν οι καλεσμένοι, πρέπει να τούς σερίρισῃ ό υπέρσπες άπό τήν άριστερή πλευρά και αρκετά κομψά γιά να τούς διευκολύνῃ.

Άς μὴν ξεχνάμε ότι δέν θα κόψουμε ποτέ τά μακαρίνια στο πίστο μας με τό μαχαίρι, αν όμως είνε μόνο τούς, τότε μόνον με πηρούνι και βοήθεια ψωμιού. Τό ίδιο και ή σούλα.

Τά αὐτά μάτια δέν τρώγονται επίσης με μαχαίρι, αλλά γιά τό κόψιμο χρησιμοποιούμε τό πηρούνι.

Γιά τά φώρια, αν δέν έχωμε ειδικά μαχαίροπρουνά, χρησιμοποιούμε μόνον πηρούνι.

Μη μένετε ποτέ σάλτοα άπό τό πίστο σας με ψωμί, αλλά με τό μαχαίρι και τήν βοζέττε στην μπουκιά σας, τού κρέατος ή τού φωριού.

Τό τυρί τό κόβουμε με τό μαχαίρι και τό άκουμπουμε στο ψωμί μας. Ποτέ δέν δάσκει τό μαχαίρι στο στόμα. Είνε γνωστό τό πείριονα τού άειμνήστου βασιλέως Γεωργίου :

«Θα κοπῆτε, ύπολοκαγέ !». Καί ή απάντησις τού έντελως άξέστου «Προσέχω, Μεγαλειότατε». Δέν έκταλάσε ό δυστυχής ότι ό Βασιλέας τού υπέδεικνε με ευγενεία πως δέν έπρεπε να τρώγῃ τό τυρί του φέροντας τό μαχαίρι στο στόμα.

Πρέπει να είνε κομμένο, αν πρόκεται περί φόρμας, όπλοσθ ό υπέρσπες που μας προσέρει τήν πιεσλή, κοβεί μπροστά μας μία μερίδα γιά να μας διευκολύνῃ.

Γιά να σερίρισθούν οι καλεσμένοι, πρέπει να τούς σερίρισῃ ό υπέρσπες άπό τήν άριστερή πλευρά και αρκετά κομψά γιά να τούς διευκολύνῃ.

Άς μὴν ξεχνάμε ότι δέν θα κόψουμε ποτέ τά μακαρίνια στο πίστο μας με τό μαχαίρι, αν όμως είνε μόνο τούς, τότε μόνον με πηρούνι και βοήθεια ψωμιού. Τό ίδιο και ή σούλα.

Τά αὐτά μάτια δέν τρώγονται επίσης με μαχαίρι, αλλά γιά τό κόψιμο χρησιμοποιούμε τό πηρούνι.

Γιά τά φώρια, αν δέν έχωμε ειδικά μαχαίροπρουνά, χρησιμοποιούμε μόνον πηρούνι.

Μη μένετε ποτέ σάλτοα άπό τό πίστο σας με ψωμί, αλλά με τό μαχαίρι και τήν βοζέττε στην μπουκιά σας, τού κρέατος ή τού φωριού.

Τό τυρί τό κόβουμε με τό μαχαίρι και τό άκουμπουμε στο ψωμί μας. Ποτέ δέν δάσκει τό μαχαίρι στο στόμα. Είνε γνωστό τό πείριονα τού άειμνήστου βασιλέως Γεωργίου :

«Θα κοπῆτε, ύπολοκαγέ !». Καί ή απάντησις τού έντελως άξέστου «Προσέχω, Μεγαλειότατε». Δέν έκταλάσε ό δυστυχής ότι ό Βασιλέας τού υπέδεικνε με ευγενεία πως δέν έπρεπε να τρώγῃ τό τυρί του φέροντας τό μαχαίρι στο στόμα.

Πρέπει να είνε κομμένο, αν πρόκεται περί φόρμας, όπλοσθ ό υπέρσπες που μας προσέρει τήν πιεσλή, κοβεί μπροστά μας μία μερίδα γιά να μας διευκολύνῃ.

Γιά να σερίρισθούν οι καλεσμένοι, πρέπει να τούς σερίρισῃ ό υπέρσπες άπό τήν άριστερή πλευρά και αρκετά κομψά γιά να τούς διευκολύνῃ.

Άς μὴν ξεχνάμε ότι δέν θα κόψουμε ποτέ τά μακαρίνια στο πίστο μας με τό μαχαίρι, αν όμως είνε μόνο τούς, τότε μόνον με πηρούνι και βοήθεια ψωμιού. Τό ίδιο και ή σούλα.

Τά αὐτά μάτια δέν τρώγονται επίσης με μαχαίρι, αλλά γιά τό κόψιμο χρησιμοποιούμε τό πηρούνι.

Γιά τά φώρια, αν δέν έχωμε ειδικά μαχαίροπρουνά, χρησιμοποιούμε μόνον πηρούνι.

Μη μένετε ποτέ σάλτοα άπό τό πίστο σας με ψωμί, αλλά με τό μαχαίρι και τήν βοζέττε στην μπουκιά σας, τού κρέατος ή τού φωριού.

Τό τυρί τό κόβουμε με τό μαχαίρι και τό άκουμπουμε στο ψωμί μας. Ποτέ δέν δάσκει τό μαχαίρι στο στόμα. Είνε γνωστό τό πείριονα τού άειμνήστου βασιλέως Γεωργίου :

«Θα κοπῆτε, ύπολοκαγέ !». Καί ή απάντησις τού έντελως άξέστου «Προσέχω, Μεγαλειότατε». Δέν έκταλάσε ό δυστυχής ότι ό Βασιλέας τού υπέδεικνε με ευγενεία πως δέν έπρεπε να τρώγῃ τό τυρί του φέροντας τό μαχαίρι στο στόμα.

Επίπλωσις

ΠΟΣ ΚΡΥΒΟΝΤΑΙ ΟΙ ΠΟΡΤΕΣ

Πάντοτε τά δωμάτια που συγκοινωνούν με ταξὶ τους είνε πολύ πελακικά πρόνομα διότι αν μὴν πρόκειται περί τραπεζορίας και σολο ναυό σε δεκαεπέντη σπηγνύ άναλόγους οι πόρτες και διευκολύνεται ή διεξίσις, αν πολύ πρόκειται γιά δωμάτια ύπνου πάλι καλόν είνε να συνεχένται γιὰτι και οι μία άρριστερία έξυμνησμένων και έν περιπτώσις μεγάλης διεξώσεως μπορούν και αὐτά να χρησιμοποιουν μεταρρυθγίσιμα καταλλήλως.

Όσον άφορά τις πόρτες, που ένιοτε μας ένοχλούν, γιὰτι μας δεσμεύουν χρόνο ήπορουν να προσφέρουν μεγάλη εκδούλευσι. Γι' αὐτό μέσο στο κομψωμα μίας πόρτας δέν άποκλείεται καθόλου να τοποθετησῇ ένα ντουλάπι, ένα ντιβάνι, ένα γραφείο κι' έτσι να εξακολουθώμε χωρόν.

Άλλά εκτός αὐτῆς της χρησιμοποίησεως ή μεδέρνα επίπλωσις λαμβάνει άριστάτους συνδυασμούς, με τούς όποιους άποκόψιμε μία ώραιότατη γωνία. Ένας άπ' αὐτούς τούς συνδυασμούς είνε να μετατρέψιμε τό κομψωμα της πόρτας σ' ένα γραφείο αυτοσχεδίο με έκατέρωθεν μικρές βιβλιοθήκες.

Πάντοτε τά δωμάτια που συγκοινωνούν με ταξὶ τους είνε πολύ πελακικά πρόνομα διότι αν μὴν πρόκειται περί τραπεζορίας και σολο ναυό σε δεκαεπέντη σπηγνύ άναλόγους οι πόρτες και διευκολύνεται ή διεξίσις, αν πολύ πρόκειται γιά δωμάτια ύπνου πάλι καλόν είνε να συνεχένται γιὰτι και οι μία άρριστερία έξυμνησμένων και έν περιπτώσις μεγάλης διεξώσεως μπορούν και αὐτά να χρησιμοποιουν μεταρρυθγίσιμα καταλλήλως.

Όσον άφορά τις πόρτες, που ένιοτε μας ένοχλούν, γιὰτι μας δεσμεύουν χρόνο ήπορουν να προσφέρουν μεγάλη εκδούλευσι. Γι' αὐτό μέσο στο κομψωμα μίας πόρτας δέν άποκλείεται καθόλου να τοποθετησῇ ένα ντουλάπι, ένα ντιβάνι, ένα γραφείο κι' έτσι να εξακολουθώμε χωρόν.

Άλλά εκτός αὐτῆς της χρησιμοποίησεως ή μεδέρνα επίπλωσις λαμβάνει άριστάτους συνδυασμούς, με τούς όποιους άποκόψιμε μία ώραιότατη γωνία. Ένας άπ' αὐτούς τούς συνδυασμούς είνε να μετατρέψιμε τό κομψωμα της πόρτας σ' ένα γραφείο αυτοσχεδίο με έκατέρωθεν μικρές βιβλιοθήκες.

Επίπλωσις

ΠΟΣ ΚΡΥΒΟΝΤΑΙ ΟΙ ΠΟΡΤΕΣ

Πάντοτε τά δωμάτια που συγκοινωνούν με ταξὶ τους είνε πολύ πελακικά πρόνομα διότι αν μὴν πρόκειται περί τραπεζορίας και σολο ναυό σε δεκαεπέντη σπηγνύ άναλόγους οι πόρτες και διευκολύνεται ή διεξίσις, αν πολύ πρόκειται γιά δωμάτια ύπνου πάλι καλόν είνε να συνεχένται γιὰτι και οι μία άρριστερία έξυμνησμένων και έν περιπτώσις μεγάλης διεξώσεως μπορούν και αὐτά να χρησιμοποιουν μεταρρυθγίσιμα καταλλήλως.

Όσον άφορά τις πόρτες, που ένιοτε μας ένοχλούν, γιὰτι μας δεσμεύουν χρόνο ήπορουν να προσφέρουν μεγάλη εκδούλευσι. Γι' αὐτό μέσο στο κομψωμα μίας πόρτας δέν άπο

